

พงศาวดาร ฉบับที่สอง

บทที่ 1 กษัตริย์ชาโอลมอนถวาย เครื่องบูชาที่กิเบโนน (1 พกษ 3:4)

1 และชาโอลมอนໂຣສของดาวิดถูกเสริม
กำลังให้เข้มแข็งในราชอาณาจกรของพระ
องค์ และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระ
องค์ทรงสถิตอยู่กับพระองค์ และทรง
กระทำให้พระองค์ใหญ่โตอย่างยิ่ง
2 แล้วชาโอลมอนตรัสกับอิสราเอลทั้งสิ้น
กับพวคนายพันและพวคนายร้อย และกับ
พวคนุนิจฉัย และกับเจ้าเมืองทุกคนใน
อิสราเอลทั้งสิ้น คือหัวหน้าของบรรพบุรุษ
3 ดังนั้นชาโอลมอนกับชุมชนนัมชนทั้งสิ้นที่
อยู่พร้อมกับพระองค์ได้ไปยังสถานบูชา
บนที่สูงที่อยู่ที่กิเบโนน เพราะว่าพลับพลา
แห่งชุมชนนัมชนของพระเจ้า ซึ่งโมเสสผู้รับ
ใชของพระเยโฮวาห์ได้สร้างขึ้นในถิ่นทุร-
กันดารนั้นอยู่ที่นั่น
4 แต่ทีบของพระเจ้าดาวิดได้ทรงอัญ-
เชิญขึ้นมาจากคีริยาเทอาเริมถึงสถานที่
ซึ่งดาวิดได้ทรงเตรียมไว้สำหรับทีบนั้น
พระองค์ได้ทรงตั้งเต็นทไว้สำหรับ
ทีบนั้นที่กรุงเยรูซาเล็ม
5 ยิ่งกว่านั้นแห่นบูชาทองเหลือง ที่เบชา-
เลเอลบุตรชายของอุรี บุตรชายของເຊອ່ວ
ได้สร้างไว้นั้น พระองค์ทรงตั้งไว้ให้อยู่
หน้าพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และชา-
โอลมอนกับชุมชนนัมชนแสวงหาแห่นบูชานั้น

6 และชาโอลมอนเสด็จขึ้นไปที่นั่นยังแห่น
บูชาทองเหลืองต่อพระพักตร์พระเยโฮ
วาห์ ซึ่งอยู่ที่พลับพลาแห่งชุมชนนัมชน และ
ทรงถวายเครื่องเผาบูชาหนึ่งพันตัวบน
แห่นบูชานั้น

ชาโอลมอนถูลขอสติปัญญา

(1 พกษ 3:5-15)

7 ในคืนนั้นพระเจ้าทรงประภูมิแก่ชาโอล-
มอน และตรัสกับพระองค์ว่า “จงขอสิ่งที่
เจ้าอยากได้จากเรา”

8 และชาโอลมอนถูลพระเจ้าว่า “พระองค์
ได้ทรงสำแดงความเมตตาอันใหญ่หลวง
แก่ดาวิดพระราชบิดาของข้าพระองค์ และ
ได้ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ครอบครอง
แทนพระราชบิดา

9 บัดนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ขอให้พระสัญญาของพระองค์ที่มีต่อ
ดาวิด พระราชบิดาของข้าพระองค์เป็น^{จริง} เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้า
พระองค์เป็นกษัตริย์เหนือชนชาติที่มาก
เหมือนอย่างผลลัพธ์

10 บัดนี้ขอประทานสติปัญญาและความรู้
แก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะสามารถ
ออกไปและเข้ามาต่อหน้าชนชาตินี้ เพราะ
ว่าผู้ใดเล่าที่จะwinจัยประชากรของพระ
องค์ได้ ซึ่งใหญ่โตนัก”

11 และพระเจ้าตรัสกับชาโอลมอนว่า
“พระว่าสิ่งนี้อยู่ในใจของเจ้า และเจ้า
มิได้ขอทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่งหรือ

(1) ปฐก 39:2; 1 พกษ 2:46 (2) 1 พศด 27:1-34 (3) อพย 25:1-27; 35:4-36:38

(4) อพย 25:10-22; 36:1-9 (5) อพย 27:1-2; 31:2; 38:1-2 (6) 1 พกษ 3:4 (7) 1 พกษ 3:5-14

(8) 1 พศด 28:5 (9) ปฐก 13:16 (10) กดา 27:17; พนญ 31:2 (11) 1 พกษ 3:11-13

เกียรติ หรือชีวิตของบรรดาศัตรูของเจ้า และทั้งมิได้ขอชีวิตยืนยาว แต่ได้ขอสติ-ปัญญาและความรู้เพื่อตัวเจ้าเอง เพื่อเจ้า จะวินิจฉัยประชาชนของเรา ผู้ซึ่งเราได้ตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เห็นอพากข่านนั้น

12 สติปัญญาและความรู้ถูกประทานให้แก่เจ้า และเราจะให้ทรัพย์สมบัติแก่เจ้า และความมั่งคั่งและเกียรติ อวย่างที่ไม่มี กษัตริย์องค์ใดผู้อยู่ก่อนเจ้าเคยมี และจะไม่มีผู้ได้ภัยหลังเจ้าจะมีเหมือน”

13 และชาโโลมอนจึงเสด็จจากการเดินทางของพระองค์ไปยังสถานบูชานที่สูงที่อยู่ที่กิเบโอนนามยังกรุงเยรูชาเล็ม จากต่อหน้าพลับพาแห่งชุมชนุชน และพระองค์ทรงครอบครองอยู่เหนือน้ำอิสราเอล

14 และชาโโลมอนได้ทรงสะสมบรรดาศัตรุและทหารมาหั้งหลาย และพระองค์ทรงมีรถม้าศึกหนึ่งพันล้อร้อยคัน และทหารม้าหันนิ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ที่นั่นครั้งหลาຍสำหรับรถม้าศึก และอยู่กับกษัตริย์ที่กรุงเยรูชาเล็ม

15 และกษัตริย์ได้ทรงกระทำให้มีเงินและทองคำมากมายที่กรุงเยรูชาเล็มจนเป็นเหมือนก้อนหินทั้งหลาย และพระองค์ทรงกระทำให้พวกไม้สนซึ่ดาร์มามากมาย เหมือนอย่างพวกไม้มะเดือแห่งทุบเขา

16 และชาโโลมอนทรงให้ส่งพวกม้าออกมายังอาณาจักรอียิปต์ และเส้นด้ายสำหรับทำผ้าป่าน บรรดาพ่อค้าของกษัตริย์รับเส้นด้ายสำหรับทำผ้าป่านนั้นมาตามราคานั้น

17 และพวกเขานำรถม้าศึกคันหนึ่งขึ้นมา

และออกมายังอาณาจักรอียิปต์เป็นเงินราคากิร้อยเซเซล และม้าตัวหนึ่งเป็นเงินราคานั้นร้อยห้าสิบเซเซล และดังนั้นพวกพ่อค้าได้นำมาหั้งหลายอุกมาสำหรับบรรดา กษัตริย์ของอาณาจักรอียิปต์ และสำหรับบรรดา กษัตริย์ของอาณาจักรอียิปต์โดยวิธีการของพวกเขานั้น

บทที่ 2

การเตรียมสร้างพระวิหารของพระเจ้า

(1 พกษ 5:1-18)

1 และชาโโลมอนทรงตั้งพระทัยที่จะสร้างพระนิเวศน์เพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์ และราชวงศ์เพื่อรักษาแล้วจัดการของพระองค์ 2 และชาโโลมอนทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคนเป็นคนยกของหนัก และให้แปดหมื่นคนสักดิทินในถินเทือกเขา และให้สามพันหกร้อยคนดูแลพวกเขานั้น

3 และชาโโลมอนส่งพระธรรมไปยังทุราน กษัตริย์แห่งเมืองไทระ โดยตรัสว่า “ท่านได้กระทำกิจกับดาวิดราชบุพดิชาของข้าพเจ้า และได้ส่งพวกไม้สนซึ่ดาร์ให้พระองค์เพื่อสร้างวังหลังหนึ่งให้พระองค์อาศัยอยู่อย่างไร ขอกระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนั้น

4 ดูเถิด ข้าพเจ้ากำลังจะสร้างพระนิเวศน์เพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า เพื่อมอบถวายพระนิเวศน์นั้นแด่พระองค์ และเพื่อเผาเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และเพื่อขนมปิงหน้าพระพักตร์ที่ตั้งอยู่เสมอ และเพื่อบรรดาเครื่องแบบบูชาทั้งเช้าและเย็น ในบรรดาวันสะบาโต และในวันชั้นหนึ่งค่ำทั้งหลาย

(12) 1 พศด 9:22; 29:25 (14) 1 พกษ 4:26; 2 พศด 9:25 (15) 1 พกษ 10:27; 2 พศด 9:27

(16) 1 พกษ 10:28; 2 พศด 9:28 (1) 2 ชมอ 5:13-14; 1 พกษ 5:5 (2) 1 พกษ 5:15-16; 2 พศด 2:18

(3) 1 พศด 14:1 (4) อพย 25:30; 29:38-42; 30:7; ลนต 24:8; กดา 28:3, 9-11; 2 พศด 2:1

และในวันเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดทั้งปวงของพระเยอโภวาทพระเจ้าของพวกรา

นี่เป็นกุญแจองนิตย์สำหรับอิสราเอล
5 และพระนิเวศน์ซึ่งข้าพเจ้าจะสร้างนั้น

ใหญ่โต เพราะว่าพระเจ้าของพวกราใหญ่

ยิ่งกว่าพระทั้งสิ้น
6 แต่ผู้ใดเล่าที่จะสามารถสร้างพระนิเวศน์สำหรับพระองค์ได้ ในเมื่อฟ้าสรรค์ และสรรค์แห่งฟ้าสรรค์ทั้งหลายรองรับพระองค์ไว้ไม่ได้ และข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่า

ที่ข้าพเจ้าจะสร้างพระนิเวศน์สำหรับพระ

องค์ นอกจากให้เป็นที่เผาเครื่องบูชาต่อ

พระพักตร์พระองค์เท่านั้น

7 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอส่งชายคนหนึ่งผู้ชำนาญงานช่างในทองคำ และในเงิน และในทองเหลือง และในเหล็ก และในผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม และผ้าสีฟ้า และเป็นผู้ชำนาญในการแกะสลักพร้อมกับบรรดาช่างฝีมือผู้อยู่กับข้าพเจ้าในยุค大海 และในกรุงเยรูซาเล็ม ผู้ซึ่งดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าได้จัดหาไว้

8 ขอท่านส่งพวกรไม้สนซึ่ดาร์ให้ข้าพเจ้าด้วย พวกรไม้สนสามใบ และพวกรไม้ประดู่จากเลบานอน เพราะข้าพเจ้าทราบว่า พวกรผู้รับใช้ของท่านมีฝีมือในการตัดไม้ในเลบานอน และดูแลดี พวกรผู้รับใช้ของ

ข้าพเจ้าจะอยู่กับพวกรผู้รับใช้ของท่าน

9 คือเพื่อจัดเตรียมไม้ให้แก่ข้าพเจ้าอย่างมากมาย เพราะว่าพระนิเวศน์ซึ่งข้าพเจ้าจะสร้างนี้จะยอดเยี่ยมมาก

10 และดูแลดี ข้าพเจ้าจะให้แก่พวกรผู้รับ

ใช้ของท่าน คือบรรดาคนที่โคนตัดไม้嫩 ข้าวสาลีนวดแล้วสองหมื่นໂຄරະ และข้าวบาร์เลย์สองหมื่นໂຄรະ และน้ำอุ่นสองหมื่นบัก และน้ำมันสองหมื่นบัก”

11 และหุ่รามกษัตริย์แห่งเมืองไทรทระตอบเป็นพระอักษร ซึ่งพระองค์ทรงส่งไปยังชาโลมอนว่า “ เพราะว่าพระเยอโภวาทได้ทรงรักประชากรของพระองค์ พระองค์จึงทรงกระทำให้ท่านเป็นกษัตริย์เหนือพวกราแล้ว”

12 หุ่รามตั้งสัญญาไว้ว่า “ สาธารณรัฐพระเยอโภวาทพระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ใดได้ทรงสร้างฟ้าสรรค์และแผ่นดินโลก ผู้ใดประทานโกรสที่ฉลาดคนหนึ่งแก่กษัตริย์ดาวิด ประกอบด้วยความเฉลียวฉลาดและความเข้าใจ เพื่อที่จะสร้างพระนิเวศน์ถวายพระเยอโภวาท และพระราชวังเพื่อราชอาณาจักรของพระองค์

13 และบัดนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งช่างฝีมือคนหนึ่ง ประกอบด้วยความเข้าใจ คือหุ่รามที่ปรึกษาอาวุโส

14 บุตรชายของใหญ่คนดาน และบิดาของเข้าเป็นชาวเมืองไทร คือชำนาญงานช่างในทองคำ และในเงิน ในทองเหลือง ในเหล็ก ในหิน และในไม้ ในผ้าสีม่วง ในผ้าสีฟ้า และในผ้าป่านเนื้อละเอียด และในผ้าสีแดงเข้ม และทำการแกะสลักทุกชนิดด้วย และสร้างตามแบบลวดลายได้ ๆ ซึ่งจะกำหนดให้แก่เขา พร้อมกับพวกรช่างฝีมือของท่าน และพร้อมกับพวกรช่างฝีมือของดาวิดราชบิดาของท่านผู้เป็น

(5) สด 135:5; 1 คร 8:5-6 (6) 1 พกษ 8:27; 2 พศด 6:18; อสย 66:1

(7) 1 พศด 22:15 (8) 1 พกษ 5:6 (10) 1 พกษ 5:11 (11) 1 พกษ 10:9; 2 พศด 9:8

(12) ปฐก 1:2; 1 พกษ 5:7; กจ 4:24; 14:15; วา 10:6 (14) 1 พกษ 7:13-14

เจ้านายของข้าพเจ้า

15 เพราะฉะนั้นบัดนี้ เรื่องข้าวสาลี และข้าวบาร์เลย์ นำมัน และนำอุ่น ซึ่งเจ้านายของข้าพเจ้าได้กล่าวถึงนั้น ขอท่านส่งมา焉ที่พระผู้รับใช้ของท่านเดิน

16 และพวกเราจะตัดไม้จากเลบานอนมากเท่ากับที่ท่านจะต้องการ และพวกเราจะนำมามาให้ท่านโดยใช้แพทางทะเลไปถึงเมืองยังฟชา และท่านจะได้นำไม้เหล่านั้นขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม”

17 และชาโลมอนทรงนับจำนวนคนแปลกหน้าหั้งสิ้นท่ออยู่ในแผ่นดินอิสราเอล ภัยหลังการนับจำนวนคนซึ่งดาวิดราชบิดาของพระองค์ได้ทรงนับนั้น และพวกเขากล่าวว่ามีจำนวนหนึ่งแสนห้าหมื่นสามพันหกร้อยคน

18 และพระองค์ทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคนในคนเหล่านี้เป็นคนยกของหนัก และให้แปดหมื่นคนเป็นคนสักดิบในถิน-เทือกเขา และให้สามพันหกร้อยคนเป็นผู้ดูแลกรรมผู้ใช้แรงงาน

บทที่ 3

การเริ่มสร้างพระวิหารบนภูเขาโมริยาห์

(1 พกษ 6:1)

1 แล้วชาโลมอนทรงเริ่มสร้างพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็มในภูเขาโมริยาห์ ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงปรากฏแก่ดาวิดราชบิดาของพระองค์ ในสถานที่ที่ดาวิดได้ทรงจัดเตรียมไว้ในลานนุดข้าวของโ/orนัณคนเยบุส

2 และพระองค์ทรงเริ่มสร้างในวันที่สอง

ของเดือนที่สอง ในปีที่สี่แห่งรัชกาลของพระองค์

ขนาดและวัสดุแห่งพระวิหาร

(1 พกษ 6:2-38)

3 บัดนี้ เหล่านี้คือลิست่าง ๆ ซึ่งชาโลมอนได้รับคำสั่งสอนไว้สำหรับการสร้างพระนิเวศน์ของพระเจ้า ความยาวตามศอก กิโลเมตรคือหกศอกคอก และความกว้างคือห้าศอก

4 และมุขที่อยู่ด้านหน้าของพระนิเวศน์นั้น ความยาวของมุขนั้นเท่ากับความกว้างของพระนิเวศน์ คือห้าศอกคอก และความสูงเป็นหนึ่งร้อยห้าศอก และพระองค์ทรงบุพรนิเวศน์ภายในด้วยทองคำบริสุทธิ์

5 และห้องโถงพระองค์ทรงบุด้วยไม้สันสามใบ ซึ่งพระองค์ทรงบุด้วยทองคำเนื้อดี และทรงตั้งพักต้นอินทผลัมและพวกลูกโซ่ประดับไว้บนนั้น

6 และพระองค์ทรงตกแต่งพระนิเวศน์ด้วยเพชรพลอยต่าง ๆ เพื่อความสวยงาม และทองคำนั้นเป็นทองคำแห่งเมืองพาราวยิม

7 พระองค์ทรงบุพรนิเวศน์เช่นกัน คือพวากคน วงกบประดู่หั้งปวง และผนังหั้งหลายของพระนิเวศน์ และบรรดาประดู่ของพระนิเวศน์นั้นด้วยทองคำ และแกะสลักบรรดาธูปเครื่องไว้บนผนังหั้งหลาย

8 และพระองค์ทรงสร้างสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด ความยาวของที่นั่นตามความกว้างของพระนิเวศน์ เป็นห้าศอกคอก และความกว้าง

(15) 2 พศด 2:10 (16) 1 พกษ 5:8-9 (17) 1 พกษ 5:13; 1 พศด 22:2; 2 พศด 8:7-8

(18) 2 พศด 2:2 (1) ปฐก 22:2-14; 1 พกษ 6:1; 1 พศด 21:18 (3) 1 พกษ 6:2

(4) 1 พกษ 6:3; 1 พศด 28:11 (5) 1 พกษ 6:15, 17; ยรม 22:14 (8) อพย 26:33

ของที่นั้นเป็นยี่สิบศอก และพระองค์ทรงบุที่นั้นด้วยทองคำเนื้อดี น้ำหนักคือหกร้อยตันต์

9 และน้ำหนักของตะปุทั้งหลายเป็นห้าสิบเชลล์ทองคำ และพระองค์ทรงบุบรรดาห้องชั้นบนด้วยทองคำ

10 และในสถานที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น พระองค์ทรงสร้างครุบไว้สองตนด้วยไม้ และบุครุบเหล่านั้นด้วยทองคำ

11 และปีกของเหล่าเครูบนั้นกางออกเป็นยี่สิบศอก ปีกข้างหนึ่งของเครูบตนหนึ่งยาวห้าศอกจดผนังของพระนิเวศน์ และอีกปีกหนึ่งยาวห้าศอกเช่นกันจดปีกของเครูบอีกตนหนึ่ง

12 และปีกของเครูบอีกตนหนึ่งยาวห้าศอกจดผนังของพระนิเวศน์ และอีกปีกหนึ่งยาวห้าศอกด้วยติดต่อกับปีกของเครูบอีกตนหนึ่ง

13 แต่ละปีกของเครูบเหล่านี้กางออกเป็นยี่สิบศอก และพวกเครูบนั้นยืนบนเท้าของตน และหันหน้าของตนเข้าต้านใน

14 และพระองค์ทรงสร้างม่าน ด้วยผ้าสีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าป่านเนื้อละเอียด และปีกเหล่ารูปเครูบไว้บนนั้น

15 ข้างหน้าพระนิเวศน์พระองค์ทรงสร้างเสาทานสองตนด้วย สูงสามลิบห้าศอก และบัวคว่าที่อยู่บนยอดเสาแต่ละตนนั้น สูงห้าศอก

16 และพระองค์ทรงทำพวงลูกโซ่เหมือนอย่างในห้องหลังสุด และติดลูกโซ่เหล่า

นั้นไว้บนยอดเสาทานทั้งสอง และทรงทำลูกทับทิมหนึ่งร้อยลูก และแขวนลูกทับทิมไว้บนลูกโซ่เหล่านั้น

17 และพระองค์ทรงตั้งเสาทานทั้งสองไว้หน้าพระวิหาร ข้างขามีอต้นหนึ่ง และข้างซ้ายมีอีกต้นหนึ่ง และทรงเรียกชื่อของเสาที่อยู่ข้างขามีอ่อนนั่นว่า ยาคีน และเรียกชื่อของเสาที่อยู่ข้างซ้ายมีอ่าว โบอาส

บทที่ 4

เครื่องติดตั้งสำหรับพระวิหาร

(1 พกษ 7:1-50)

1 อิ่งกว่านั้นพระองค์ได้ทรงสร้างแท่นบูชาด้วยทองเหลือง ยี่สิบศอกเป็นความยาวของแท่นนั้น และยี่สิบศอกเป็นความกว้างของแท่นนั้น และลิบศอกเป็นความสูงของแท่นนั้น

2 พระองค์ได้ทรงหล่อขันสาครด้วย วัดจากขอบด้านหนึ่งไปถึงขอบอีกด้านหนึ่งได้ลิบศอก ทรงกลมโดยรอบ และห้าศอก เป็นความสูงของขันสาคร และวัดโดยรอบขันสาครได้สามลิบศอก

3 และใต้ขันสาครมีพวกรูปวัวตัวผู้ ซึ่งอยู่รอบขันสาคร ในระยะหนึ่งศอกมีรูปวัวตัวผู้ลิบรูป อยู่รอบขันสาคร วัวตัวผู้เหล่านี้ถูกหล่อเป็นสองแฉวพร้อมกับเมื่อขันสาครนั้นถูกหล่อ

4 ขันสาครนั้นวางอยู่บนวัวตัวผู้ลิบสองตัวสามตัวหันหน้าไปทางทิศเหนือ และสามตัวหันหน้าไปทางทิศตะวันตก และสามตัวหันหน้าไปทางทิศใต้ และสามตัวหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และขันสาคร

(9) 1 พศด 28:11 (10) อพย 25:18-20; 1 พกษ 6:23-28 (14) อพย 26:31

(15) 1 พกษ 7:15-20; ยrm 52:21 (16) 1 พกษ 7:20 (17) 1 พกษ 7:21

(1) อพย 27:1-2 (2) อพย 30:17-21 (3) 1 พกษ 7:24-26 (4) 1 พกษ 7:25

วางแผนอยู่บนวัวตัวผู้เหล่านั้น และส่วนหลังทั้งหมดของวัวตัวผู้เหล่านั้นอยู่ด้านใน 5 และความหนาของขันสำคัญนี้เป็นหนึ่งฝ่ามือ และขอบของขันสำคัญทำเหมือนอย่างขอบของถ้วย พร้อมกับมีรูปดอกลิลลี่ และขันสำคัญนี้รับและบรรจุได้สามพันบาท 6 พระองค์ได้ทรงทำอ่างลิบใบถ้วย และวางอ่างห้าใบอยู่ด้านขวาเมื่อ และอ่างห้าใบอยู่ด้านซ้ายเมื่อ เพื่อใช้ล้างของในนั้น สิ่งต่าง ๆ ที่พวกราถวายเป็นเครื่องเพาบูชา พวกราเข้าล้างในอ่างเหล่านั้น แต่ขันสำคัญนี้สำหรับให้พวกราโปรติดล้างตัวเองในนั้น 7 และพระองค์ได้ทรงสร้างคันประทีปทองคำลิบคันตามรูปแบบของคันประทีปนั้น และทรงตั้งคันประทีปเหล่านี้ไว้ในพระวิหาร ห้าอันอยู่ทางด้านขวา และห้าอันอยู่ทางด้านซ้าย 8 พระองค์ได้ทรงสร้างโต๊ะลิบตัวถ้วย และตั้งโต๊ะเหล่านี้ไว้ในพระวิหาร ห้าตัว อยู่ทางด้านขวา และห้าตัวอยู่ทางด้านซ้าย และพระองค์ทรงทำชำนาญอ่างทองคำหนึ่งร้อยใบ 9 นอกจากนี้พระองค์ได้ทรงสร้างลานแห่งพวกราโปรติด และลานใหญ่ และประตูทั้งหลายสำหรับลาน และทรงบุปะรูตเหล่านี้ด้วยทองเหลือง 10 และพระองค์ได้ทรงวางขันสำคัญไว้ที่ด้านขวาของพระนิเวศน์ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้

11 และหุ่รามได้ทำพวงหม้อ และพวงพล็ว และพวงชามอ่าง และหุ่รามกีเสร็จงานทั้งสิ้นที่ท่านต้องกระทำถวายกษัตริย์ชาโอลอมอนสำหรับพระนิเวศน์ของพระเจ้า 12 คือ เสาหานสองต้น และพวงคิ้ว และพวงบัวคิ้วซึ่งอยู่บนยอดเสาหานทั้งสอง และตาข่ายสองอัน เพื่อคลุมคิ้วทั้งสองของพวงบัวคิ้วซึ่งอยู่บนยอดเสาหานเหล่านั้น 13 และลูกทับทิมสีร้อยลูกสำหรับตาข่ายทั้งสองอัน ลูกทับทิมสองแฉวสำหรับตาข่ายแต่ละอัน เพื่อคลุมคิ้วทั้งสองของพวงบัวคิ้วซึ่งอยู่บนเสาหานเหล่านั้น 14 ท่านทำพวงแท่นรองรับด้วย และท่านทำอ่างต่าง ๆ ไว้ที่อยู่บนแท่นรองรับเหล่านั้น 15 ขันสำคัญนี้ใน และวัวตัวผู้ลิบสองตัวที่อยู่ได้ขันสำคัญ 16 พวงหม้อด้วย และพวงพล็ว และพวงตะขอเกี่ยวเนื้อ และภาชนะทั้งสิ้นเหล่านี้ หุ่รามที่ปรึกษาอาภูโลได้ทำถวายกษัตริย์ชาโอลอมอนสำหรับพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ ทำด้วยทองเหลืองขัดเงา 17 ในที่ราบของแม่น้ำจอร์เดนกษัตริย์ได้ทรงหล่อลิ้งเหล่านี้ ในพื้นดินเหนียว ณ ระหว่างเมืองสุคคทและเต雷达ห์ 18 ดังนั้นชาโอลอมอนได้ทรงทำภาชนะทั้งหมดเหล่านี้เป็นจำนวนมาก ด้วยว่าไม่ได้สีบทราบน้ำหนักของทองเหลืองนั้น 19 และชาโอลอมอนได้ทรงทำภาชนะทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องกับพระนิเวศน์ของพระเจ้า คือ

(5) 1 พกษ 7:26 (6) อพย 30:19 (7) อพย 25:31 (8) 1 พกษ 7:48 (9) 1 พกษ 6:36 (10) 1 พกษ 7:39

(11) 1 พกษ 7:40-51 (12) 1 พกษ 7:41 (13) 1 พกษ 7:20 (14) 1 พกษ 7:27-43

(16) 1 พกษ 7:14, 45 (17) 1 พกษ 7:46 (18) 1 พกษ 7:47 (19) อพย 25:30; 1 พกษ 7:48-50

แท่นบูชาทองคำ และเตี้ยเหล่านั้นที่ขึ้นมา-
ปีงหน้าพระพักตร์วางอยู่บนนั้น
20 ยิ่งกว่าวนั้นพวකคันประทีปพร้อมกับ
พวකตะเกียงของคันประทีปเหล่านั้น เพื่อ^{ใช้จุดตามลักษณะหน้าห้องหลังสุด ทำ}
^{ด้วยทองคำบริสุทธิ์}
21 และพวකดอกไม้ และพวකตะเกียง
และพวකกรรไกรตัดได้ตั้งเกียง พระองค์
ได้ทรงทำด้วยทองคำ และเป็นทองคำบริ-
สุทธิ์ที่สุด
22 และพวකกรรไกรตัดได้ตั้งเกียง และ
พวකชามอ่าง และพวකช้อน และพวකกระ-
ถางไฟ ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ และทางเข้า^{ของพระนิเวศน์คือ เหล่าประตูของพระ}
^{นิเวศน์สำหรับสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด และ}
^{เหล่าประตูสำหรับห้องโถงของพระวิหาร}
ทำด้วยทองคำ

บทที่ 5**การอัญเชิญหีบของพระเจ้า
เข้าไปในพระวิหาร****(1 พกษ 7:51-8:11)**

1 บรรดาภิกิจการที่ชาโลมอนได้ทรงกระทำ
สำหรับพระนิเวศน์ของพระเยื้อราหูได้
สำเร็จดังนี้ และชาโลมอนได้ทรงนำบรร-
ดาลสิ่งซึ่งดาวิดราชบิดาของพระองค์ได้ทรง
มอบถวายไว้เข้ามา และเครื่องเงิน และ
เครื่องทองคำ และบรรดาเครื่องใช้ต่าง ๆ
พระองค์ได้ทรงเก็บไว้ในคลังพระนิเวศน์
ของพระเจ้า

2 แล้วชาโลมอนได้ทรงเรียกประชุมพวก
ผู้อ้วนโซ่แห่งอิสราเอล และบรรดาหัวหน้าห้อง

ของผ่าต่าง ๆ คือหัวหน้าของบรรพบุรุษ
ลูกหลานของอิสราเอล Majority กรุงเยรูซา-
เล็ม เพื่อจะอัญเชิญหีบแห่งพันธสัญญา
ของพระเยื้อราหูที่ขึ้นมาจากนครของดาวิด
คือเมืองคิโยน

3 ดังนั้นผู้ชายทั้งล้านของอิสราเอลได้ประ-
ชุมกันต่อพระพักตร์กษัตริย์ในการเลี้ยง
ชิ่งอยู่ในเดือนที่เจ็ด

4 และพวกผู้อ้วนโซ่แห่งล้านของอิสราเอลได้
เข้ามา และคนเลวได้ยกหีบ

5 และพวกเข้าได้อัญเชิญหีบขึ้นมา และ
พลับพลาแห่งชุมนุมชน และภาชนะบริ-
สุทธิ์ทั้งสิ้นที่อยู่ในพลับพลา ของเหล่านี้
พวกบุโรหิตและคนเลวได้หามขึ้นมา

6 เช่นกันกษัตริย์ชาโลมอน และชุมนุม-
ชนอิสราเอลทั้งล้านที่ได้ประชุมกันต่อพระ
พักตร์พระองค์ต่อหน้าหีบ ได้ถวายแกะ
และวัวตัวผู้มากมาย ซึ่งจะนับหรือบันทึก
ก็ไม่ได้ เพราะว่ามีเป็นจำนวนมาก

7 และพวกบุโรหิตได้อัญเชิญหีบแห่ง^{พันธสัญญาของพระเยื้อราหูที่ Majority สถานที่}
ของหีบนั้น เข้ามาในห้องหลังสุดของพระ
นิเวศน์ Majority สถานที่บริสุทธิ์ที่สุด คือ^{ภายในห้องของพวกเครูบันนั้น}
ภายในห้องของพวกเครูบันนั้น

8 ด้วยว่าพวกเครูบได้กางปีกของตนออก
เหนือสถานที่ของหีบ และพวกเครูบได้
คลุมหีบและพวกไม้คานหามของหีบนั้น^{ห้างบุน}

9 และพวกเข้าได้ดึงพวกคานหามของหีบ
นั้นออกบ้าง จนส่วนปลายของคานหาม
เหล่านั้นถูกมองเห็นจากหีบห้างหน้าห้อง

(20) อพย 27:20-21 (21) อพย 25:31

(1) 1 พกษ 7:51 (2) 2 ชมอ 6:12 (3) ลนต 23:34

(4) 1 พศด 15:2, 15 (7) 2 พศด 4:20 (9) อพย 25:13-15

หลังสุด แต่คานหามเหล่านั้นไม่ถูกเห็นจากข้างนอก และทีบันนักยังอยู่ที่นั่นจนถึงทุกวันนี้

10 ไม่มีสิ่งใดในทีบันออกจากแผ่นศิลาสองแผ่นนั้น ซึ่งไม่เสสได้ไว้นั้น ณ ภูเขาไฮเรบ เมื่อพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำพันธสัญญา กับลูกหลวงของอิสราเอล เมื่อพากษาให้ออกมาจากการอียิปต์

11 และต่อมาเมื่อพากบูโรหิตออกจากสถานที่บริสุทธิ์ (พระบูโรหิตทั้งล้านผู้อยู่ที่นั่นได้ชำระตนให้บริสุทธิ์แล้ว และขณะนั้นไม่ได้รอดตามเวร)

12 เช่นกันคนเลวซึ่งเป็นพากนกร้องพากเข้าทุกคนเป็นของอาสาฟ ของเขมานของเยดูญุน พร้อมกับบุตรชายทั้งหลาย และพี่น้องของพากเข้า ได้แต่งกายด้วยผ้าป่านลีขوا โดยมีพากฉบับ และพากพิณใหญ่ และพากพิณเข้า ยืนอยู่ทางทิศตะวันออกของแท่นบูชา และพร้อมกับพากเขามีพากบูโรหิตหนึ่งร้อยยี่สิบคนกำลังเป่าแตรทั้งหลายอยู่)

13 และต่อมาขณะที่พากคนเป่าแตรและพากนกร้องเป็นเหมือนพากเดียวกันเพื่อทำเป็นเสียงเดียวกันที่ถูกได้ยินในการสรรเสริญและการขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ และเมื่อพากเขาร้องเสียงของตนชั้นพร้อมกับพากแตร และพากฉบับ และเครื่องดนตรีอื่น ๆ และถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์ โดยกล่าวว่า “พระประสงค์ประเสริฐ พระความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์” เมื่อนั้นพระ

นิเวศน์ก็เต็มไปด้วยเมฆก้อนหนึ่ง คือพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

14 จนพากบูโรหิตไม่สามารถยืนปryn-นิบติอยู่ได้ เพราะเหตุเมฆนั้น เพราะว่าส่างร้าศีของพระเยโฮวาห์ได้เต็มพระนิเวศน์ของพระเจ้าแล้ว

บทที่ 6

ชาโลมอนทรงกล่าวกับชุมชนชน

(1 พกษ 8:12-21)

1 และชาโลมอนตรัสว่า “พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า พระองค์จะประทับในความเมิดทีบ 2 แต่ชาพระองค์ได้สร้างพระนิเวศน์อันเป็นที่ประทับสำหรับพระองค์ และเป็นสถานที่เพื่อพระองค์จะทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์”

3 และกษัตริย์ได้ทรงหันพระพักตร์พระองค์ และทรงอวยพรชุมชนอิสราเอล ทั้งล้าน และชุมชนชนอิสราเอลทั้งล้านก็ยืนขึ้น

4 และพระองค์ตรัสว่า “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ได้ทรงทำให้สำเร็จด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ด้วยพระโอมาซูของพระองค์ แก่ดาวิดราชบิดาของเรา โดยตรัสว่า

5 ‘ตั้งแต่วันที่เราได้นำประชารัฐของเราออกมานอกจากแผ่นดินอียิปต์ เรายังได้เลือกนครได้ในท่ามกลางแผ่นดินของอิสราเอล เพื่อจะสร้างนิเวศน์หลังหนึ่ง เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น และเรายังได้เลือกชายคนใดให้เป็นเจ้านายเหนืออิสราเอล

(10) อพย 25:16; พบญ 10:2, 5; 2 พศด 6:11 (11) 1 พศด 24:1-5 (12) 1 พศด 13:8; 15:16, 24; 25:1-7

(13) 1 พศด 16:34, 41 (14) อพย 40:35; 1 พกษ 8:11; 2 พศด 7:2; อสค 43:5

(1) อพย 19:9; 20:21 (2) 2 พศด 7:12 (3) 2 ชมอ 6:18 (4) 1 พศด 17:5

ประชากรของเรา

6 แต่เราได้เลือกเยรูชาเลิมแล้ว เพื่อนำ
ของเราจะอยู่ที่นี่ และเราได้เลือกดาวิด
ให้อยู่เหนืออิสราเอลประชากรของเรา'

7 บัดนี้ สิ่งนี้ได้อยู่ในพระทัยของเราด้วย
ราชบิดาของเรารีจะสร้างพระนิเวศน์สำ-
หรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งอิสราเอล

8 แต่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับดาวิดราช
บิดาของเราว่า 'ที่สิ่งนี้ได้อยู่ในใจของเจ้า
ที่จะสร้างนิเวศน์สำหรับนามของเรา'นั้น
เจ้าก็ได้ทำดีอยู่แล้วที่สิ่งนี้อยู่ในใจของเจ้า

9 แต่อ่าย่างไรก็ตาม เจ้าต้องไม่สร้าง
นิเวศน์นั้น แต่บุตรชายของเจ้าผู้ซึ่งจะ
ออกมากจากบ้านเอวของเจ้า เขาก็จะสร้าง
นิเวศน์เพื่อนำนามของเรา'

10 จะนั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำให้พระ
ดำรัสของพระองค์ที่พระองค์ได้ตรัสไว้นั้น
สำเร็จแล้ว เพราะเราได้ขึ้นมาแทนดาวิด
ราชบิดาของเรา และนั่งอยู่บนพระที่นั่ง
ของอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรง
สัญญาไว้ และเราได้สร้างพระนิเวศน์
หลังหนึ่งสำหรับพระนามของพระเย霍
วาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลแล้ว

11 และเราได้วางที่บ้านไว้ในพระนิเวศน์นั้น
ซึ่งพันธุ์ลัญญาของพระเยโฮวาห์อยู่ในที่บ
นั้น ที่พระองค์ได้ทรงทำไว้กับลูกหลวง
ของอิสราเอล"

การอิชฐานที่อุทิศถวายพระวิหาร

(1 พกษ 8:22-53)

12 และพระองค์ได้ประทับยืนอยู่หน้า

แท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ต่อหน้าชุมชน
ชนอิสราเอลทั้งสิ้น และกางพระหัตถ์ของ
พระองค์ออก

13 เพราะชาโรมอนได้ทรงสร้างแท่นทอง
เหลือง ยาวห้าศอก และกว้างห้าศอก และ
สูงสามศอก และทรงตั้งแท่นนี้ไว้กลาง
ลาน และพระองค์ประทับยืนอยู่บนแท่น
นั้น และทรงคุกเข่าของพระองค์ลงต่อ
หน้าชุมชนอิสราเอลทั้งสิ้น และกาง
พระหัตถ์ของพระองค์ออกสู่ฟ้าสรรค์

14 และทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งอิสราเอล ไม่มีพระเจ้าองค์ใด
เหมือนพระองค์ ในฟ้าสรรค์หรือในแผ่น
ดินโลก ผู้ซึ่งทรงรักษาพันธุ์ลัญญา และ
ทรงสำแดงความเมตตาแก่บรรดาผู้รับใช้
ของพระองค์ ที่ดำเนินอยู่ต่อพระพักตร์
พระองค์ด้วยลิ้นสุดใจของพวกเชา

15 พระองค์ผู้ซึ่งได้ทรงรักษาบรรดาสิ่งชีว
พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่ดาวิดราชบิดา
ของข้าพระองค์ ผู้รับใช้ของพระองค์ และ
ได้ตรัสด้วยพระอิมัญของพระองค์ และ
ได้ทรงทำให้สิ่งนั้นสำเร็จด้วยพระหัตถ์
ของพระองค์แล้ว ดังที่ปรากฏวันนี้

16 เพราะฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเย霍
วาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอทรงรักษาสิ่ง
ชีวพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้กับดาวิดผู้รับ
ใช้ของพระองค์ราชบิดาของข้าพระองค์
โดยตรัสว่า 'เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่ง
ในสายตากองเรารีจะนั่งบนพระที่นั่งแห่ง
อิสราเอล ถ้าเพียงลูกหลวงทั้งหลายของ
เจ้าจะระมัดระวังในวิถีทางของพวกเชา ที่

(6) พบญ 12:5-7; 1 ชมอ 16:7-13 (7) 2 ชมอ 7:2; 1 พศด 17:1 (9) 1 พศด 28:3-6 (10) 1 พกษ 2:12

(11) 2 พศด 5:7-10 (12) 1 พกษ 8:22; 2 พศด 7:7-9 (14) อพย 15:11; พบญ 4:39; 7:9

(15) 1 พศด 22:9-10 (16) 2 ชมอ 7:12, 16; 1 พกษ 2:4; 6:12; 2 พศด 7:18; สคด 132:12

จะดำเนินในราชบัณฑิตของเรา ออย่างที่เจ้าได้ดำเนินต่อหน้าเรานั้น'

17 แล้วบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระจันทร์ของพระองค์ได้รับการยืนยัน ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์

18 แต่พระเจ้าจะประทับกับมนุษย์บนแผ่นดินโลกอย่างแท้จริงหรือ ถูกเิด ฟ้า สวรรค์และสวรรค์แห่งฟ้าสวรรค์ทั้งหลายไม่สามารถรับพระองค์ไว้ได้ พระนิเวศน์ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นจะรับพระองค์ไม่ได้ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

19 ฉะนั้นขอทรงใส่พระทัยต่อคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และต่อคำวิงวอนของเขา โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ที่จะทรงตั้งใจฟังเสียงร้องทูลและคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์อธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์

20 เพื่อที่พระเนตรของพระองค์จะเปิดอยู่มาทางพระนิเวศน์นี้ ทั้งกลางวันและกลางคืน คือบนสถานที่ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า พระองค์จะทรงตั้งพระนามของพระองค์ไว้ที่นั่น เพื่อจะทรงตั้งใจฟังคำอธิษฐาน ซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์อธิษฐานตรงต่อสถานที่แห่งนี้

21 ฉะนั้นขอทรงตั้งใจฟังบรรดาคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชารัฐของพระองค์ ซึ่งพวกเขายังอธิษฐานตรงต่อสถานที่แห่งนี้ ขอพระองค์ทรงสตับฟังจากที่ประทับของพระองค์ คือจากสวรรค์ และเมื่อพระองค์

ทรงสตับฟังแล้ว ขอทรงยกโทษ

22 ถ้าชายคนใดกระทำบาปต่อเพื่อบ้านของเข้า และเขาก็ต้องปฏิญาณตัวด้วยคำสัญญาบาน และเขามาปฏิญาณตัวต่อหน้าแท่นบูชาของพระองค์ในพระนิเวศน์นี้

23 แล้วขอพระองค์ทรงสตับฟังจากสวรรค์ และขอทรงกระทำ ทรงพิพากษาพวกผู้รับใช้ของพระองค์ โดยทรงตอบแทนคนชั่ว โดยทรงนำวิถีทางของเขากลับตกบนศีรษะของเขาง และโดยทรงประกาศความบริสุทธิ์ของผู้ขอบธรรมโดยประทานแก่เขาตามความชอบธรรมของเขา

24 และถ้าอิสราเอลประชารัฐของพระองค์พ่ายแพ้ต่อหน้าคัตตรุ เพราะเหตุพวกเขาก็ได้กระทำบาปต่อพระองค์ และจะหันกลับมา และกล่าวยอมรับพระนามของพระองค์ และอธิษฐาน และกระทำการวิงวอนต่อพระพักตร์พระองค์ในพระนิเวศน์นี้

25 เมื่อนั้นขอพระองค์ทรงสตับฟังจากฟ้าสวรรค์ทั้งหลาย และขอทรงยกโทษบาปของอิสราเอลประชารัฐของพระองค์ และขอทรงนำพวกเขากลับมายังแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้พระราชทานแก่พวกเขากลับและแก่บรรพบุรุษของพวกเขากลับ

26 เมื่อฟ้าสวรรค์ถูกปิดอยู่ และไม่มีฝน เพราะเหตุพวกเขาก็ได้กระทำบาปต่อพระองค์ แต่ถ้าพวกเขารออธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้ และกล่าวยอมรับพระนามของพระ

(18) 2 พศด 2:6; อส 66:1; กจ 7:49 (20) 2 พศด 7:15; สดด 5:7; ดนล 6:10

(21) อส 43:25; 44:22; มดา 7:18 (22) อพย 22:8-10

(23) โญบ 34:11 (24) 2 พกษ 21:14-15 (26) พบญ 28:23-24; 1 พกษ 17:1

องค์ และหันกลับเลี้ยงจากบ้านปางของพวกรเข้า
เมื่อพระองค์ทรงทำให้พวกรเขารับความ
ทุกข์ใจ

27 แล้วขอพระองค์ทรงสดับฟังจาก
สวรรค์ และขอทรงยกโทษบ้านปางของพวกร
ผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอล
ประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้
ทรงสอนวิถีทางที่ดีแก่พวกรเข้า ซึ่งพวกรเข้า
ควรดำเนินในนั้น และขอประทานฝน
บนแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งพระองค์
ได้พระราชทานแก่ประชาชนของพระองค์
เป็นมรดกนั้น

28 ถ้ามีการกันดารอาหารในแผ่นดิน ถ้า
มีโรคระบาด ถ้ามีข้าวมัน หรือรากินข้าว
พวกรตีกแต่นวายบิน หรือพวกรตีกแต่นวาย
คลาน ถ้าเหล่าคัตรของพวกรเข้าปิดล้อม
พวกรเข้าไว้ในนครต่าง ๆ แห่งแผ่นดินของ
พวกรเข้า จะมีภัยพิบัติอย่างใด หรือความ
เจ็บไข้อ่อนแรงใดก็ได้

29 แล้วไม่ว่าคำอธิษฐานหรือคำวิงสอน
ประการใด ซึ่งคนหนึ่งคนใด หรืออิส-
ราเอลประชาชนของพระองค์ทั้งล้วนทูลขอ
เมื่อทุกคนจะสำนึกถึงเรื่องภัยพิบัติของ
เขามาและความทุกข์ใจของเขามา และ
จะกางมือของเข้าในพระนิเวศน์นี้

30 เมื่อนั้นขอพระองค์ทรงสดับฟังจาก
สวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์
และขอทรงยกโทษ และประทานแก่ทุกคน
ตามวิถีทางทั้งล้วนของเข้า ซึ่งพระองค์ทรง
ทราบใจของเข้า (พระพระองค์เท่านั้น
ที่ทรงทราบใจทั้งหลายแห่งลูกทั้งปวงของ

มนุษย์)

31 เพื่อพวกรเขاجจะได้เกรงกลัวพระองค์
เพื่อจะดำเนินในมรรคาทั้งปวงของพระ
องค์ ตราบเท่าที่พวกรเขารักษาอยู่ในแผ่น
ดินซึ่งพระองค์ได้พระราชทานแก่บรรพ-
บุรุษของพวกรเขารักษา

32 ยิ่งกว่านั้นอีกเกี่ยวกับคนแปลกหน้า
ผู้ซึ่งไม่ใช่ของอิสราเอลประชาชนของพระ
องค์ แต่มาจากแผ่นดินใกล้ เพราะเห็นแก่
พระนามอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ และพระ
หัตถ์ทรงฤทธิ์ของพระองค์ และพระกรที่
เหยียดออกของพระองค์ ถ้าพวกรเขามา
และอธิษฐานในพระนิเวศน์นี้

33 เมื่อนั้นขอพระองค์ทรงสดับฟังจาก
ฟ้าสวรรค์ทั้งหลาย คือจากที่ประทับของ
พระองค์ และขอทรงกระทำตามทุกสิ่งที่
คนแปลกหน้านั้นทูลขอต่อพระองค์ เพื่อ
ที่ชนชาติทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกจะรู้จัก
พระนามของพระองค์ และเกรงกลัวพระ
องค์ เช่นเดียวกับอิสราเอลประชาชนของ
พระองค์กระทำอยู่นั้น และเพื่อจะได้
ทราบว่า พระนิเวศน์นี้ซึ่งข้าพระองค์ได้
สร้างไว้ได้ถูกเรียกตามพระนามของพระ
องค์

34 ถ้าประชาชนของพระองค์ออกไปทำสัง
ค្រามต่อสู้เหล่าคัตรของพวกรเข้าโดยทางที่
พระองค์จะทรงส่งพวกรเข้าไป และพวกรเข้า
อธิษฐานต่อพระองค์ทรงต้อนครนี้ซึ่งพระ
องค์ได้ทรงเลือกสรรไว้ และทรงต่อพระ
นิเวศน์ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้สำหรับ
พระนามของพระองค์

(28) 2 พศด 20:9; มดา 6:13

(30) 1 ซมอ 16:7; 1 พศด 28:9; สภช 21:2; 24:12

(32) ยน 12:20; กจ 8:27

35 เมื่อนั้นขอพระองค์ทรงสั่งฟังจาก
พิสาวรรณทั้งหลาย คำอธิษฐานของพวก
เข้าและคำวิงวนของพวกเข้า และขอทรง
รักษาสิทธิ์อันชอบธรรมของพวกเข้าให้คง
อยู่

36 ถ้าพวกเข้าทำบปต่อพระองค์
(เพราะไม่มีมนุษย์คนใดซึ่งไม่ทำบป)
และพระองค์ทรงกริ่วต่อพวกเข้า และทรง
มองพวกเข้าไว้ต่อหน้าบรรดาศัตรูของ
พวกเข้า และศัตรูเหล่านั้นนำพวกเข้าไป
เป็นพวกเชลยยังแผ่นดินหนึ่งไม่ว่าไกล
หรือไกล

37 แต่ถ้าพวกเข้าสำนึกตัวในแผ่นดินซึ่ง
พวกเข้าถูกนำไปเป็นเชลย และหันกลับ
และอธิษฐานต่อพระองค์ในแผ่นดินแห่ง^{การเป็นเชลยของพวกเข้า} โดยทูลว่า^{โดยทูลว่า}
'พวกข้าพระองค์ได้ทำบป พวกข้าพระ
องค์ได้ทำพลาดแล้ว และได้กราบททำความ
ชี้'

38 ถ้าพวกเข้าหันกลับมาหาพระองค์ด้วย
สุดใจของพวกเข้า และด้วยสุดจิตของ
พวกเข้าในแผ่นดินแห่งการเป็นเชลยของ
พวกเข้า ที่ซึ่งพวกศัตรูได้นำพวกเข้าไป
เป็นพวกเชลย และอธิษฐานตรงต่อแผ่น
ดินของพวกเข้า ซึ่งพระองค์ได้พระราช
ทานแก่บรรพบุรุษของพวกเข้า และทรง
ต่อนครซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกสรรไว
และทรงต่อพระนิเวศน์ซึ่งข้าพระองค์ได้
สร้างไว้เพื่อพระนามของพระองค์

39 แล้วขอพระองค์ทรงสั่งฟังจากพิสา
วรรณทั้งหลาย คือจากที่ประทับของพระ

องค์ คำอธิษฐานของพวกเข้าและบรรดา
คำวิงวนของพวกเข้า และขอทรงรักษา
สิทธิ์อันชอบธรรมของพวกเข้าให้คงอยู่
และขอทรงยกโภษประชากรของพระองค์
ผู้ซึ่งได้ทำบปต่อพระองค์

40 บัดนี้ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ ขอพระเนตร
ของพระองค์ทรงเปิดอยู่ และขอทรงให้
พระกรรณของพระองค์เจียฟังคำอธิษฐาน
ที่ทูลขอในสถานที่แห่งนี้

41 ฉะนั้นบัดนี้ ขอทรงลุกขึ้น โอ ข้าแต่
พระเยโฮวาห์พระเจ้า เสด็จเข้าไปใน
ที่พำนักของพระองค์ ทั้งพระองค์และทีบ
แห่งฤทธานุภาพของพระองค์ ขอให้พวก
ปูโรหิตของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮ
วาห์พระเจ้า ถูกนุ่งห่มตัวด้วยความรอด
และขอให้วิสุทธิชนทั้งหลายของพระองค์
เปริมเปรี้ด์ในความประเสริฐ

42 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขออย่า
ทรงหันหน้าของผู้ถูกเจิมของพระองค์ไป
เสีย ขอทรงระลึกถึงความเมตตาทั้งหลาย
ของดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์"

บทที่ 7

ไฟอย่างอัศจรรย์
ลงมาจากพิสาวรรณ
ส่งรากศีขของพระเจ้า

(1 พกษ 8:10-11, 62-66)

1 บัดนี้เมื่อชาโลมอนทรงจบคำอธิษฐาน
แล้ว ไฟได้ลงมาจากพิสาวรรณ และเผ
ผลัญเครื่องเผาบูชาและบรรดาเครื่อง
สักทวบชาเสีย และส่งรากศีขของพระเยโฮ

(36) พบญ 28:63-68; สภช 20:9; ปญจ 7:20; رم 3:9, 19; 5:12; กท 3:10; ยก 3:2

(38) ดnl 6:10 (40) 2 พศด 6:20 (41) 1 พศด 28:2; นحمد 9:25; สดด 132:8-10, 16

(42) 2 ชมอ 7:15; สดด 89:49; 132:1 (1) ลนต 9:24; วนอ 6:21; 1 พกษ 8:10-11

ว่าหกีเต็มพระนิเวศน์

2 และพวกปูโรทิตไม่สามารถเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ได้ เพราะว่า สั่งรากศีขของพระเยโฮวาห์ได้เต็มพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์แล้ว

3 และเมื่อบรรดาลูกหลานของอิสราเอล เห็นว่าไฟได้ลงมาอย่างไร และเห็นสั่งรากศีขของพระเยโฮ瓦ห์อยู่บนพระนิเวศน์ พวกเขาก็ชับหน้าของตนลงลึกลึกลิน และนมัสการและสรรเสริญพระเยโฮวาห์ โดยกล่าวว่า “พระพระองค์ทรงประเสริฐ” เพราะความเมตตาของพระองค์ ดำรงอยู่เป็นนิตย์”

4 แล้วกษัตริย์และประชากรทั้งสิ้นได้ ถวายเครื่องสัตวบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

5 และกษัตริย์ชาโลมอนทรงถวายเครื่องสัตวบูชาเป็นวัวตัวผู้สองหมื่นสองพันตัว และแกะหนึ่งแสนสองหมื่นตัว ดังนี้แหลก กษัตริย์และประชากรทั้งสิ้นได้มอบถวายพระนิเวศน์ของพระเจ้า

6 และพวกปูโรทิตก็ยืนประจำตำแหน่ง ของตน ทั้งคนเลวีด้วยพร้อมกับเครื่องดนตรีต่าง ๆ ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่ง กษัตริย์ดาวิดได้ทรงทำขึ้นมาเพื่อสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะความเมตตา ของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ เมื่อดาวิดได้ถวายสาสุการด้วยการปูนนิติของ พวกเข้า และพวกปูโรทิตก็เป่าแตรข้างหน้าพวกเข้า และอิสราเอลทั้งสิ้นก็ยืนขึ้น

7 ยิ่งกว่านั้นชาโลมอนได้ทรงทำพิธีชำระ

ส่วนกลางของลานที่อยู่ข้างหน้าพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ เพราะว่าที่นั่นพระองค์ได้ทรงถวายบรรดาเครื่องเผบูชา และส่วนไขมันของเครื่องสันติบูชา ทั้งหลาย เพราะว่าแท่นทองเหลืองซึ่งชาโลมอนได้ทรงสร้างไว้นั้น ไม่พอรับบรรดาเครื่องเผบูชา และเครื่องอัญญาบูชาทั้งหลาย และไขมัน

8 ในเวลาหนึ่น ชาโลมอนทรงถือเทศกาลอยู่เจ็ดวันด้วย และอิสราเอลทั้งสิ้นพร้อมกับพระองค์ เป็นชุมนุมชนใหญ่ยิ่งนัก ตั้งแต่ทางเข้าเมืองชานมักจนถึงแม่น้ำแห่งอียิปต์

9 และในวันที่แปดพากເ夷ມีการประชุม อันศักดิ์สิทธิ์ เพราะพากເ夷ມได้มีงานมอบถวายแท่นบูชามาเจ็ดวัน และถือเทศกาลเลี้ยงมาเจ็ดวัน

10 และในวันที่ยี่สิบสามของเดือนที่เจ็ด พระองค์ได้ทรงส่งประชากรให้กลับไปยังเต็นทั้งหลายของตน ด้วยใจยินดีและด้วยความชื่นบาน เพราะเหตุความดีที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่ดาวิด และแก่ชาโลมอน และแก่อิสราเอลประชากรของพระองค์

11 ดังนี้แหลก ชาโลมอนได้ทรงสร้างพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์และพระราชวังของกษัตริย์เสร์จ และบรรดาลิ่งที่เข้ามาในพระทัยของชาโลมอนเพื่อสร้างในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และในพระราชสำนักของพระองค์เอง พระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จสิ้น

(2) 2 พศด 5:14 (3) 1 พศด 16:41; 2 พศด 5:13; สคด 136:1 (4) 1 พกษ 8:62-63

(6) 1 พศด 15:16; 2 พศด 5:12 (7) 1 พกษ 8:64-66 (8) ยชว 13:3; 1 พกษ 4:21, 24

(9) ลนต 23:36 (10) 1 พกษ 8:66 (11) 1 พกษ 9:1

พันธสัญญาของพระเจ้ากับชาโลมอน

(1 พกษ 9:2-5)

12 และพระเยซูว่า “ได้ทรงประกฎแก่ชาโลมอนเวลาถูกลงคืน และตรัสกับพระองค์ว่า ‘เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า และได้เลือกสรรสถานที่นี้สำหรับเราให้เป็นนิเวศน์แห่งการถวายเครื่องสักดิบชา’

13 ถ้าเราปิดฟ้าสรรค์ให้ฝนตก หรือถ้าเราบัญชาให้ฟังตึกแต่น้ำบินมากินแผ่นดิน หรือถ้าเราส่งโรคระบาดมาทำลายกลาบประชากรของเรา

14 ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเราระหว่างเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขากล่าวว่า “เจ้าจะฟังจากสวัสดิ์ และจะยกโทษบาปของพวกเขาระหว่างรักษาแผ่นดินของพวกเขากลับคืน”

15 บัดนี้ตัวของเราจะเปิดอยู่ และหูของเราจะตั้งใจฟังคำอธิษฐานที่ทูลขอณสถานที่นี้

16 เพราะบัดนี้ เราได้เลือกสรรและได้ชำระแยกตั้งนิเวศน์นี้ให้เป็นสถานบริสุทธิ์แล้ว เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นี่เป็นนิตย์และตาของเรากับใจของเราจะอยู่ที่นี่ตลอดไป

17 และสำหรับตัวเจ้า ถ้าเจ้าจะดำเนินต่อหน้าเรามี่อนอย่างดาวิดบิดาของเจ้าได้ดำเนินนั้น และกระทำการตามทุกอย่างที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ และจะรักษาบรรดากฎเกณฑ์ของเราระหว่างคำตัดสินทั้งหลายของ

เรา

18 แล้วเจ้าจะสถาปนาพระที่นั่งแห่งราชอาณาจักรของเจ้า ตามที่เราได้กระทำพันธสัญญาไว้กับดาวิดบิดาของเจ้า โดยตรัสว่า ‘เจ้าจะไม่ขาดชดายผู้หนึ่งที่จะเป็นผู้ครอบครองในอิสราเอล’

พระเจ้าทรงเตือนชาโลมอน

(1 พกษ 9:6-9)

19 แต่ถ้าพวกเจ้าหันไปและทอดทิ้งบรรดากฎเกณฑ์ของเราระบบบัญญัติทั้งหลายของเรา ซึ่งเราได้ตั้งไว้ต่อหน้าพวกเจ้าและจะไป และปรนนิบัติพระอื่น ๆ และนำมัสการพระเหล่านั้น

20 แล้วเจ้าจะถอนราชพักษาออกจากเสียจากแผ่นดินของเรา ซึ่งเราได้ยกให้แก่พวกเขาระบบบัญญัติที่ซึ่งเราได้กระทำให้เป็นสถานบริสุทธิ์เพื่อนามของเรา เราจะเหวี่ยงออกเสียจากสายตาของเรา และจะกระทำให้นิเวศน์นี้เป็นคำภัยและคำครหาทำลายกลาบชาติทั้งสิ้น

21 และนิเวศน์นี้ ซึ่งสูงส่ง จะเป็นความแปลงประหลาดแก่ทุกคนที่ผ่านนิเวศน์นี้ไป จนเขาจะกล่าวว่า ‘เหตุใดพระเยซูว่า “ได้ทรงกระทำเช่นนี้แก่แผ่นดินนี้ และแก่พระนิเวศน์นี้”’

22 และจะมีคนตอบว่า ‘พระว่าพวกเขากล่าวด้วยทิ้งพระเยซูว่า “พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเขายังคงได้ทรงนำพวกเขากลับคืนมาจากการแผ่นดินอียิปต์ และได้ยึดถืออาภรรย์อื่น ๆ และได้นำมัสการพระเหล่านั้น และได้ปรนนิบัติพระเหล่านั้น เหตุจะ

(12) พบญ 12:5; 1 พกษ 3:5 (13) พบญ 28:23-24 (14) พบญ 28:10; 2 พศด 6:27

(15) 2 พศด 6:20, 40 (16) 1 พกษ 9:3 (17) 1 พกษ 9:4 (18) 2 ซมอ 7:12-16

(19) ลนต 26:14; พบญ 28:15 (20) พบญ 28:63-68 (21) พบญ 29:24-25

นั้นพระองค์จึงได้ทรงนำความร้ายทั้งล้วนนี้มาเหนือพวกรา”

บทที่ 8

การขยายราชอาณาจักร กิตติศัพท์เกี่ยวกับชาโลมอน เลื่องลือไปทั่ว

(1 พกษ 9:10-28)

1 และต่อมาเมื่อสิ้นยุคลิบปี ที่ชาโลมอนได้ทรงสร้างพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์และพระราชน王ของพระองค์เอง

2 นครต่าง ๆ ซึ่งหุ่รวมได้ถวายคืนแด่ชาโลมอน ชาโลมอนได้ทรงเสริมสร้างนครเหล่านั้น และทำให้ลูกหลวงของอิสราเอลอาทัยอยู่ที่นั่น

3 และชาโลมอนได้เด็จไปยังสามัคติบางที่ และชนะเมืองนั้นได้

4 และพระองค์ได้ทรงสร้างเมืองทัดโมร์ไว้ในอิฐหุ่กันดาร และบรรดาคนครึ่งเป็นคลังเสบียง ซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ในสามัคติ

5 พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองเบโลโยโรนบนและเบโลโยโรนล่างด้วย เป็นนครที่มีป้อมกับกำแพงทั้งหลาย ประดูเมืองทั้งปวงและเหล่าดาลประดู

6 และเมืองนาอาลัท และบรรดาคนครึ่งเป็นคลังเสบียง ที่ชาโลมอนมีอยู่นั้น และนครทั้งสิ้นสำหรับม้าศึก และบรรดาคนนครสำหรับทหารม้า และสิงได ๆ ที่พระองค์ทรงปราณนาที่จะสร้างในกรุงเยรูซาเล็ม และในเลบานอน และในแผ่นดินทั้งสิ้นแห่งการครอบครองของพระองค์

7 สำหรับประชาชนทั้งสิ้นที่เหลืออยู่ของคนชิตไทต์ และคนอาโมไรต์ และคนเปริสซี และคนซีໄวต์ และคนเยบุส ผู้ซึ่งไม่ใช่ของคนอิสราเอล

8 แต่ลูกหลวงของพวกราที่เหลืออยู่จากพวกราในแผ่นดิน ผู้ซึ่งลูกหลวงของอิสราเอลไม่ได้แพ้พ่ายเสีย คนเหล่านี้ชาโลมอนทรงกระทำให้เป็นทาสแรงงานจนถึงทุกวันนี้

9 แต่ลูกหลวงของอิสราเอลนั้น ชาโลมอนไม่ได้ทรงกระทำให้เป็นทาสรับใช้สำหรับงานของพระองค์ แต่พวกราเป็นพวกรา และเป็นนายทหารของพระองค์ และเป็นพวกรู้บังคับบัญชาณม้าศึกและทหารม้าของพระองค์

10 และคนเหล่านี้เป็นพวกรเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของกษัตริย์ชาโลมอน จำนวนสองร้อยห้าสิบคน เป็นผู้บังคับบัญชาประชาชน

11 และชาโลมอนทรงนำราชธิดาของฟารโห์ขึ้นมาจากนครของดาวิดยังพระราชน王ที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ให้พระนาง เพราะพระองค์ตรัสว่า “มเหสีของเรางจะไม่อคัยอยู่ในวังของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพราะว่าสถานที่เหล่านั้นเป็นที่บริสุทธิ์ ซึ่งที่บดของพระเยโฮวาห์ได้มาอยู่ที่นั่นแล้ว”

12 และชาโลมอนทรงถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้หน้ามุข

(1) 1 พกษ 6:38-7:1; 9:10-14 (4) 1 พกษ 9:17; 1 พศด 18:3, 9

(5) 1 พศด 7:24 (6) 2 พศด 7:11 (7) ปฐก 15:18-21; วนจ 1:27-35; 2:1-3; 1 พกษ 9:20

(10) 1 พกษ 9:23 (11) 1 พกษ 3:1; 7:8; 9:24; 11:1

13 คือตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำเป็น การถวายเครื่องบูชาตามพระบัญญัติของ โมเสส ในบรรดาวันสabbat และในวันขึ้น หนึ่งค่าทั้งหลาย และในวันเทศกาลเลี้ยง ตามกำหนดทั้งปวง ปีลีสารัครัตน์ คือใน เทศกาลกินขนมปังไรีเชื้อ และในเทศกาล เลี้ยงแห่งลับดาห์ และในเทศกาลเลี้ยง การอยู่พิง

14 และตามพระบัญชาของดาวิดราชบิดา ของพระองค์ พระองค์ทรงจัดการแบ่งเวร ของพวกบุโหรหิตสำหรับการปธนนิบัติของ พวกเชา และแบ่งคนเลิวให้ประจำหน้าที่ ของพวกเชา เพื่อให้สรรสบริญและปธนนิ- บัตต่อหน้าพวกบุโหรหิต ตามหน้าที่ประจำ วันที่ต้องทำ และทรงจัดการแบ่งเวรของ บรรดาคนเฝ้าประตูที่ประตูทุกบานด้วย เพาะะว่าดาวิดบุรุษของพระเจ้าได้ทรงบัญ ชาไว้ เช่นนั้น

15 และพวกเชาไม่ได้หันไปเสียจากพระ บัญชาของกษัตริย์ต่อพวกบุโหรหิตและคน เลิวในเรื่องใด ๆ เลยหรือในเรื่องคลัง

16 บัดนี้บรรดาพราหมกิจของชาโลมอน ก็จัดเตรียมไว้แล้วสำหรับวันที่ wang raka แห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และจน ถึงงานนั้นสำเร็จ ดังนั้นพระนิเวศน์ของ พระเยโฮวาห์ก็สำเร็จครบถ้วน

17 และชาโลมอนเสด็จไปยังเอซีโอนเก- เบอร์ และเมืองเอโลห์ ที่ชายทะเลในแผ่น ดินเอโdom

18 และหุ่รามได้ส่งเรือหลายลำมาถวาย พระองค์โดยมือของเหล่าข้าราชการของ

ท่าน และเหล่าข้าราชการที่มีความรู้เชี่ยว ชาญเกี่ยวกับทะเล และพวกเชาไปพร้อม กับเหล่าข้าราชการของชาโลมอนไปยัง เมืองโอลีฟ์ และนำทองคำมาจากที่นั่น จำนวนสี่ร้อยห้าสิบตะลันต์ และนำทองคำ นั้นมาถวายแด่กษัตริย์ชาโลมอน

บทที่ 9

พระราชนีแห่งเชบา ทรงเข้าเฝ้ากษัตริย์ชาโลมอน

(1 พกช 10:1-13)

1 และเมื่อพระราชนีแห่งเชบทรงได้ยิน ถึงกิตติศัพท์ของชาโลมอน พระนางจึงได้ เสต็จมาเพื่อพิสูจน์พระองค์ด้วยพวกคำ ถามยก ๆ ที่กรุงเยรูซาเล็ม พร้อมด้วย ข้าราชบริพารมากมาย และผู้อูฐที่บรร- ทุกเครื่องเทศทั้งหลาย และทองคำเป็น อันมาก และเพชรพลอยต่าง ๆ และเมื่อ พระนางเสด็จมาถึงชาโลมอนแล้ว พระ นางได้ทูลต่อพระองค์ถึงทุกเรื่องที่อยู่ใน พระทัยของพระนาง

2 และชาโลมอนตรัสแก่ปัญหาของพระ นางทั้งสิ้น และไม่มีสิ่งใดที่ถูกซ่อนอยู่พ้น ชาโลมอนซึ่งพระองค์ไม่ได้ทรงบอกพระ นาง

3 และเมื่อพระราชนีแห่งเชบาได้ทรงเห็น พระลิปปัญญาของชาโลมอน และพระราช วังที่พระองค์ได้ทรงสร้าง

4 และอาหารแห่งโต๊ะเสวยของพระองค์ และการเข้าเฝ้าของพวกผู้รับใช้ของพระ องค์ และการปธนนิบัติรับใช้ของเหล่า มหาดเล็กของพระองค์ และเครื่องแต่ง

(13) อพย 23:14-17; 29:38-42; 34:22-23 (14) 1 พศด 9:17; 24:3; 25:1; 26:1

(15) 1 พศด 26:20-28 (17) 1 พกช 9:26 (18) 1 พกช 9:27; 1 พศด 29:4; 2 พศด 9:10, 13

(1) 1 พกช 10:1; မန 12:24 (4) นหน 1:11

กายของพวකເຂາ ແລະເຫຼຳພັນກົງຈານເສີມ
ດ້ວຍເສຍຂອງພຣະອົງຄໍ ແລະເຄື່ອງແຕ່ງ
ກາຍຂອງພວກເຂາ ແລະກາເສີ້ຈົ້ນໄປຂອງ
ພຣະອົງຄໍຊຶ່ງພຣະອົງຄໍຂັ້ນໄປຢັງພຣະນິເວເຄນ໌
ຂອງພຣະເຢໂສ້ວາຫໍ່ ພຣະນາງກໍໃຈຫາຍເລຍທີ
ເດືອນ

5 ແລະພຣະນາງຖຸລກັບຕົກຕົງວ່າ “ຂ່າວຄຣາວ
ຊື່ໜ່າມ່ອນຈັນໄດ້ຢືນໃນປະເທດຂອງໜ່າມ່ອນ
ຈັນເອງ ຄື່ງພຣະຈົກຂອງພຣະອົງຄໍແລະ
ພຣະສຕີປັບປຸງຄູາຂອງພຣະອົງຄໍ ເປັນຄວາມຈົງ
6 ແຕ່ອຢ່າງໄຮກ້ຕາມ ໝ່າມ່ອນຈັນກີໄມ້ໄດ້ເຊື່ອ⁽⁸⁾
ບຣດາຄ້ອຍດ້ານຂອງພວກເຂາ ຈົນກະທັ່ງ
ໜ່າມ່ອນຈັນໄດ້ມາເຟົາ ແລະຕາຂອງໜ່າມ່ອນຈັນ
ໄດ້ເຫັນສິ່ງນັ້ນເອງ ແລະດູເດີດ ທີ່ໄດ້ບອກ
ກລ່າວແກ່ໜ່າມ່ອນຈັນກີໄມ້ຄື່ງຄຽງທັນໜຶ່ງຂອງ
ຄວາມໃຫຍ່ຢຶ່ງແໜ່ງພຣະສຕີປັບປຸງຄູາຂອງພຣະ
ອົງຄໍ ຕ້າວຍວ່າພຣະອົງຄໍເລີສລໍາຢຶ່ງໄປກວ່າ
ກົດຕື້ປັກທີ່ໜ່າມ່ອນຈັນໄດ້ຢືນມາ

7 ບຣດາຄານຂອງພຣະອົງຄໍກີເປັນສຸຂ ແລະ
ບຣດາຜູ້ຮັບໃໝ່ເຫຼຳນັ້ນຂອງພຣະອົງຄໍກີເປັນ
ສຸຂ ຜູ້ຊື່ງອໝ່ງຈານປະຈຳຕ່ອພຣະພັກຕົວພຣະ
ອົງຄໍ ແລະພັງພຣະສຕີປັບປຸງຄູາຂອງພຣະອົງຄໍ

8 ສາຖາກເດແພຣະເຢໂສ້ວາຫໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງ
ພຣະອົງຄໍ ຜູ້ຊື່ງໄດ້ພອພຣະທີ່ໃນພຣະອົງຄໍ
ເພື່ອທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງຄໍໄວ້ບັນພຣະທີ່ນັ້ງ
ຂອງພຣະອົງຄໍ ເປັນກົດຕົກຕົງເພື່ອພຣະເຢ
ວາຫໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງຄໍ ເພວະພຣະເຈົ້າ
ຂອງພຣະອົງຄໍໄດ້ທຽງຮັກອີສຣາເອລ ເພື່ອ
ສາປານພວກເຂາໄວ້ເປັນນິຕິຍ໌ ຂະນັ້ນ
ພຣະອົງຄໍຈຶ່ງໄດ້ທຽງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພຣະອົງຄໍເປັນ
ກົດຕົກຕົງເໜືອພວກເຂາ ເພື່ອຈະທຽງຈຳນວຍ

ຄວາມຢຸດອຣມແລະຄວາມເທິ່ງອຣມ”

9 ແລະພຣະນາງໄດ້ຄວາຍທອງຄໍາທັນໜຶ່ງຮ້ອຍ
ຍໍ່ສົບຕະລັນຕີແດກກົດຕົກຕົງ ແລະຂອງເຄື່ອງ
ເທັກເປັນຈຳນວນນັກ ແລະເພື່ອພລອຍ
ຕ່າງ ຈຸ່ງໄມ້ເຄື່ອງເທັກໄດ້ ຈຸ່ງເໜືອນ
ອຍ່າງທີ່ພຣະຣາຊື້ນໍແທ່ງເຫຼຳໄດ້ຄວາຍແຕ່
ກົດຕົກຕົງໜໍ້າລົມໂມນ

10 ແລະພວກຂ້າຮາຊກາຮຂອງຫຼຸມານຕ້ວຍ
ແລະພວກຂ້າຮາຊກາຮຂອງໜໍ້າລົມໂມນ ຊິ່ງໄດ້
ນຳທອງຄໍາຈາກໂອຟີ່ຣ ໄດ້ນຳພວກໄນ້
ຈັນທັນແດງແລະເພື່ອພລອຍຕ່າງ ຈາ

11 ແລະກົດຕົກຕົງໄດ້ທຽງທຳພວກໄນ້ຈັນທັນ
ແດງເປັນຂັ້ນນັນໄດ້ທັກຫລາຍສໍາຫັບພຣະນິ-
ເວເຄນ໌ຂອງພຣະເຢໂສ້ວາຫໍ່ ແລະສໍາຫັບພຣະ
ຮາວຂອງກົດຕົກຕົງ ແລະພວກພິພາເຫຼັກໍ ແລະ
ພວກພິພາໃຫຍ່ສໍາຫັບພວກນັກຮ້ອງ ແລະໄໝ່
ເຄຍເຫັນອຍ່າງນີ້ແຕ່ກ່ອນໃນແຜ່ນດິນຢູດາຫໍ່

12 ແລະກົດຕົກຕົງໜໍ້າລົມໂມນໄດ້ພຣະທານ
ແກ່ພຣະຣາຊື້ນໍແທ່ງເຫຼຳຕາມຄວາມປරາດ-
ນາຂອງພຣະນາງທຸກປະກາດ ສິ່ງໄດ້ກົດຕົກຕົງທີ່
ພຣະນາງຫຼຸຂອ ນອກຈາກສິ່ງທີ່ພຣະນາງໄດ້
ນຳມາຄວາມກົດຕົກຕົງ ດັ່ງນັ້ນພຣະນາງໄດ້
ເສີ້ຈົ້ນລັບ ແລະໄປຢັງແຜ່ນດິນຂອງພຣະນາງ
ເອງ ຕ້າວພຣະນາງແລະພວກຂ້າຮາຊກາຮຂອງພຣະນາງ
ພຣະນາງ

ທັກພົບສົມບັດີແລະ ຄວາມເຈີ່ງຮ້ອງຂອງໜໍ້າລົມໂມນ

(1 ພກຊ 10:14-29)

13 ບັດນີ້ນໍ້າໜັກຂອງທອງຄໍາທີ່ນຳມາຄື່ງ
ໜໍ້າລົມໂມນໃນແຕ່ລະປີເປັນທອງຄໍາທັນກົກ
ຮ້ອຍທັກສົບທັກຕະລັນຕີ

(8) ພບຄູ 7:8; 2 ພສດ 2:11; ສດດ 44:3

(10) 1 ພກຊ 10:11; 2 ພສດ 8:18

(13) 1 ພກຊ 10:14-29

- 14 นอกจากทองคำซึ่งพวgnักการค้าและพวgpอค้าได้นำมา และบรรดาษัตริย์ของประเทศօาระเบีย และบรรดาเจ้าเมืองแห่งแผ่นดินได้นำทองคำและเงินมาเย้งชาโลมอน
- 15 และกษัตริย์ชาโลมอนได้ทรงสร้างโล่ใหญ่สองร้อยอันด้วยทองคำทุบ โล้อันหนึ่งใช้ทองคำหนักหกร้อยเชล
- 16 และพระองค์ได้ทรงสร้างโล่สามร้อยอันด้วยทองคำทุบ โล้อันหนึ่งใช้ทองคำหนักสามร้อยเชล และกษัตริย์ได้ทรงเก็บโล่เหล่านั้นไว้ในพระตำหนักแห่งพนาเลบานอน
- 17 ยิ่งกว่านั้นกษัตริย์ได้ทรงทำพระที่นั่งขนาดใหญ่ด้วยขาช้าง และทรงบุพรมที่นั่งนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์
- 18 พระที่นั่งนั้นมีบันไดหกขั้น กับที่รองพระบาททำด้วยทองคำ ซึ่งติดอยู่กับพระที่นั่งนั้น และมีที่วางพระทัตถ์ทึ่งสองข้างของพระที่นั่ง และสิงโตสองตัวยืนอยู่ข้าง ๆ ที่วางพระทัตถ์
- 19 และสิงโตสิบสองตัวยืนอยู่ที่นั่นทั้งสองข้างบนบันไดหกขั้น ไม่เคยทำเหมือนอย่างนี้ในราชอาณาจักรใด ๆ เลย
- 20 และภาชนะทั้งสิบสามหรับเครื่องดื่มของกษัตริย์ชาโลมอนทำด้วยทองคำ และภาชนะทั้งสิบของพระตำหนักแห่งพนาเลบานอนทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ไม่มีภาชนะใด ๆ ที่ทำด้วยเงินเลย เงินนั้นถือว่าเป็นของไม่มีค่าอะไรในสมัยของชาโลมอน

- 21 ด้วยว่ากองเรือของกษัตริย์แล่นไปยังเมืองการซิชพร้อมกับพวgnข้าราชการของหุราม สามปีต่อครึ่งกองเรือของเมืองการซิชได้นำทองคำ และเงิน ขาช้าง และพวกลิง และพวgnกยูงมา
- 22 และกษัตริย์ชาโลมอนจึงยิ่งใหญ่กว่าบรรดาษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกในเรื่องทรัพย์สมบัติและสติปัญญา
- 23 และกษัตริย์ทั้งสิบแห่งแผ่นดินโลกก็แสวงหาที่จะเข้าเฝ้าชาโลมอน เพื่อจะฟังพระสติปัญญาของพระองค์ ที่พระเจ้าได้ทรงใส่ไว้ในพระทัยของพระองค์
- 24 และพวgnเขากุกคนได้นำเครื่องบรรณาการของตนมา เป็นบรรดาเครื่องภาชนะเงิน และพวgnเครื่องภาชนะทองคำ และเครื่องเต่งกาย เครื่องอาวุธ และเครื่องเทศ พวgnม้า และพวglอ ตามจำนวนกำหนดทุก ๆ ปี
- 25 และชาโลมอนทรงมีโรงช่องม้าสี่พันช่องสำหรับพวgnม้าและรถม้าศึกทั้งหลาย และมีทหารม้าหนึ่งหมื่นหกสิบหกพันคน ที่พระองค์ทรงให้ประจำอยู่ในนครทั้งหลายสำหรับรถม้าศึก และอยู่กับกษัตริย์ที่กรุงเยรูชาเล็ม
- 26 และพระองค์ทรงครอบครองเนื้อ กษัตริย์ทั้งสิบตั้งแต่แม่น้ำจันถึงแผ่นดินแห่งคนฟิลิสเตiy และจนถึงพรอมเดนของอียิปต์
- 27 และกษัตริย์ได้ทรงกระทำให้เงินในกรุงเยรูชาเล็มเป็นเหมือนก้อนหินทั้งหลาย และพระองค์ได้ทรงกระทำให้พวgn

(16) 1 พกษ 7:2 (21) 2 พศด 20:36-37

(24) 1 พกษ 20:11 (25) พบญ 17:16; 1 พกษ 4:26

(26) ปฐก 15:18; 1 พกษ 4:21 (27) 1 พกษ 10:27; 2 พศด 1:15

ไม้สนซึ่ดาร์เป็นเหมือนอย่างพวกไม้มะ-เดือแห่งทุบเข้า เพราะมีมากมาย
28 และพวกเข้าได้นำพวกม้าเข้ามาถวายชาโอลมอนอุกมาจากอียิปต์ และอุกมาจากแผ่นดินทั้งสิ้น

การสืบพระชนม์ของชาโอลมอน

(1 พกษ 11:41-43)

29 บัดนี้พระราชกิจనอกนั้นของชาโอล-มอน ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย ล้วนเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือของนาธันผู้พยากรณ์ และในคำพยากรณ์ของอาทิตย์ที่ชื่อโซโลห์ และในนิมิตเหล่านั้นของอดีตโดยผู้ทำนายที่กล่าวไทยเรโโรโบอัมบูตรชายของเนบัทมิใช่หรือ

30 และชาโอลมอนทรงครอบครองในกรุงเยรูชาเล็มเห็นอิสราเอลทั้งสิ้นนั้นสีลิบปี

31 และชาโอลมอนได้ล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และพระองค์ทรงถูกฝังไว้ในนครของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเรโโรโบอัมโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

บทที่ 10

เรโโรโบอัมครอบครองแทนชาโอลมอน ความโน้มเอลาของเรโโรโบอัม

(1 พกษ 12:1-11)

1 และเรโโรโบอัมได้ไปยังเมืองเชเคเม เพราะอิสราเอลทั้งสิ้นได้มายังเมืองเชเคเม เพื่อจะตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์

2 และต่อมาเมื่อเรโโรโบอัมบูตรชายของเนบัท ผู้ซึ่งยังอยู่ในอียิปต์ ได้ยินเรื่องนั้น ด้วยว่าท่านได้หนีไปที่นั้นจากพระพักตร์

กษัตริย์ชาโอลมอน เยโรโบอัมกีกลับมาจากอียิปต์

3 และพวกเข้ากีส่งไปและเรียนท่านเยโรโบอัมกับอิสราเอลทั้งหมดจึงมา และทูลเรโโรโบอัม โดยทูลว่า

4 “พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้แยกของพวกข้าพระองค์หนักยิ่งนัก เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอพระองค์ทรงผ่อนลงงานรับใช้อย่างทุกข์หนักของพระราชบิดาของพระองค์ และแยกอันหนักของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงวางอยู่บนพวกข้าพระองค์ให้เบาลงเสีย และพวกข้าพระองค์จะรับใช้พระองค์”

5 และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “สิ้นสามวันจะกลับมาหาเราอีก” และประชากรได้กลับไป

6 และกษัตริย์เรโโรโบอัมได้ทรงปรึกษากับบรรดาผู้อาวุโส ผู้ที่ได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์ชาโอลมอนราชบิดาของพระองค์ ขณะที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ โดยตรัสว่า “พวกท่านจะแนะนำเราให้ตอบประชากรนี้อย่างไร”

7 และพวกเข้าทูลพระองค์ โดยทูลว่า “ถ้าพระองค์ทรงเมตตาประชากรนี้ และให้พวกเข้าใจ และตรัสคำดีงามทั้งหลายแก่พวกเข้า พวกเข้าก็จะเป็นพวกผู้รับใช้ของพระองค์ตลอดไป”

8 แต่พระองค์ได้ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งบรรดาผู้อาวุโสถวายพระองค์นั้นเสีย และปรึกษากับพวกคนหนุ่มที่เติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์ ที่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์

(28) 1 พกษ 10:28 (29) 1 พกษ 11:29, 41

(30) 1 พกษ 4:21; 11:42-43; 1 พศด 29:28

(1) 1 พกษ 12:1-20 (2) 1 พกษ 11:40 (8) 1 พกษ 12:8-11

พระองค์

9 และพระองค์ตรัสกับพวกรเขาว่า “พวกรท่านมีคำแนะนำแก่เรารอย่างไรว่า พวกรจะได้ตอบประชากรนี้ ผู้ซึ่งได้ทูลเรา โดยทูลว่า ‘ขอทรงผ่อนแอกชั่งพระราชบิดาของพระองค์ได้วางอยู่บนพวกรข้าพระองค์ให้เบalg’”

10 และคนหนุ่มเหล่านั้นผู้ใดได้ดิบโถมาพร้อมกับพระองค์ทูลพระองค์ โดยทูลว่า “พระองค์ต้องตรัสตอบดังนี้แก่ประชากรผู้ได้ทูลพระองค์ โดยทูลว่า ‘พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้แอกของพวกรข้าพระองค์หนัก แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนแอกของพวกรข้าพระองค์นั้นให้เบalg’ นั้น พระองค์ต้องตรัสแก่พวกรเขาย่างนี้ว่า ‘นี่วากอยของเรายังหากกว่าเอือของพระราชบิดาของเรา

11 เพราะว่าที่พระราชบิดาของเรามาได้วางแอกหนักบนพวกรเจ้าแล้วนั้น เราก็จะเพิ่มให้แก่แอกของพวกรเจ้าอีก พระราชบิดาของเรามาได้เช่นเดียวกับเจ้าด้วยเสี้ยงหulary แต่เราจะเช่นเดียวกับเจ้าด้วยพวกรแมงป่อง”

**อาณาจักรได้แยกกัน
เยโรโบอัมครอบครองเหนืออิสราเอล**

(1 พกษ 12:12-19)

12 ดังนั้นเยโรโบอัมกับประชากรทั้งสิ้นได้มานเข้าเฝ้าเรโทรโบอัมในวันที่สาม ตามที่กษัตริย์ได้ทรงกำหนดไว้ โดยตรัสว่า “จะมาหาเราอีกในวันที่สาม”

13 และกษัตริย์ได้ตรัสตอบพวกรเขาย่าง

ดูดัน และกษัตริย์เรโทรโบอัมได้ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาของบรรดาผู้อาวุโสเสีย

14 และตรัสตอบพวกรเขาตามคำแนะนำของพวกรคนหนุ่ม โดยตรัสว่า “พระราชบิดาของเรามาได้ทำแอกของพวกรเจ้าให้หนักแต่เราจะเพิ่มให้แก่แอกนั้น พระราชบิดาของเรามาได้เช่นเดียวกับเจ้าด้วยเสี้ยงหulary แต่เราจะเช่นเดียวกับเจ้าด้วยพวกรแมงป่อง”

15 ดังนั้นกษัตริย์จึงไม่ได้ตั้งใจฟังประชากร เพราะเหตุการณ์นี้เป็นมาจากพระเจ้า เพื่อพระเยโฮวาห์จะได้ทรงทำให้พระวจนะของพระองค์สำเร็จ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสโดยมือของอาทิยาห์ชาเวชโลห์แก่เยโรโบอัมบุตรชายของเนบัท

16 และเมื่อคนอิสราเอลทั้งสิ้นเห็นว่า กษัตริย์ไม่ทรงยอมตั้งใจฟังพวกรเข้า ประชากรจึงทูลตอบกษัตริย์ โดยทูลว่า “พวกรข้าพระองค์มีส่วนอะไรในดาวิด และพวกรข้าพระองค์ไม่มีส่วนมรดกในบุตรชายของเจสซี ทุกคนจะกลับไปยังเต็นท์ทั้งหลายของพวกรท่านเดิม โอ อิสราเอลเอ่ย และบัดนี้ ข้าแต่ดาวิด จงดูแลราชวงศ์ของพระองค์เองก็ได้” ดังนั้นคนอิสราเอลทั้งสิ้นจึงจากไปยังเต็นท์ทั้งหลายของพวกรเข้า

17 แต่สำหรับลูกหลานของอิสราเอลที่อาศัยอยู่ในครั้งหลายแห่งยูดาห์ เรโทรโบอัมได้ทรงครอบครองเหนือพวกรเขา

18 แล้วกษัตริย์เรโทรโบอัมได้ทรงส่งชาโดรัม ผู้บังคับบัญชาหนึ่งอึรงานอุกไป และลูกหลานของอิสราเอลได้อาทินหลาย

(12) 1 พกษ 12:12-14

(15) วนจ 14:4; 1 พกษ 11:29-39; 1 พศด 5:22; 2 พศด 11:4; 22:7; 25:70

ก้อนข้างท่าน จนท่านถึงแก่ความตาย
แต่กษัตริย์เรโหรโบอัมได้ทรงรับขึ้นรถม้า
ศึกของพระองค์ เพื่อเดี๋จหนีไปยังกรุง
เยรูชาเล็ม

19 และอิสราเอลได้กบฏต่อราชวงศ์ของ
ดาวิดจนถึงทุกวันนี้

บทที่ 11

พระเจ้าทรรเตือนเรโหรโบอัม ไม่ให้สรุบกับอิสราเอลสิบแผ่น

(1 พกช 12:21-24)

1 และเมื่อเรโหรโบอัมเสด็จมา�ังกรุงเยรูชาเล็ม พระองค์ก็ทรงรวมรวมวงศ์วาน
ของญญาดาห์และเบนยาamin เป็นคนที่ญูกัด
เลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคน ซึ่งเป็น
พวณ์กรบ เพื่อจะต่อสู้กับอิสราเอล เพื่อ
จะเอาราชอาณาจักรคืนมาให้แก่เรโหรโบ-
อัม

2 แต่พระจะนะของพระเยโฮวาห์ได้มา_yang
เชิ่โนอาห์คนของพระเจ้า โดยตรัสว่า

3 “จงกล่าวแก่เรโหรโบอัมว่าส่องชาโล-
มอนกษัตริย์แห่งญญาดาห์ และแก้อิสราเอล
ทั้งสิ้นในญญาดาห์และเบนยาamin โดยกล่าวว่า

4 ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า พวณ์เจ้าต้อง^{ไม่เข้าไป} หรือต่อสู้กับพี่น้องของพวณ์
เจ้า ทุกคนจะกลับไปยังบ้านของตนเด็ด
เพาะลงนี้เป็นมาจากเรา’” และพวณ์เขาก็
เชื่อฟังพระจะนะเหล่านั้นของพระเย霍
วาห์ และกลับไปเลี้ยจจากการต่อสู้กับ
เยโรโบอัม

การสร้างนครต่าง ๆ เพื่อป้องกัน

5 และเรโหรโบอัมประทับอยู่ในกรุงเยรู-

ชาเล็ม และได้ทรงสร้างครึ่งหลาดเพื่อ
ป้องกันในญญาดาห์

6 พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองเบธเลเฮם
และเอตาม และเก็โโค

7 และเบธชูร์ และโซโค และอดุลลัม

8 และกัท และมาเรชาห์ และคิฟ

9 และอาโดยราอิม และลาคิช และอาเซ-
คาห์

10 และโคราห์ และอัยยาโนน และเอ-
บiron ซึ่งอยู่ในญญาดาห์และในเบนยาamin
เป็นนครทั้งหลาดที่มีป้อม

11 และพระองค์ได้ทรงเสริมป้อมปราการ
ทั้งหลาดให้แข็งแกร่ง และตั้งพวณ์ปั้งคับ
บัญชาในป้อมปราการเหล่านั้น และทรง
สะสมเสบียงอาหาร และน้ำมัน และน้ำ
อุ่น

12 และในนครทั้งปวงพระองค์ได้ทรง
เก็บบรรดาโล่และหอกทั้งหลาดไว้ และทำ
ให้นครเหล่านั้นแข็งแรงมาก โดยมีญญาดาห์
และเบนยาaminอยู่ฝ่ายพระองค์

13 และพวณ์ปูโรหิตและคนเลวีที่อยู่ใน
อิสราเอลทั้งสิ้นได้เข้ามาหาพระองค์จาก
บรรดาเขตแดนของพวณ์เขา

เยโรโบอัมได้ขับไล่

พวณ์ปูโรหิตกับคนเลวีออกเสีย

14 ด้วยว่าคนเลวีได้ลักทิ้งชานเมืองทั้ง
หลาดของพวณ์เขา และกรรมสิทธิ์ของ
พวณ์เขา และมายังญญาดาห์และกรุงเยรูชา-
เล็ม เพราะเยโรโบอัมและโอรสทั้งหลาด
ของพระองค์ได้ขับไล่พวณ์เขาออกจาก
ทำหน้าที่ปูโรหิตของพระเย霍วาห์

(19) 1 พกช 12:19

(1) 1 พกช 12:21-24 (2) 1 พศด 12:5-8, 15

(14) กดา 35:2-5; 1 พกช 12:28-33; 2 พศด 13:9

15 และพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งพากปูโร-หิตของพระองค์ขึ้นสำหรับสถานบูชาบนที่สูงทึ่งหลาย และสำหรับพากปีศาจ และสำหรับปูรุปถูกวัวเหล่านั้นซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น

16 และจากผู้ที่ถึงลิ้นของอิสราเอลบรรดาผู้ที่ปักใจของตนเพื่อแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลก็ติดตามพากเขามายังกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อถวายเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพากเขา

17 ดังนั้นพากเขาจึงเสริมกำลังให้ราชอาณาจักรของยูดาห์ และได้กระทำให้เรโนโบอัมโหรสของชาโลมอนเข้มแข็งอยู่เป็นเวลาสามปี เพราะพากเขาดำเนินอยู่ในมารดาของดาวิดและชาโลมอนสามปี

ราชวงศ์ของเรโนโบอัม

18 และเรโนโบอัมได้ทรงรับมาหะลัทธิชาของเยริโนทโหรสของดาวิดเป็นมเหสี และอาบียาอิลบุตรสาวของเอล้อบบุตรชายของเจสซี

19 ผู้ซึ่งประสูติโหรสให้พระองค์คือ เยาวุชและเชมาเรียห์ และศารัม

20 และหลังจากพระนาง พระองค์ได้ทรงรับมาอาคาห์ธิดาของอับชาโลม ผู้ซึ่งประสูติ อาบียาห์ และอัทธัย และซีชา และเชโลมิทให้พระองค์

21 และเรโนโบอัมทรงรักษาอาคาห์ธิดาของอับชาโลมมากกว่าบรรดาเมสีของพระองค์ และนางสนมทั้งลิ้นของพระองค์ (ด้วยว่าพระองค์มีเมสีสิบแปดองค์ และ

นางสนมหกสิบคน และให้กำเนิดโหรสี่สิบแปดองค์และธิดาหกสิบองค์)

22 และเรโนโบอัมได้ทรงแต่งตั้งอาบียาห์โหรสของมาอาคาห์เป็นโหรสองค์ใหญ่ให้เป็นผู้ปักครองท่ามกลางพื้นท้องของตน เพราะพระองค์ทรงตั้งพระทัยจะให้ท่านเป็นกษัตริย์

23 และพระองค์ได้ทรงจัดการอย่างฉลาดและส่งบรรดาโหรสองพระองค์ไปทั่วแผ่นดินทั้งลิ้นของยูดาห์และเบนยามินไปยังนครทั้งลิ้นที่มีป้อม และพระองค์ได้ประทานเสบียงอาหารให้ท่านเหล่านั้นอย่างอุดมสมบูรณ์ และพระองค์ทรงประสบความเหลือมากมาย

บทที่ 12

เรโนโบอัมทรงทดสอบทั้งพระเจ้า

(1 พกษ 14:21-24)

1 และต่อมาเมื่อเรโนโบอัมได้ทรงตั้งราชอาณาจักรให้มั่นคง และทำให้ตนเองแข็งแรงขึ้นแล้ว พระองค์ได้ทรงทดสอบทั้งพระราชบััญญัติของพระเยโฮวาห์เลี้ย และอิสราเอลทั้งลิ้นพร้อมกับพระองค์

ชีชักกษัตริย์แห่งอียิปต์

บุกรุกรุงเยรูซาเล็ม

(1 พกษ 14:25-28)

2 และต่อมาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโนโบอัม ชีชักกษัตริย์แห่งอียิปต์ได้ขึ้นมาต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็ม เพราะพากเขาได้ล้มเมืองต่อพระเยโฮวาห์

3 พร้อมกับรวมม้าศึกหนึ่งพันสองร้อยคัน และทหารม้าหกหมื่นคน และพากพลผู้

(15) ลนต 17:7; 1 พกษ 12:28, 31; 13:33; 14:9 (16) 2 พศด 14:7; 15:9; 30:11 (17) 2 พศด 12:1, 13

(18) 1 ชมอ 16:6 (20) 1 พกษ 14:31; 15:2; 2 พศด 13:2 (21) พบญ 17:17 (22) พบญ 21:15-17

(23) 2 พศด 11:5 (1) 1 พกษ 14:22-24; 2 พศด 11:17 (2) 1 พกษ 11:40; 14:24 (3) 2 พศด 16:8

มาพร้อมกับท่านจากอิยิปต์นับไม่ถ้วนคือ คนลูบิน คนสุดอิม และคนเออิโอบี 4 และท่านได้ทรงยึดบรรดาศรัทธาที่มีป้อม ซึ่งเป็นของยูดาห์ และมายังกรุงเยรูซาเล็ม 5 แล้วเชื่อในอาห์ผู้พยากรณ์ได้มามาเข้าเฝ้า เรโทรโบอัม และบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ ผู้มาร่วมตัวกันอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มด้วย เรื่องซิชัก และกล่าวแก่พวกราชาว่า “พระ เยโฮวาห์ทรงสั่งนี้ว่า พวกราชาได้ลั่งทึ่งเรา และพระราชนั้นเรารံงได้ลั่งทึ่งพวกราชาให้ ออยุ่ในเมืองซิชักด้วย” 6 หลังจากนั้นบรรดาเจ้านายแห่งอิสรา- เอลและกษัตริย์ได้ถอดอุณฑลง และคน เหล่านั้นกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงชอบ ธรรมแล้ว” 7 และเมื่อพระเย霍วาห์ทรงเห็นว่าพวกราชาถอดอุณฑลงแล้ว ฉะนั้นเรารံงจะไม่ทำ ลายพวกราชา แต่เราจะให้การช่วยให้พัน แก่พวกราชาบ้าง และความพิโรธของเราจะ ไม่ถูกเทลงมาเหนือกรุงเยรูซาเล็มโดยเมือง ซิชัก 8 แต่อ่าย่างไรก็ตาม พวกราชาต้องเป็นพวกราชา ผู้รับใช้ของท่าน เพื่อพวกราชาจะได้ทราบ การรับใช้เรา และการรับใช้ราชาสามัคกร ทั้งหลายของนานาประเทศ” 9 ดังนั้นซิชักกษัตริย์แห่งอิยิปต์จึงขึ้นมา ต่อสู้กรุงเยรูซาเล็ม และได้เก็บทรัพย์สม- บัติทั้งหลายแห่งพระนิเวศน์ของพระเย霍 วาห์ และทรัพย์สมบัติทั้งหลายแห่งพระ-

ราชวงศ์ของกษัตริย์ ท่านได้เก็บเอาไปทั้ง หมด ท่านได้เก็บโล่ทองคำเหล่านั้นซึ่ง ชาโโลมอนได้ทำขึ้นไปด้วย

10 กษัตริย์เรโทรโบอัมได้ทรงทำบรรดาโล่ ทองเหลืองขึ้นแทน และมอบโล่เหล่านั้น ไว้ในมือของหัวหน้าห้าหารรักษาพระองค์ ผู้เฝ้าประตุพระราชวงศ์ของกษัตริย์ 11 และกษัตริย์เสด็จเข้าไปในพระนิเวศน์ ของพระเย霍วาห์เมื่อไร ห้าหารรักษาพระ องค์ก็มาและถือโล่เหล่านั้น และนำโล่ เหล่านั้นกลับไปเก็บไว้ในห้องห้าหารรักษา พระองค์ตามเดิม

12 และเมื่อพระองค์ได้ทรงถอดพระองค์ ลง พระพิโรธของพระเย霍วาห์ได้หันไป เสียจากพระองค์ เพื่อพระเย霍วาห์จะไม่ ทรงทำลายพระองค์อย่างลื้นเชิง และใน ยูดาห์สภาก�行ก็ยังดีอยู่ด้วย

การสืบพระชนม์ของเรโทรโบอัม

(1 พกษ 14:29-31)

13 ดังนั้นกษัตริย์เรโทรโบอัมจึงทำให้ตัว พระองค์เองเข้มแข็งในกรุงเยรูซาเล็มและ ทรงครอบครอง ด้วยว่าเรโทรโบอัมมีพระ ชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษา เมื่อพระองค์ทรง เริ่มครอบครองนั้น และพระองค์ทรง ครอบครองสิบเจ็ดปีในกรุงเยรูซาเล็ม อัน เป็นนครซึ่งพระเย霍วาห์ได้ทรงเลือกสร้าง ไว้จากผ่าทั้งสิบของอิสราเอล เพื่อจะตั้ง พระนามของพระองค์ไว้ที่นั้น และพระ นามพระราชนัดดาของพระองค์คือ นา- อามาห์คนอัมโนน

14 และพระองค์ได้ทรงกระทำความชั่ว

(5) 2 พศด 11:2 (6) อพย 9:27; ดnl 9:14; ยก 4:10 (7) 1 พกษ 21:28-29

(8) พบญ 28:47-48; อสย 26:13 (9) 1 พกษ 10:16-17; 14:25-26; 2 พศด 9:15-16

(10) 1 พกษ 14:27 (13) 1 พกษ 11:1, 5; 14:21; 2 พศด 6:6

ร้าย เพราะพระองค์ไม่ตั้งพระทัยของพระองค์ที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์ 15 บัดนี้บรรดาพราชาทิกิจของเรโทรโบอัม ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือของเชไมอาห์ผู้พยากรณ์ และของอิตโดยผู้ทำนายตามแบบลำดับ พงศ์พันธุ์มีใช่หรือ และมีสิ่งความอยู่เรื่อยไประหว่างเรโทรโบอัมและเยโรโบอัม 16 และเรโทรโบอัมทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และทรงถูกฝังไว้ในนครของดาวิด และอาบียาห์ราชโรมันของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์

บทที่ 13

อาบียาห์ครอบครองเห็นอยู่ด้วย

(1 พกษ 15:1-2)

- 1 บัดนี้ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลของกษัตริย์เยโรโบอัม อาบียาห์ได้ขึ้นครองครองเห็นอประเตคยูдаห์
- 2 พระองค์ได้ทรงครอบครองสามปีในกรุงเยรูซาเล็ม พระนามพระราชนารดาของพระองค์ก็คือ มีคายาห์อิเดของอธิเคลอแห่งกิเบอาห์ด้วย และมีสิ่งความรู้ว่างอาบียาห์และเยโรโบอัม
- 3 และอาบียาห์ได้จัดทัพไว้ด้วยกองทัพทหารกล้าหาญ จำนวนสี่แสนคนเป็นคนที่ถูกคัดเลือกแล้ว เช่นกันเยโรโบอัมได้จัดทัพไว้ต่อสู้กับพระองค์ด้วยคนที่ถูกคัดเลือกแล้วจำนวนแปดแสนคน เป็นพวกชายฉกรรจ์ผู้กล้าหาญ
- 4 และอาบียาห์ทรงลุกขึ้นอยู่บนภูเขา

เศมาเรอิม ซึ่งอยู่ในแแดนเทือกเขาเอฟราอิม และตรัสว่า “ขอจงฟังข้าพเจ้า ท่านเยโรโบอัม และอิสราเอลทั้งสิ้น

5 ไม่ควรหรือที่พวกร่านจะรู้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้พระราชทานราชอาณาจักรเนื้ออิสราเอลแก่ดาวิดเป็นนิตย์ คือแก่พระองค์และลูกหลานของพระองค์โดยพันธลัญญาแห่งเกลือ

6 ถึงกระนั้นเยโรโบอัมบุตรชายของเนบัทผู้รับใช้ของชาโลมอน โอรสของดาวิด ได้ลุกขึ้นและได้กับภูตอเจ้านายของตน

7 และมีคนถ่ายบางคนคือลูกของเบลีอัล รวมรวมกับเขา และได้เตรียมกำลังตนเพื่อต่อสู้กับเรโทรโบอัมโอรสของชาโลมอน เมื่อเรโทรโบอัมยังเป็นคนหนุ่มและใจอ่อนแอก และต่อต้านพวกราไม่ไหว

8 และบัดนี้ พวกร่านคิดที่จะต่อต้านราชอาณาจักรของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในเมืองลูกหลานของดาวิด และพวกร่านเป็นคนหนูใหญ่ และลูกวัวทองคำเหล่านั้นก็อยู่กับพวกร่าน ซึ่งเยโรโบอัมได้สร้างไว้ให้พวกร่านเป็นพระทั้งหลาย

9 พวกร่านไม่ได้ขับไล่พวกรุโหริทของพระเยโฮวาห์ ลูกหลานของอาโรน และคนเลี้ยง ออกราไปเสีย และตั้งพวกรุโหริทสำหรับตนเหมือนอย่างชนชาติทั้งหลาย แห่งแผ่นดินอื่น ๆ หรือ เพื่อว่าผู้ใดก็ตามที่มาชำระตัวให้บริสุทธิ์ด้วยวัวหนุ่มและแกะตัวผู้เจิดตัว ผู้นั้นก็สามารถเป็นบุหริทของลิงเหล่านั้นที่ไม่ใช่พระได้

10 แต่สำหรับพวกรา พระเยโฮวาห์ทรง

(15) 1 พกษ 14:30; 2 พศด 9:29; 13:22 (16) 1 พกษ 14:31; 2 พศด 11:20-22 (1) 1 พกษ 15:1-2

(2) 2 พศด 11:20 (4) ยชา 18:22 (5) ลนต 2:13; กดาว 18:19 (6) 1 พกษ 11:28; 12:20 (7) วนล 9:4

(8) 1 พกษ 12:28; 14:9 (9) อพย 29:29-33; 2 พศด 11:13-15; ยรม 2:11; 5:7 (10) ยชา 24:15

เป็นพระเจ้าของพวกรา และพวกราไม่ได้ทอดทิ้งพระองค์ และพวกรปุโรหิต ผู้ซึ่งปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ เป็นลูกหลานของอาโรน และคนเลี้ยงทำงานหน้าที่ของพวกรา

11 และพวกรเขามาวยบรรดาเครื่องเผบูชาและเครื่องหอมแด่พระเยโฮวาห์ทุกเช้าทุกเย็น พวกรเขأتั้งขนมปังหน้าพระพักตร์บนโต๊ะบริสุทธิ์ด้วย และคันประทีปทองคำพร้อมกับตะเกียงทึ้งหลายของคันประทีปนั้น เพื่อให้ประทีปปลุกอยู่ทุกเย็น เพราะพวกรารักษาพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกรา แต่พวกรท่านได้ทอดทิ้งพระองค์เสีย

12 และดูเถิด พระเจ้าเองทรงอยู่กับพวกรา ทรงเป็นผู้บังคับบัญชาของพวกรา และพวกรปุโรหิตของพระองค์พร้อมกับการเป่าแตรทึ้งหลายเพื่อเป็นเสียงปลุกต่อสักกับพวกรท่าน โอ ข้าแต่ลูกหลานของอิสราเอล ขอพวกรท่านอย่าต่อสักกับพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกรท่านเลย เพราะพวกรท่านจะไม่เจริญ”

13 แต่เยโรโบอัมทรงให้ก้องชั่นอ้อมมาหาพวกรเขางานข้างหลังพวกรเขา ดังนั้นพวกรเขางึงอยู่ข้างหน้าภูยูดาห์ และกองชั่มก์อยู่ข้างหลังพวกรเขา

14 และเมื่อยูดายาห์มองดูข้างหลัง ดูเถิด การสูรนอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง และพวกรเขาก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพวกรปุโรหิตก็เป่าแตรทึ้งหลาย

15 และคนของภูยูดาห์ก็ตะโgn และขณะที่

คนภูยูดาห์ตะโgn ก็เป็นดังนี้คือ พระเจ้าทรงฟ้าfnเยโรโบอัมและอิสราเอลทั้งสันต่อหน้าอาบียาห์และภูยูดาห์

16 และลูกหลานของอิสราเอลได้หนีไปต่อหน้าภูยูดาห์ และพระเจ้าได้ทรงมอบเขาทึ้งหลายไว้ในมือของพวกรเขา

17 และอาบียาห์กับประชาราษฎร์ของพระองค์ได้ประหารพวกรเขามากมาย ดังนั้นคนอิสราเอลที่ถูกคัดเลือกแล้วจำนวนห้าแสนคนจึงล้มตาย

18 ดังนั้nlูกหลานของอิสราเอลจึงถูกปราบปรามในเวลานั้น และคนภูยูดาห์ก็ชนะ เพราะพวกรเข้าพึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกรเขา

19 และอาบียาห์ได้ไล่ตามเยโรโบอัม และยึดอาณัติต่าง ๆ จากพระองค์ คือเบธเล헴พร้อมกับบรรดาเมืองของนครนั้น และขยายอาณาเขตพร้อมกับบรรดาเมืองของนครนั้น และเอฟرونพร้อมกับบรรดาเมืองของนครนั้น

การสื้นพระชนม์ของเยโรโบอัม

(1 พกษ 14:19-20)

20 และเยโรโบอัมไม่ได้ฟื้นกำลังอีกเลย ในรัชสมัยของอาบียาห์ และพระเยโฮวาห์ได้ทรงประหารพระองค์ และพระองค์ก็ลิ้นพระชนม์

ครอบครัวของอาบียาห์

21 แต่อาบียาห์มีอำนาจยิ่งขึ้น และมีเมเหลสิบสี่องค์ และให้กำเนิดโหรสี่สิบสององค์ และอิสิตาสิบหกองค์

22 และราชกิจจนอกนั้นของอาบียาห์ และ

(11) อพย 25:30-39; 27:20-21; 29:38 (12) กดาว 10:8-9; ยชา 5:13-15; สบ 2:10

(14) ยชา 24:7; 2 พศด 6:34 (15) 2 พศด 14:12 (18) 1 พศด 5:20 (19) ยชา 15:9

(20) 1 ชมอ 2:6; 25:38; 1 พกษ 14:20; กจ 12:23 (22) 2 พศด 9:29

บรรดาภิริการ และเหล่าพระดำรัสของพระองค์ ได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือของอิตโดยผู้พยากรณ์

บทที่ 14

การลิ้นพระชนม์ของอาสาเมียห์ อาสาขึ้นครองครองแทน

(1 พกษ 15:8-10)

1 และอาสาเมียห์ได้ล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และพวากษาได้ฝังพระองค์ไว้ในนครของดาวิด และอาสาราชโกรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์ ในรัชกาลของพระองค์แผ่นดินได้สงบอยู่สืบไป

2 และอาสาได้ทรงกระทำลิ่งชึงดีและถูกต้องในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์

3 เพราะว่าพระองค์ได้ทรงกำจัดบรรดาแท่นบูชาสำหรับทั้งหลายของคนต่างชาติ และสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลาย และพัฒนาราเสสักกดลิธอิล และได้โค่นเสารูปเคารพทั้งหลายเสีย

4 และได้ทรงบัญชาญญาหาให้แสงหายพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน และให้กระทำการตามพระราชบัญญัติและพระบัญญัติ

5 พระองค์ได้ทรงกำจัดบรรดาสถานบูชาบนที่สูงและเสاسักกดลิธอิทั้งหลายออกเสียจากนครทั้งสิ้นของญญาหาด้วย และราชอาณาจักรก็สงบอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์

6 และพระองค์ได้ทรงสร้างบรรดาครรฟที่มีป้อมในญญาหา เพื่อว่าแผ่นดินมีความ

สงบ และพระองค์ไม่มีสงครามในปีเหล่านั้น เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ประทานการหยุดพักสงบแก่พระองค์

7 เพราะฉะนั้นพระองค์จึงตรัสกับญญาหาว่า “ให้พวากเราสร้างนครเหล่านี้ และล้อมนครเหล่านี้ไว้ด้วยกำแพงทั้งหลาย และบรรดาหอคอย และประตูเมืองทั้งปวง และเหล่าดาลประตู ขณะที่แผ่นดินยังอยู่ต่อหน้าพวากเรา เพราะพวากเราได้แสงหายพระองค์ และพระองค์ได้ประทานการหยุดพักสงบทุกด้านแก่พวากเรา” และพวากเขางงสร้างและจำเริญขึ้น

8 และอาสาทรงมีกองทัพที่ถือเหล่าโล่ใหญ่และหอกทั้งหลาย จากญญาหาที่จำนวนสามแสนคน และจากเบนยาминที่ถือเหล่าโล่และ戈่องธนูทั้งหลาย จำนวนสองแสนแปดหมื่นคน คนเหล่านี้ทั้งสิ้นเป็นชายฉกรรจ์ผู้กล้าหาญ

การชนะยึงใหญ่ของอาสาเนื้อเศ-ราห์

(2 พศด 16:8)

9 และเศ-ราห์คนเออิโอดีอุกมาต่อสู้กับพวากเข้าด้วยกองทัพหนึ่งล้านคน และรถม้าศึกสามร้อยคัน และมาถึงเมืองมาเรชาห์

10 และอาสาได้ทรงยกอภิไปต่อสู้กับท่าน และพวากเขาก็ตั้งแนวรบในหุบเขาแห่งเศฟาราห์ที่เมืองมาเรชาห์

11 และอาสาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ และกราบทูลว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไม่มีผู้ใดช่วยได้เหมือน

(1) 1 พกษ 15:8 (3) อพย 34:13; 1 พกษ 11:7; 15:14; 2 พศด 15:17

(4) 2 พศด 7:14 (6) 2 พศด 15:15 (8) 1 พศด 12:2; 2 พศด 13:3

(9) ยชา 15:44; 2 พศด 12:2-3; 16:8 (11) อพย 14:10; 1 ซมอ 14:6

อย่างพระองค์ ไม่ว่ากับบรรดาคน หรือ กับคนเหล่านั้นที่ไม่มีกำลัง ขอทรงช่วย พากข้าพระองค์ อโศกแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพากข้าพระองค์ เพราะพากข้าพระองค์พึงพระองค์ และในพระนาม ของพระองค์พากข้าพระองค์ไปต่อสู้กับ ชนหมู่ใหญ่นี้ อโศกแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของพากข้าพระองค์ ขออย่าให้มุขย์ชนะพระองค์”

12 ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงฟ้าดฟันคน เอธิโอเปียต่อหน้าอาสา และต่อหน้ายาห์ และคนเอธิโอเปียก็หนีไป

13 และอาสากับพลที่อยู่กับพระองค์ได้ ໄລ่ตามพากเข้าไปถึงเมืองเกราร์ และคน เอธิโอเปียก็ล้มตายมากจนพากเขามีรำ- สารถตั้งตัวขึ้นได้อีก เพราะพากเข้าได้ แตกพ่ายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และ ต่อหน้ากองทัพของพระองค์ และคนเหล่า นั้นได้เก็บของที่ริบได้มากมายนัก

14 และพากเข้าได้โجمตีบรรданครรรอบ เมืองเกราร์ เพราะว่าความเกรงกลัวพระ เยโฮวาห์นั้นมาอยู่บ่นพากเข้า และพากเข้าได้ปล้นนครทั้งสิ้น เพราะมีของที่ริบได้ มากมายยิ่งนักในนครเหล่านั้น

15 พากเข้าได้โجمตีเตียนที่ทั้งหลายของ ผู้ที่มีฝูงวัวด้วย และเอาแกะและฝูงอูฐไป เป็นจำนวนมาก และได้กลับไปยังกรุง เยรูซาเล็ม

บทที่ 15

ผู้พยากรณ์อาชาริยาห์เตือนอาสา

1 และพระวิญญาณของพระเจ้าได้เส็จ

มาสถิตอยู่บนอาชาริยาห์บุตรชายของโอด- เเดด

2 และท่านได้ออกไปเข้าเฝ้าอาสา และทูล พระองค์ว่า “ขอพากท่านลงฟังข้าพเจ้า ข้าแต่อาสา และยุชาท์กับเบนยาaminทั้ง สิ้น พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับพาก ท่าน ขณะที่พากท่านอยู่กับพระองค์ และ ถ้าพากท่านแสวงหาพระองค์ พระองค์จะ ถูกพบโดยพากท่าน แต่ถ้าพากท่านทดสอบ ทิ้งพระองค์ พระองค์จะทรงทดสอบทิ้งพาก ท่าน

3 บัดนี้อิสราเอลอยู่ปราศจากพระเจ้า เที่ยงแทบมาเป็นเวลานาน และปราศจาก ปุโรหิตผู้ลั่งสอน และปราศจากพระราช บัญญัติ

4 แต่เมื่อพากเข้าในความทุกข์ยากลำบาก ของพากเข้า ได้หันมาหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล และแสวงหาพระ องค์ พระองค์ได้ถูกพบโดยพากเข้า

5 และในสมัยนั้นไม่มีสันติภาพแก่ผู้ที่ ออกไปหรือแก่ผู้ที่เข้ามา แต่มีความเดือด ร้อนวุ่นวายอย่างมากอยู่บ่นชาวเมืองทั้ง หลายนั้น

6 และประชาชนติดหนึ่งได้ถูกทำลายโดยอิอก ประชาติหนึ่ง และนครหนึ่งโดยอีกนคร หนึ่ง เพราะพระเจ้าได้ทรงทำให้พากเข้า เดือดร้อนวุ่นวายด้วยความทุกข์ยากทุก อย่าง

7 เพราะฉะนั้นพากท่านจงเข้มแข็ง และ อย่าให้มือของพากท่านอ่อนลง เพราะว่า กิจการของพากท่านจะได้รับบำเหน็จ”

(12) 2 พศด 13:15 (13) ปฐก 10:19; 20:1 (14) ปฐก 35:5; พบญ 11:25

(1) กดาว 24:2; วนจ 3:10 (2) 1 พศด 28:9 (3) ลนต 10:11; 2 พกษ 12:2; 2 พศด 17:8-9; ยชย 3:4

(4) พบญ 4:29 (6) 箴 24:7

**อาสานำการปฏิรูปและ
การฟื้นฟูใหม่มาสู่ประเทศไทย**

- 8 และเมื่ออาสาทรงสดับฟังถ้อยคำเหล่านี้ และคำพยากรณ์ของโภเดตผู้พยากรณ์พระองค์ก็ทรงมีพระทัยกล้าขึ้น และได้ทรงกำจัดบรรดารูปเคราะห์พันนำสอดdis-สะเอียนออกไปจากแผ่นดินยุดาห์และเบนยา悯ลิน และจากนครทั้งหลายซึ่งพระองค์ยึดมาได้จากแคนเทือกเขาอเฟราอิม และได้ทรงช้อมแซมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ที่อยู่หน้ามุขของพระเยโฮวาห์
- 9 และพระองค์ได้ทรงรวมมุญาห์และเบนยา悯ทั้งลิน และพวกรคนแปลกหน้าผู้อาศัยอยู่พร้อมกับพวกรเขาราอิม และนัสเตห์ และจากลิเมโนน เพราะพวกรเขารได้หลบหนีมาหาพระองค์จากอิสราเอลเป็นจำนวนมาก เมื่อพวกรเขารเห็นว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์สถิตอยู่กับพระองค์
- 10 ดังนั้นพวกรเขาก็มุ่งกันที่กรุงเยรูซาเล็มในเดือนที่สาม ในปีที่สิบห้าแห่งรัชกาลของอาสา
- 11 และพวกรเขารได้ถวายเครื่องสัก檀บูชาแด่พระเยโฮวาห์ในเวลาเดียวกัน จากของที่ริบได้ซึ่งพวกรเขารได้นำมา คือวัวตัวผู้เจ็ดร้อยตัว และแกะเจ็ดพันตัว
- 12 และพวกรเขารได้เข้าทำพันธสัญญาที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกรเขาร ด้วยสุดใจของพวกรเขาร และด้วยสุดจิตของพวกรเขาร

- 13 เพื่อว่าผู้ใดก็ตามที่ไม่แสวงหาพระเย霍瓦ห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลควรจะถูกประหารชีวิต ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ไม่ว่าชายหรือหญิง
- 14 และพวกรเขารได้ปฏิญาณต่อพระเย霍瓦ห์ด้วยเสียงอันดัง และด้วยเสียงໂหร่อง และด้วยแตรตั้งหลาย และด้วยพวกรเตรทองเหลืองขนาดเล็ก
- 15 และยุดาห์ทั้งสิ้นก็ยอมปรีดีพระคำปฏิญาณนั้น เพราะพวกรเขารได้ปฏิญาณด้วยสุดใจของพวกรเขาร และได้แสวงหาพระองค์ด้วยลินความปรารถนาของพวกรเขาร และพระองค์ได้ถูกพบโดยพวกรเขาร และพระเยโฮวาห์ได้ประทานการหยุดพักลงบนแก่พวกรเขารอบด้าน
- 16 และเกี่ยว กับมาอาคาห์พระราชมารดาของกษัตริย์อาสาด้วย พระองค์ได้ทรงถอดพระนางเสียจากตำแหน่งพระราชนี เพราะพระนางได้สร้างรูปเคราะห์พันนำเกลี้ยดนาชั่งในสารูปเคราะห์พ และอาสาได้ทรงโคนรูปเคราะห์พของพระนางลง และทรงบดรูปเคราะห์พนั้น และเผารูปเคราะห์พนั้นเสียที่สำราญดิโอน
- 17 แต่สถานบูชาบนที่สูงทั้งหลายไม่ได้ถูกกำจัดออกเสียจากอิสราเอล แต่อย่างไรก็ตามพระทัยของอาสา ก็บริสุทธิ์ตลอดรัชสมัยของพระองค์
- 18 และพระองค์ได้ทรงนำเข้ามายังพระนิเวศน์ของพระเจ้า สิ่งเหล่านั้นที่ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงมอบหมายไว้ และที่พระองค์เองได้ทรงมอบหมายไว้ คือเงิน

(8) 2 พศด 13:19 (9) 2 พศด 11:16 (11) 2 พศด 14:13-15

(12) 2 พกษ 23:3; 2 พศด 23:16; 34:31; นทม 10:29 (13) อพย 22:20; พบญ 13:5

(15) 2 พศด 14:7; 15:2 (16) 1 พกษ 15:2, 10, 13 (17) 1 พกษ 15:14; 2 พศด 14:3, 5

และทองคำ และภาชนะต่าง ๆ
 19 และไม่มีสังคมอีกจนถึงปีที่สามสิบ
 ห้าแห่งรัชกาลของอาสา
บทที่ 16

สังคมระหว่างอาสากับนาอาสา
 (1 พกษ 15:16-22)

- 1 ในปีที่สามสิบหกแห่งรัชกาลของอาสา
 นาอาสาซัตรีย์แห่งอิสราเอลได้ทรงยกมา
 ต่อสู้กับยูดาห์ และได้สร้างเมืองรามาห์
 เพื่อพระองค์จะไม่ให้ผู้ใดออกไปหรือเข้า
 มาหาอาสาซัตรีย์แห่งยูดาห์
- 2 แล้วอาสาได้ทรงนำบรรดาเงินและทอง
 คำจากคลังแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮ
 วาห์ และจากพระราชวังของกษัตริย์ และ
 ได้ส่งไปยังเบนยาดัดกษัตริย์แห่งซีเรีย ผู้
 ประทับอยู่ที่เมืองดามัสกัส โดยตรัสว่า
- 3 “มีพันธมิตรระหว่างข้าพเจ้าและท่าน
 เนื่องจากว่าที่มีอยู่ระหว่างบิดาของข้าพ
 เจ้าและบิดาของท่าน ดูเดิม ข้าพเจ้าได้ส่ง
 เงินและทองคำมายังท่าน ขอโปรดไปเลิก
 พันธมิตรของท่านกับนาอาสาซัตรีย์แห่ง
 อิสราเอลเสีย เพื่อเขาจะได้ยกทัพกลับไป
 เสียจากข้าพเจ้า”
- 4 และเบนยาดัดได้ทรงตั้งใจฟังกษัตริย์
 อาสา และได้ส่งพวกรู้บังคับบัญชาของ
 ทัพของพระองค์ไปรบกับนครทั้งหลาย
 ของอิสราเอล และพวกรู้บังคับบัญชาได้ใจมีเมือง
 อิโيون และดาน และเอบลมาอิม และ
 บรรดานครที่เป็นคลังเสบียงของนพทารี
- 5 และต่อมาเมื่อ Baba อาสาทรงได้ยินเรื่อง
 นั้นแล้ว พระองค์ได้ทรงหยุดสร้างเมือง

รามาห์ และให้พระราชกิจของพระองค์
 หยุดยั้ง

6 แล้วกษัตริย์อาสาได้ทรงนำบัญชาหั้งสิ้น
 และพวกรู้บังคับบัญชาได้ขันหินทั้งหลายของเมือง
 รามาห์ และไม่ข่องเมืองนั้น ซึ่งนาอาสาได้
 ทรงสร้างค้างอยู่ และพระองค์ได้ทรงสร้าง
 เมืองเกбаและเมืองมิสปาห์ด้วยลิงของ
 เหล่านั้น

พระเจ้าทรงติเตียนอาสา
 เรื่องการประนีประนอม

7 และในเวลาหนึ่น ยานานี้ผู้ทำนายได้มາ
 เข้าเฝ้าอาสาซัตรีย์แห่งยูดาห์ และทูล
 พระองค์ว่า “พระว่าท่านได้พึงกษัตริย์
 แห่งซีเรีย และไม่ได้พึงพระเยโฮวาห์
 พระเจ้าของท่าน เพราะฉะนั้นกองทัพของ
 กษัตริย์แห่งซีเรียจึงได้หลุดพ้นมือของ
 ท่านไป

8 คนเอธิโอเปียและคนลูบิมไม่เป็นกอง
 ทัพมีหน้า มีรสม้าศึกและทหารม้ามาก
 เหลือหลายหมื่น แต่พระว่าท่านได้พึง
 พระเยโฮวาห์ พระองค์จึงได้ทรงมอบพวกร
 เข้าไว้ในมือของท่าน

9 เพราะว่าพระเนตรของพระเยโฮวาห์¹
 ไปวิงมาทั่วแผ่นดินโลกหั้งสิ้น เพื่อสำแดง
 ว่าพระองค์ทรงมีฤทธิอำนาจ โดยเห็น
 แก่ผู้เหล่านั้นที่ใจของพวกรู้บังคับบัญชาได้พร้อมต่อ
 พระองค์ ในเรื่องนี้ท่านได้กระทำอย่างไร
 เช่น พระฉะนั้นตั้งแต่นี้ไปท่านจะมี
 บรรดาการศึกสงคราม”

10 แล้วอาสาได้ทรงกริ๊วต์อับผู้ทำนายนั้น
 และจำเข้าไว้ในคุก เพราะพระองค์ได้ทรง

(1) 1 พกษ 15:17-22; 2 พศด 15:9

(7) 1 พกษ 16:1; 2 พศด 19:2; 32:8-10 (8) 2 พศด 12:3; 13:16, 18; 14:9

(9) 1 ชมอ 13:13; 1 พกษ 15:32 (10) 2 พศด 18:26; ยรน 20:2

เกรี้ยวกกราดต่อเขาเพราะเหตุเรื่องนี้ และ
อาสาได้ทรงชั่งเหงประชากรบกับคนในเว-
ลากเดียวกันนั้น

11 และดูเเกิด บรรดาพระราชนิกิจของ
อาสา ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย ดูเเกิด พระ
ราชนิกิจเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือของ
บรรดากาษัตริย์แห่งยูด้าห์และอิสราเอล
การลืนพระชนม์ของอาสา

(1 พกษ 15:23-24)

12 และในปีที่สามลิบเก้าแห่งรัชกาลของ
พระองค์ อาสาได้ทรงเป็นโรคในพระบาท
ของพระองค์ จนกระทั้งโรคของพระองค์
ร้ายแรงยังนัก ถึงกระนั้นในโรคของพระ
องค์ พระองค์ก็ไม่ได้ทรงแสวงหาพระเย^ร
โยาห์ แต่บรรดาแพทย์

13 และอาสาได้ทรงล่วงหลับไปอยู่กับ
บรรพบุรุษของพระองค์ และลืนพระชนม์
ในปีที่ลิบอีดแห่งรัชกาลของพระองค์

14 และพากเข้าได้ฝังพระองค์ไว้ใน
อุโมงค์ของพระองค์เอง ซึ่งพระองค์ได้
สร้างไว้สำหรับพระองค์ในครองด้าวิด
และวงศ์พระองค์ไว้บนแท่นซึ่งมีบรรดา
เครื่องหอมและเครื่องเทศทั้งหลายเต็มไป
หมด ซึ่งถูกเตรียมไว้โดยช่างปูรุ่งเครื่อง
หอม และพากเขาก่อเพลิงให้เผาไว้
พระเกียรติแด่พระองค์

บทที่ 17

เยโขชาฟทครอบครองแทนอาสา

(1 พกษ 15:24)

1 และเยโขชาฟทราชโอรสองค์
ได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์ และทรง

เสริมกำลังพลของพระองค์เพื่อต่อสู้กับ
อิสราเอล

2 และพระองค์ได้ทรงวางบรรดาพลโยธา
ไว้ในคราที่มีป้อมทั้งสิ้นของยูด้าห์ และ
ได้ทรงตั้งกองทหารรักษาการณ์ทั้งหลาย
ในแผ่นดินยูด้าห์ และในนครต่าง ๆ แห่ง^ๆ
เอฟราอิม ซึ่งอาสาราชบิดาของพระองค์
ได้ยึดไว้

3 และพระเยโยาห์ได้ทรงสถิตอยู่กับ
เยโขชาฟท เพระพระองค์ดำเนินในทาง
เบื้องต้นเหล่านั้นของดาวิดราชบิดาของ
พระองค์ และไม่ได้ทรงแสวงหาพระบ้าอัล

4 แต่ได้แสวงหาพระเยโยาห์พระเจ้าของ
พระราชนิกิจของพระองค์ และดำเนินใน
พระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ และ
ไม่ได้ดำเนินตามการกระทำทั้งหลายของ
อิสราเอล

5 เพราะฉะนั้นพระเยโยาห์จึงทรงสถา-
ปนาราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระ
องค์ และยูด้าห์ทั้งสิ้นก็นำเครื่องบรรณา
การมาถวายแต่เยโขชาฟท และพระองค์
ได้ทรงมีทรัพย์มั่งคั่งและมีเกียรติอย่าง
มาก

การฟื้นฟูกันใหม่ในสมัยเยโขชาฟท

6 และพระทัยของพระองค์เข้มแข็งขึ้นใน
บรรดาพระมรรคของพระเยโยาห์ ยิ่ง
กว่านั้นพระองค์ได้ทรงกำจัดบรรดาสถาน
บูชาบันที่สูงและเสารูปเคารพทั้งหลายเสีย
ออกไปจากยูด้าห์

7 ในปีที่สามแห่งรัชกาลของพระองค์
ด้วย พระองค์ได้ทรงส่งไปยังบรรดาเจ้า

(11) 1 พกษ 15:23 (12) ยรม 17:5 (13) 1 พกษ 15:24 (14) ปฐก 50:2; 2 พศด 21:19; ยรม 34:5

(1) 1 พกษ 15:24; 2 พศด 20:31 (2) 2 พศด 11:5; 15:8 (4) 1 พกษ 12:28

(5) 1 ชม 10:27; 1 พกษ 10:25, 27; 2 พศด 18:1 (6) 1 พกษ 22:43; 2 พศด 15:17 (7) 2 พศด 15:3; 35:3

นายของพระองค์คือ ไปยังเบนยาอิล และไปยังโอบาดีท์ และไปยังเคカリยาห์ และไปยังเนราเนอล และไปยังมีคายาห์ เพื่อไปสั่งสอนในนครต่าง ๆ แห่งยุダห์

8 และพร้อมกับพากษา พระองค์ได้ทรงสั่งคนเลวีคือ เชไมอาห์ และเนรานิยาห์ และเศบาดิยาห์ และอาสาเอล และเชมิราโมห์ และเยโโนราธ และอาโนนิยาห์ และโทบียาห์ และโทบานิยาห์ ผู้เป็นคนเลวี และพร้อมกับคนเหล่านี้มี เอลีชามาและเยอรม ผู้เป็นปูโรหิต

9 และพากษาได้สั่งสอนในยุดาห์ และมีหนังสือแห่งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ไปกับพากษา และเที่ยวไปทั่วนครทั้งล้วนแห่งยุดาห์ และได้สั่งสอนประชาชน

พระเจ้าทรงเสริมกำลังให้酵索ชาฟท์

10 และความหวาดกลัวแห่งพระเยโฮวาห์ตกอยู่เหนือบรรดาราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินต่าง ๆ ที่อยู่รอบยุดาห์ ดังนั้นพากษาจึงไม่ได้ทำสิ่งคราวกับเยโซชาฟท์

11 คนพีลิสเตiyบานพากได้นำของกำนัลมาถวายเยโซชาฟท์ด้วย และนำเงินมาเป็นบรรณาการ และพากอาระเบียได้นำฝูงแพะแกะมาถวายพระองค์ คือแกะตัวผู้เจ็ดพันเจ็ดร้อยตัว และแพะตัวผู้เจ็ดพันเจ็ดร้อยตัว

12 และเยโซชาฟท์ทรงเจริญใหญ่โตยิ่งนัก และในยุดาห์พระองค์ได้ทรงสร้างป้อมทั้งหลายและนครต่าง ๆ ที่เป็นคลังเสบียง

13 และพระองค์ได้ทรงมีพระราชกิจมาก

มายในนครต่าง ๆ ของยุค大海 และบรรดา
ชายฉกรรจ์ผู้กล้าหาญอยู่ในกรุงเยรูชาเล็ม
14 และเหล่านี้เป็นจำนวนของพวกเข้า
ตามครัวเรือนแห่งบรรพบุรุษของพวกเข้า
คือ ของยุค大海 ผู้บังคับบัญชากองพันมี
อัเดนาห์ผู้เป็นหัวหน้า และพร้อมกับเขามี
ชายฉกรรจ์ผู้กล้าหาญจำนวนสามแสนคน
15 และถัดเข้าไปคือ เยโธสานั้น ผู้บังคับ
บัญชา และพร้อมกับเขามีจำนวนสองแสน
แปดหมื่นคน
16 และถัดเข้าไปคือ อามัสยาห์ บุตรชาย
ของศิครี ผู้ถวายตัวแต่พระเยโฮวาห์ด้วย
ความเต็มใจ และพร้อมกับเขามีชาย
ฉกรรจ์ผู้กล้าหาญจำนวนสองแสนคน
17 และของเบนยาминคือ เอลียาดา ชาย
ฉกรรจ์ผู้กล้าหาญ และพร้อมกับเขามี
คนพร้อมสรรพด้วยธนูและโล่จำนวนสอง
แสนคน
18 และถัดเข้าไปคือ เยโธซาบاد และ
พร้อมกับเขามีคนที่เตรียมพร้อมสำหรับ
ทำสงครามจำนวนหนึ่งแสนแปดหมื่นคน
19 คนเหล่านี้เป็นข้าราชการทหารของ
กษัตริย์ นอกเหนือจากผู้ที่กษัตริย์ทรงตั้ง^{ตั้ง}
ไว้ในนครต่าง ๆ ที่มีป้อมทั่วตลอดแผ่น
ดินยุค大海

บทที่ 18

ເຢໂສ່າຟທທຽງເປັນພັນອມີຕຽກັບອາຫັນ

(1 พกษ 22:2-12)

1 บัดนี้ เยื้องชาฟิททรงมีทรัพย์มั่งคั่งและ
มีเกียรติอย่างมาก และได้ทรงกระทำให้
เป็นทองแผ่นเดียวกันกับอาหบ

(9) ພບຜູ້ 6:4-9; 2 ພສດ 15:3; 35:3; ນໍາມ 8:3 (10) ປັກ 35:5; 2 ພສດ 14:14

(11) 2 չմօ 8:2; 2 ՓԾԾ 9:14; 26:8 (16) Վաճ 5:2, 9; 1 ՓԾԾ 29:9

(19) 2 พศด 17:2 (1) 1 พกษ 22:40, 44; 2 พกษ 8:18; 2 พศด 17:5

2 และล่วงมาหลายปี พระองค์ได้เสด็จลงไปเฝ้าอาหันท์ที่ sama เรีย และอาหันได้ทรงฟ้าแกะและวั่วมากหมายสำคัญรับพระองค์ และสำคัญรับพวงพลที่อยู่พร้อมกับพระองค์ และได้ทรงชักชวนพระองค์ให้ขึ้นไปกับพระองค์มายังราโมทกิเลาด

3 และอาหันกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยื้อชาฟทักษัตริย์แห่งญูดาห์ว่า “ท่านจะยกไปกับข้าพเจ้ายังราโมทกิเลาดใหม่” และพระองค์ทูลตอบพระองค์ว่า “ข้าพเจ้าเป็นอย่างที่ท่านเป็น และประชารของข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนประชารของท่าน และพวกราจะอยู่กับท่านในสังคม”

4 และเยื้อชาฟท์ตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ขอสอบถามดู ข้าพเจ้าขอร้องท่าน พระวจนะของพระเยื้อวาห์วันนี้ เกิด”

5 เพราะฉะนั้นกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้รวบรวมพวกรู้พยากรณ์เข้าด้วยกันสี่ร้อยคน และตรัสกับพวกรเขาว่า “พวกร鄂瓦 จะไปสู้รบกับราโมทกิเลาดหรือ หรือเราควรจะยับยั้งไว้ก่อน” และพวกรเขากล่าวว่า “ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเกิด เพราะพระเจ้าจะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์”

6 แต่เยื้อชาฟท์กล่าวว่า “ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยื้อวาห์อยู่ที่นี่นอกจากนี้แล้ว หรือ เพื่อพวกราจะสอนถมจากเขา”

7 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยื้อชาฟท์ว่า “ยังมีชายคนหนึ่งซึ่งพวกราจะให้ทูลถมพระเยื้อวาห์ได้ แต่ข้าพเจ้าเกลียดชัง

เข้า เพราะเขามีเคยพยากรณ์เรื่องดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย มีแต่เรื่องร้าย คนนั้นคือ มีคายาห์บุตรชายของอิมลาห์” และเยื้อชาฟท์กล่าวว่า “ขอษัตริย์อย่าตรัสดังนั้นเลย”

8 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงเรียกมหาดเล็กคนหนึ่งของพระองค์เข้ามา และตรัสว่า “พามีคายาห์บุตรชายของอิมลาห์ มาเร็ว ๆ”

9 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยื้อชาฟท์กษัตริย์แห่งญูดาห์ต่างประทับบนพระที่นั่งของพระองค์เอง โดยทรงส่วนเครื่องทรงทั้งหลายของพระองค์ และพระองค์ทั้งสองประทับ ณ ช่องว่างในทางเข้าประตูเมือง sama เรีย และพวกรู้พยากรณ์ทั้งล้วนได้พยากรณ์ถวายอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ทั้งสอง

10 และเศเดคียาห์บุตรชายของเคนอาะนาห์ได้ทำเข้าสัตว์ด้วยเหล็กสำคัญบนและทูลว่า “พระเยื้อวาห์ตรัสดังนี้ว่า ‘ด้วยเข้าสัตว์เหล่านี้เจ้าจะผลักคนซึ่งเรียไปจนกว่าพวกราถูกผลักไส้’”

11 และผู้พยากรณ์เหล่านั้นทุกคนได้พยากรณ์อย่างนั้น โดยทูลว่า “ขอเสด็จขึ้นไปร oma ทกิเลาดเกิด และเจริญรุ่งเรืองเกิด เพราะพระเยื้อวาห์จะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์”

ผู้พยากรณ์แห่งมีคายาห์พยากรณ์ถึง

การสิ้นพระชนม์ของอาหัน

(1 พกษ 22:13-28)

12 และผู้สื่อสารที่ได้ไปเพื่อเรียกมีค-

(2) อพย 23:2; 1 พกษ 22:2

(4) 1 ชมอ 23:2, 4, 9; 2 ชมอ 2:1

(6) 2 พกษ 3:11 (10) ศดย 1:18-21

ยาห์พูดกับท่าน โดยกล่าวว่า “ดูเดิດถ้อยคำทั้งหลายของผู้พยากรณ์เหล่านั้น ต่างพูดสิ่งที่ดีแก่กษัตริย์เป็นปากเดียวกัน ฉะนั้นขอให้ถ้อยคำของท่าน ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เป็นเหมือนอย่างถ้อยคำของคนหนึ่งในพวกนั้น และขอท่านพูดสิ่งที่ดี เกิด”

13 และมีคายาห์กล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ ทรงพระชนม์อยู่แน่นั้นได้ พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสว่าอย่างไร ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น”

14 และเมื่อท่านมาเฝ้ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า “มีคายาห์ พวกราครวจะไปสูรบกับรามิทธิเลาดหรือ หรือพวกราครวจะยับยั้งไว้ก่อน” และท่านทูลว่า “ขอเชิญพระองค์ทั้งสองเด็จจี้นไปและเจริญรุ่งเรือง และพวกราจะถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ทั้งสอง”

15 และกษัตริย์ตรัสกับท่านว่า “เราจะต้องขอร้องเจ้ากี่ครั้งว่า เจ้าจะไม่กล่าวสิ่งใดนอกจากความจริงในพระนามของพระเยโฮวาห์”

16 และท่านทูลว่า “ข้าพระองค์ได้เห็นคนอิสราเอลหั้งลิ้นกระจาดกระจาดอยู่บนภูเขา ต่าง ๆ อย่างแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า ‘คนเหล่านี้ไม่มีนายฉะนั้นจึงให้พวกราทุกคนกลับไปยังบ้านของตนโดยสันติ得意’”

17 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยโฮวาห์ว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้บอกท่านแล้วหรือว่า เขายังไม่พยากรณ์เรื่องดีเกี่ยวกับข้าพเจ้า

เลย มีแต่เรื่องร้าย”

18 มีคายาห์ทูลอีกว่า “ฉะนั้น ขอสับบพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้เห็นพระเย霍瓦ห์ประทับนั่งบนพระที่นั่งของพระองค์ และบรรดาบริวารแห่งสวรรค์ยืนข้างขวาพระหัตถ์ของพระองค์ และข้างซ้ายของพระองค์

19 และพระเย霍瓦ห์ตรัสว่า ‘ผู้ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหันกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อเขาก็จะได้ชี้นไปและล้มลงที่รามอท-กิเลอาด’ และตนหนึ่งได้ทูลอย่างนี้ และอีกตนหนึ่งได้ทูลอย่างนั้น

20 แล้วมีวิญญาณตนหนึ่งออกมานะ และยืนเฝ้าต่อพระพักตร์พระเย霍瓦ห์ และทูลว่า ‘ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขา’ และพระเย霍瓦ห์ตรัสกับเขาว่า ‘จะทำอย่างไร’

21 และเขากล่าวว่า ‘ข้าพระองค์จะออกไป และจะเป็นวิญญาณมุสาอยู่ในปากของผู้พยากรณ์ของเขากุกคน’ และพระเย霍瓦ห์ตรัสว่า ‘เจ้าจะไปเกลี้ยกล่อมเขา และเจ้าจะสำเร็จด้วย จงออกไปและทำเช่นนั้น เกิด’

22 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดูเดิດ พระเย霍瓦ห์ได้ทรงใส่วิญญาณมุสาในปากของผู้พยากรณ์เหล่านี้ของพระองค์ และพระเย霍瓦ห์ได้ตรัสเรื่องร้ายต่อพระองค์”

23 และเศเดคียาห์บุตรชายของเคนอาอนานาห์ได้เข้ามาใกล้และตอบมีคายาห์เข้าที่แก้ม และกล่าวว่า “พระวิญญาณของพระเย霍瓦ห์ได้เด็จไปทางไหนจากข้าเพื่อพูดกับเจ้า”

(13) กดาว 22:18-20, 35 (16) กดาว 27:17; 1 พกษ 22:17; ยรบ 23:1-8; 31:10

(18) อสม 6:1-5; 敦ล 7:9-10 (20) โญน 1:6; 2 ธส 2:9

(22) โญน 12:16-17; อสม 19:12-14; อสค 14:9 (23) ยรบ 20:2; อก 14:65; กจ 23:2

24 และมีคายาห์กล่าวว่า “ดูเดิด เจ้าจะเห็นในวันนั้น เมื่อเจ้าจะเข้าไปในห้องชั้นในเพื่อซ่อนตัวเจ้าเอง”

25 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า “พวกเจ้าจะจับมีคายาห์ และพาเขากลับไปยังอาโมนผู้ว่าราชการนคร และยังโยอาชาธอรสของกษัตริย์

26 และจกกล่าวว่า ‘กษัตริย์ตั้งสังนี้ว่า “อาคนนี้จำไว้ในคุก และเลี้ยงเขาด้วยขนมปังแห่งความทุกข์และด้วยน้ำแห่งความทุกข์ จนกว่าเราจะกลับมาโดยสันติ”’

27 และมีคายาห์ทูลว่า “ถ้าพระองค์เสด็จกลับมาโดยสันติอย่างแน่นอน แล้วพระเยโฮวาห์จึงไม่ได้ตรัสโดยข้าพระองค์” และท่านกล่าวว่า “จะตั้งใจฟังกิจพวกท่านประชากรทั้งล้านเอี่ยม”

การสังคมร่วมกิจลือหาด อาหันถูกฝ่า

(1 พกษ 22:29-40)

28 ดังนั้นกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโซชาฟักกษัตริย์แห่งยูดาห์จึงเสด็จขึ้นไปยังรามิกิลือหาด

29 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโซชาฟ่าว่า “ข้าเจ้าจะปลอมตัวและจะเข้าทำศึก แต่ท่านจะสุมเครื่องทรงทั้งหลายของท่าน” ดังนั้นกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงปลอมพระองค์ และพระองค์ทั้งสองเข้าทำศึก

30 บัดนี้ กษัตริย์แห่งซีเรียได้ทรงบัญชาบรรดาผู้บัญชาการกองรบม้าศึกที่อยู่กับ

พระองค์ โดยตรัสว่า “พวกเจ้าอย่ารบกับทหารน้อยหรือใหญ่ เว้นแต่เฉพาะกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลเท่านั้น”

31 และต่อมาเมื่อเหล่าผู้บัญชาการกองรบม้าศึกเห็นเยโซชาฟ์แล้ว พวกเขากล่าวว่า “นี่เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล” ฉะนั้นพวกเขารีบวนล้อมพระองค์เพื่อต่อสู้ แต่เยโซชาฟ์ได้ทรงร้องขึ้น และพระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยพระองค์ และพระเจ้าทรงทำให้พวกเข้าไปเลี้ยงจากพระองค์

32 ด้วยว่าในเวลาต่อมา เมื่อเหล่าผู้บัญชาการกองรบม้าศึกรบรู้ว่าไม่ใช่กษัตริย์แห่งอิสราเอล พวกเขางงหันกลับจากการไล่ตามพระองค์

33 และมีชายคนหนึ่งโกรธนุยิงสุ่มไปและถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลเข้าระหัวง เกล็ดเกราะและแผ่นบังพระอุระ ฉะนั้นพระองค์จึงตรัสกับคนขับรถม้าศึกของพระองค์ว่า “หันมือของเจ้ากลับเดิม เพื่อเจ้าจะพาราออกจากการทัพ เพราะเราบาดเจ็บแล้ว”

34 และการสู้รบก็ดุเดือดขึ้นวันนั้น แต่อย่างไรก็ตาม กษัตริย์แห่งอิสราเอลก็พยุงพระองค์เองขึ้นไว้ในรถม้าศึกของพระองค์เพชญานหัวคนซึ่งเรียกน้ำเสียงเวลาเย็น และประมาณเวลาดังอาทิตย์ตกพระองค์ก็ลิ้นพระชนม์

บทที่ 19

ผู้พยากรณ์เยซู

ตีเตียนเยโซชาฟท

1 และเยโซชาฟักกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้

(26) 2 พศด 16:10 (27) พบญ 18:22

(29) 2 พศด 35:22

(31) 2 พศด 13:14-15

เสด็จกลับไปโดยสวัสดิภาพถึงพระราชวังของพระองค์ที่กรุงเยรูชาเล็ม

2 และเยสูบุตรชายของขานานีผู้ท่านายได้ออกไปเฝ้าพระองค์ และทูลกษัตริย์เย-ไฮชาฟว่า “ครัวที่พระองค์จะช่วยคนอธรรม และรักคนเหล่านี้ที่เกลียดชังพระเยโฮวาห์หรือ เพราะฉะนั้นพระพิโตรจึงมีมาหนีพระองค์จากเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์

3 แต่อ่างไรก็ตาม ได้ทรงพบสิ่งดี ๆ ในพระองค์บ้าง เพราะพระองค์ได้กำจัดบรรดาเสารูปเคารพอ กไปเสียจากแผ่นดิน และได้ตั้งพระทัยของพระองค์ที่จะแสวงหาพระเจ้า”

เยไฮชาฟททรงตั้งผู้วินิจฉัย และคนเลวในแผ่นดิน

4 และเยไฮชาฟทประทับอยู่ที่กรุงเยรูชา-เล็ม และพระองค์ได้ทรงอ กไปท่ามกลางประชาชนอีก ตั้งแต่เบอร์เชบาถึงเดนเทือกเขาเอฟราอิม และนำพวกเขากลับมายังพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเข้า

5 และพระองค์ได้ทรงตั้งเหล่าผู้วินิจฉัยในแผ่นดินนั้น ทั่วนครที่มีป้อมหงส์ลินของยูดาห์ ทั่วนคร

6 และตรัสกับผู้วินิจฉัยเหล่านั้นว่า “จะระมัดระวังสิ่งที่พวกท่านกระทำ เพราะว่าพวกท่านไม่ได้พิพากษาเพื่อมนุษย์ แต่เพื่อพระเยโฮวาห์ ผู้ได้ทรงสถิตอยู่กับพวกท่านในการพิพากษา

7 จะนั่นบดันนี้ จงให้ความเกรงกลัวพระ

เยโฮวาห์อยู่เหนือพวกท่าน จงระมัดระวังและกระทำสิ่งนั้น เพราะไม่มีความช้ำช้ำกับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเรา หรือการเห็นแก่หน้าคนใด หรือการรับสินบนทั้งหลาย”

8 ยิ่งกว่านั้น ในกรุงเยรูชาเล็ม เยไฮชาฟทได้ทรงตั้งคนเลวบ้าง และพวกปูโรหิตบ้าง และหัวหน้าของบรรพบุรุษแห่งอิสราเอลบ้าง เพื่อจะให้การพิพากษาของพระเยโฮวาห์ และเพื่อวินิจฉัยบรรดาคนที่โต้แย้งกัน เมื่อพวกเขากลับไปยังกรุงเยรูชาเล็ม 9 และพระองค์ได้ทรงกำชับพวกเข้า โดยตรัสว่า “พวกท่านจะกระทำการดังนี้ในความเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ อย่างสัตย์ซื่อ และด้วยใจที่เพียบพร้อม

10 และเมื่อคิดได้ก็ตามมาถึงพวกท่านจากพื้นท้องของพวกท่านผู้อ่าคัช้อยู่ในนครต่าง ๆ ของพวกเข้า เกี่ยวกับเรื่องผ่าฟันกัน ระหว่างพระราชบััญญัติและพระบัญญัติ บรรดาภูมิและคำตัดสินทั้งหลาย พวกท่านจะตักเตือนพวกเข้า เพื่อพวกเข้าจะไม่ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ และจะนับถือพระพิโตรมาหนีพวกท่าน และมาหนีพื้นท้องของพวกท่าน จงกระทำการเช่นนี้ และพวกท่านจะไม่ละเมิด

11 และดูเถิด อาภาริยาห์ผู้เป็นปูโรหิตใหญ่ก็อยู่เหนือพวกท่านในสรรพกิจของพระเยโฮวาห์ และศีบอดิยาห์บุตรชายของอิชมาเอลผู้เป็นเจ้านายของวงศ์วานของยูดาห์ในสรรพกิจของกษัตริย์ และคนเลวจะเป็นพวกเจ้าหน้าที่อยู่ต่อหน้าพวก

(2) 1 ชมอ 9:9; 1 พกษ 16:1 (3) 2 พศด 17:4, 6; 30:19 (4) 2 พศด 15:8-13 (5) พบญ 16:18-20

(6) ลนต 19:15; พบญ 1:17 (7) ปฐก 18:25; พบญ 32:4 (8) พบญ 16:18; 2 พศด 17:8

(9) 2 ชมอ 23:3 (10) กดา 16:46; พบญ 17:8 (11) 1 พศด 26:30; 28:28; 2 พศด 15:2

ท่านด้วย จงประกอบกิจอย่างกล้าหาญ
เกิด และพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตอยู่กับ
คนดี”

บทที่ 20

คนโน้มอันบุกรุกยุคชาห์

1 และต่อมาหลังจากเหตุการณ์นี้ด้วย คน
โน้มอันและคนอัมโนน และพร้อมกับพวก
เขามีคนอื่นนอกจากคนอัมโนนนั้น ได้ขึ้น
มาเพื่อสู้รบกับเยโฮชาฟท์

2 แล้วมีบางคนมาทูลเยโฮชาฟท์ โดยทูล
ว่า “มีคนหมุนใหญ่มาต่อสู้กับพระองค์จาก
ซีเรียข้างนี้ จากฝากทะเลข้างโน้น และ
ถูกเดิม พวกเขายออยู่ในยาซชาโชนทามาร์ ซึ่ง
คือเอนเกดี”

3 และเยโฮชาฟท์ก็หาดกล้า และตั้งพระ
ทัยของพระองค์เพื่อแสวงหาพระเยโฮวาห์
และได้ทรงประกาศให้อุดอาหารทั่วญาติ
ทั้งสิ้น

4 และญาติที่ได้ร่วบรวมกันเข้ามา เพื่อทูล
ขอความช่วยเหลือจากพระเยโฮวาห์ คือ¹
จากนครทั้งสิ้นแห่งญาติพากเขามาเพื่อ
แสวงหาพระเยโฮวาห์

5 และเยโฮชาฟท์ได้ประทับยืนอยู่ในชุม
นุมชนของญาติและเยรูชาเล็ม ในพระ
นิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ ข้างหน้าลาน
ใหม่

6 และทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าแห่งบรรพบุรุษของพากข้าพระองค์
พระองค์ไม่ได้เป็นพระเจ้าในสวรรค์หรือ
และพระองค์ไม่ได้ทรงครอบครองเหนือ
บรรดาราชอาณาจักรของพากคนต่างชาติ

หรือ และในพระหัตถ์ของพระองค์ไม่มี
ฤทธิ์และอำนาจหรือ เพื่อที่จะไม่มีผู้ใด
สามารถต่อต้านพระองค์ได้”

7 พระองค์เป็นพระเจ้าของพากข้าพระ
องค์ไม่ใช่หรือ ผู้ใดได้ทรงขับไล่ชาวแผ่นดิน
นี้ออกไปเสียให้พื้นหน้าอิสราเอลประชา-
กรของพระองค์ และได้ทรงมอบแผ่น
ดินนี้ไว้แก่เชื้อสายของอัมรากัมมิตรสหาย
ของพระองค์เป็นนิตย์

8 และพากเขาได้อาศัยอยู่ในแผ่นดิน
นั้น และได้สร้างสถานบริสุทธิ์แห่งหนึ่งใน
แผ่นดินนั้นถวายแด่พระองค์ เพื่อพระ
นามของพระองค์ โดยทูลว่า

9 ‘ถ้า เมื่อเหตุชั่วร้ายบังเกิดแก่พากข้า
พระองค์ เช่นดาว การพิพากษา หรือโรค
ระบาด หรือการกันดารอาหาร พากข้า
พระองค์จะยืนอยู่ต่อหน้าพระนิเวศน์นี้
และต่อพระพักตร์พระองค์’ (พระ
พระนามของพระองค์อยู่ในพระนิเวศน์นี้)
และร้องทูลต่อพระองค์ในความทุกข์ใจ
ของพากข้าพระองค์ แล้วพระองค์ก็จะ
ทรงสตับฟังและช่วยให้รอด’

10 และบัดนี้ ถูกเดิม คนอัมโนนและโน้มอับ
และภูเขาเสอร์ ผู้ซึ่งพระองค์ไม่ทรงยอม
ให้คนอิสราเอลบุกรุก เมื่อพากเขาได้ออก
มาจากแผ่นดินอิมป์ แต่พากเขาได้หนัน
ไปจากคนเหล่านั้น และไม่ได้ทำลายพาก
เขาเสีย

11 ถูกเดิม ข้าพระองค์ขอทูลว่า พากเขาได้
ตอบแทนพากข้าพระองค์อย่างไร ด้วยมา
เพื่อขับพากข้าพระองค์ออกเสียจากการม

(1) 1 พศด 18:2; 19:15; 2 พศด 26:7 (2) ปฐก 14:7; ยชว 15:62 (3) 1 ชมอ 7:6; 2 พศด 19:3; อสธ 8:21

(4) 2 พศด 14:11 (6) พบญ 4:39; ยชว 2:11 (7) ปฐก 13:14-17; 17:7 (9) 1 พกช 8:33; 2 พศด 6:20

(10) กดาว 20:21; พบญ 2:4, 9, 19 (11) สดด 83:1-18

ลิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่พวกข้าพระองค์เป็นมรดก

12 โอ ข้าแต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงพิพากษาพวกรเขารือ เพราะว่าพวกข้าพระองค์ไม่มีถูกที่ที่จะต่อสู้คนหมุ่นหามานี้ที่กำลังมาต่อสู้กับพวกข้าพระองค์ และพวกข้าพระองค์ไม่ทราบว่า จะกระทำการใด แต่ดวงตาของพวกข้าพระองค์เพ่งมองที่พระองค์”⁽¹²⁾

13 และคนยูดาห์ทั้งสิ้นก็ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ พร้อมกับบุตรเล็ก ๆ ทั้งหลายของพวกรเข้า ภารยาของพวกรเข้า และลูกหลานของพวกรเข้า

ผู้พยากรณ์ของพระเจ้าคือ ยาสาชีเอลให้คำตอบ

14 แล้วพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ได้มาสถิตอยู่กับยาสาชีเอลบุตรชายของเศ-คาริยาห์ บุตรชายของเบในยาห์ บุตรชายของเยอีเอล บุตรชายของมัทธานนิยาห์ เป็นคนเลวี ลูกหลานของอาสาฟ ในท่านกลางชุมชนเมชนันน์

15 และเขากล่าวว่า “ของดีใจฟัง พวกรท่าน ยูดาห์ทั้งสิ้น และชาวกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งหลาย และพระองค์ กษัตริย์เยโฮชา-พีท พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แก่พวกรท่านว่า ‘อย่ากลัวหรือห้อถอยเลย เพราะเหตุคุณหมุ่นหามานี้เลย เพราะว่าการสู้รบนั้นไม่ใช่ของพวกรท่าน แต่เป็นของพระเจ้า’

16 พรุ่นนี้พวกรท่านจงลงไปเผชิญหน้าพวกรเข้า ดูเดิม พวกรเข้าจะขึ้นมาทางหน้าผาแห่งคีส และพวกรท่านจะพบพวกรเข้าที่

ปลายลำธาร ข้างหน้าถินทุรกันดารแห่งเยรูเอล

17 พวกรท่านจะไม่ต้องต่อสู้ในการสู้รบนี้ พวกรท่านจะเข้าประจำที่ พวกรท่านจะยืนนิ่งอยู่ และคงอยู่ความรอตของพระเย霍瓦ห์เพื่อพวกรท่าน โอ ยูดาห์และเยรูซา-เล็มเอย์ อายากลัวหรือห้อถอยเลย พรุ่นนี้ จงออกไปเผชิญหน้าพวกรเข้า เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตอยู่กับพวกรท่าน”⁽¹³⁾

18 และเย霍ชาพีทโน้มพระเดียรกรรมพระพักตร์พระองค์ลงถึงดิน และยูดาห์ทั้งสิ้น กับชาวกรุงเยรูซาเล็มได้กราบลงต่อพระพักตร์พระเย霍วาห์ นมัสการพระเย霍瓦ห์

19 และคนเลวี จากลูกหลานของคนโโค-ยาห์ และลูกหลานของคนโคราห์ ได้ยืนขึ้นเพื่อถวายสรรเสริมแด่พระเย霍วาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยเสียงอันดังในที่สูง

พระเจ้าทรงประหาร

พวกรทารที่บุกรุกอิสราเอล

20 และพวกรเข้าได้ลุกขึ้นแต่เช้า และออกไปในถินทุรกันดารแห่งเทโโคอา และขณะที่พวกรเข้าออกไป เย霍ชาพีทประทับยืนและตรัสว่า “จงฟังข้าพเจ้า โอ ยูดาห์และพวกรท่านชาวกรุงเยรูซาเล็มเอย์ จงเชื่อในพระเย霍วาห์พระเจ้าของพวกรท่าน ดังนั้น พวกรท่านจงจะตั้งมั่นคงอยู่ จงเชื่อบรรดาผู้พยากรณ์ของพระองค์ ดังนั้นพวกรท่านจึงจะเจริญ”⁽¹⁴⁾

21 และเมื่อพระองค์ได้ปรึกษากับประ-

(12) วนฉ 11:27; 1 ซมอ 3:13; สดด 25:15 (14) กดา 11:25-26; 24:2; 2 พศด 15:1

(15) อพย 14:13-14; พบญ 1:29-30; 31:6 (17) อพย 14:13-14; กดา 14:9 (18) อพย 4:31; 2 พศด 7:3

(20) อสม 7:9 (21) 1 พศด 16:29, 34, 41; 2 พศด 5:13; สดด 29:2; 90:17; 96:9; 110:3; 136:1

ชากรแล้ว พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งบรรดาผู้ที่จะร้องเพลงถวายพระเยอิโวห์ และให้สรรเสริญพระองค์ในความส่งงานแห่งความบริสุทธิ์ ขณะที่พากษาเดินนำหน้ากองทัพออกไป และให้กล่าวว่า “จสรรเสริญพระเยอิโวห์” เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์”

22 และเมื่อพากษาตั้งต้นร้องเพลงและสรรเสริญ พระเยอิโวห์ได้ทรงจัดกองชุมต่าง ๆ คอยต่อสู้กับคนอัมโมน โนอับ และชาวภูเขาเสอีร์ ผู้ซึ่งได้เข้ามาต่อสู้กับญูด้าห์ และคนเหล่านี้ถูกตีแตกไป

23 ด้วยว่าคนอัมโมนและโนอับได้ออกขึ้นต่อสู้กับชาวภูเขาเสอีร์ เพื่อสังหารและทำลายล้างให้หมดลืน และเมื่อพากษาได้ทำลายชาวเสอีร์หมดแล้ว พากษาทุกคนก็ช่วยกันทำลายซึ่งกันและกัน

24 และเมื่อคนญูด้าห์ขึ้นไปอยู่ที่หอคอยในถิ่นทุรกันดาร พากษาได้มองตรงไปที่คนหมู่ใหญ่นั้น และดูเดิม พากษาเป็นแต่ศพทั้งหลายที่ล้มลงถึงพื้นดิน และไม่มีสักคนเดียวที่หนีไปได้

25 และเมื่อยาชนาฟท์และประชากรของพระองค์ได้มาเก็บของริบจากพากษา พากษาเก็บพับสิ่งของเป็นจำนวนมากพร้อมกับเศษเหล่านั้นท่ามกลางพากษา ทั้งทรัพย์สมบัติและเพชรพลอยต่าง ๆ ซึ่งพากษาปลดออกจากสำหรับตัวเอง มากกว่าที่พากษาจะขนไปไหว และพากษาเก็บรวมของที่รับได้เหล่านั้นเป็นเวลาสามวัน เพราะมีมากเหลือเกิน

เยื้อชาฟท์เจกลับไปยัง

เยรูชาเล็ມอย่างมีชัย

26 และในวันที่สี่พากษาได้มาชุมนุมกันในทุบแขวงเบราคาห์ เพราะที่นี่พากษาสรรเสริญพระเยอิโวห์ เพราะฉะนั้นชื่อของสถานที่นั้นจึงถูกเรียกว่า ทุบแขวงเบราคาห์ จนถึงทุกวันนี้

27 เลวพากษากลับไป คือคนญูด้าห์และเยรูชาเล็ມทุกคน และเยื้อชาฟท์ได้ทรงนำหน้าพากษา เพื่อกลับไปยังกรุงเยรูชาเล็มด้วยความชื่นบาน เพราะพระเยอิโวห์ได้ทรงทำให้พากษาเปริ่มปรีดีเรื่องบรรดาศัตรูของพากษา

28 และพากษาหมายังกรุงเยรูชาเล็มพร้อมกับพากพินใหญ่ และพากพินเชคุร และเตรียมห้าย ยังพระนิเวศน์ของพระเยอิโวห์

29 และความเกรงกลัวพระเจ้ามารอยู่เหนือบรรดาราชอาณาจักรของประเทศเหล่านั้น เมื่อพากษาได้ยินว่าพระเยอิโวห์ได้ทรงต่อสู้กับบรรดาศัตรูของอิสราเอล

30 ดังนั้นราชอาณาจักรของเยื้อชาฟท์จึงสงบเงียบ เพราะว่าพระเจ้าของพระองค์ได้ประทานการหยุดพักสงบแก่พระองค์อยู่รอบต้าน

31 และเยื้อชาฟท์ทรงครองครองอยู่เหนือญูด้าห์ พระองค์มีประชาชนมายุสามสิบห้าพันราย เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครองครอง และพระองค์ทรงครองครองอยู่สิบห้าปีในกรุงเยรูชาเล็ม และพระนามพระ

(22) วนฉ 7:22; 1 ชม 14:20 (23) วนฉ 7:22; 1 ชม 14:20

(27) นหน 12:43 (29) 2 พศด 14:14; 17:10

(30) 2 พศด 14:6–7; 15:15 (31) 1 พกษ 15:24; 22:41–43

ราษฎรดาของพระองค์คือ อาชญาห์อิดา
ของชีลหิ

32 และพระองค์ได้ดำเนินในทางของ
อาสาารชบิดาของพระองค์ และไม่ได้ทรง
พรากไปจากทางนั้น ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูก
ต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

33 แต่อุ่งไรก็ตาม สถานบูชาบนที่สูง
เหล่านั้นไม่ได้ถูกรื้อออกไปเสีย ด้วยว่า
ประชาชนยังไม่ได้เตรียมใจของตนเพื่อเข้า
หาพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน

34 บัดนี้ พระราชกิจกอนนัชนของเยโซ-

ชาฟิท ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย ดูเvid สิ่ง
เหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือของเยสู
บุตรชายของ 하나님의 ผู้ซึ่งถูกกล่าวถึงใน
หนังสือของบรรดาภักษัติแห่งอิสราเอล

**เยโซชาฟิททรงเป็นพันธมิตรกับ
อาหสยาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอลที่ชั่ว**

(1 พกษ 22:47-49)

35 และหลังจากเหตุการณ์นี้ เยโซชาฟิท
กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงร่วมงานกับอา-

หสยาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ได้ทรง
กระทำการอย่างชั่วมาก

36 และพระองค์ได้ทรงร่วมงานกับพระ
องค์เพื่อสร้างเรือหดายลำเพื่อไปยังเมือง
ทรัชิช และพวกเขาร่วมงานกับอาหสยาห์ พระเยโฮวาห์
ในเอซีโโนนเกเบอร์

37 แล้วเอลีอูเซอร์บุตรชายของโดยดาวหุ
แห่งเมืองมาเรชาห์ได้พยากรณ์กล่าวโทษ
เยโซชาฟิท โดยทูลว่า “พระพระองค์ได้
ทรงร่วมงานกับอาหสยาห์ พระเยโฮวาห์
จึงได้ทรงทำลายผลงานเหล่านั้นของพระ

องค์เลีย” และเรือเหล่านั้นก็แตก เพื่อ
พวกมันไม่สามารถไปยังเมืองทรัชิชได้
บทที่ 21

เยโซรัมครอบครองเหนือยูดาห์

1 บัดนี้ เยโซชาฟิททรงล่วงหลบไปอยู่กับ
บรรพบุรุษของพระองค์ และทรงถูกฝัง
ไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในครองของ
ดาวิด และเยโซรัมราชโอรสของพระองค์
ได้ขึ้นครองแทนพระองค์

2 และพระองค์ทรงมีพื่น้อง บรรดาโอรส
ของเยโซชาฟิทคือ อาชาริยาห์ และเยชี-

เอล และเศคาเรียห์ และอาชาริยาห์ และ
มีคาเอล และเชฟาทิยาห์ คนเหล่านี้ทั้งสิ้น³²
เป็นบรรดาโอรสของเยโซชาฟิทกษัตริย์
แห่งอิสราเอล

3 และพระราชาบิดาของพวกเขาร่วม
ท่านของประทานหมายแก่พวกเขากือ³³
เงิน และทองคำ และของอันมีค่ามากมาย
พร้อมกับน้ำดื่ม ๆ ที่มีป้อมในยูดาห์
แต่พระองค์ได้ประทานราชอาณาจักรแก่
เยโซรัม เพราะว่าท่านเป็นโอรสหัวปี

4 บัดนี้ เมื่อยেโซรัมได้ขึ้นครองราช
อาณาจักรของราชบิดาของพระองค์ พระ
องค์ได้ทรงทำให้ตนเองเข้มแข็ง และได้
ทรงประหารพื่น้องของพระองค์เสียหมด
ด้วยดาบ และเจ้านายแห่งอิสราเอลบาง
คนด้วย

5 เยโซรัมมีพระชนมายุสามสิบสองพระ-
ษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และ
พระองค์ทรงครอบครองแปดปีในกรุงเย-
รูชาเล็ม

(32) 2 พศด 14:2 (33) 2 พศด 12:14; 15:17; 17:6 (34) 1 พกษ 16:1, 7

(35) 1 พกษ 22:48-53; 2 พศด 18:1; 19:2 (36) 1 พกษ 9:26

(37) 1 พกษ 22:48; 2 พศด 9:21 (1) 1 พกษ 15:24; 22:50 (5) 2 พกษ 8:17-22

6 และพระองค์ได้ดำเนินในทางของ กษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล เมื่อ онอย่างที่ราชวงศ์ของอาหันได้ทรงกระทำ เพราะว่าพระองค์ได้อธิบายของอาหันเป็น มเหศี และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งช่วยร้ายในสายพะเนตพระเยโฮวาห์

7 แต่อย่างไรก็ตาม พระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายราชวงศ์ของดาวิด เพราะเหตุพันธสัญญาที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้กับดาวิด และตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาว่า จะประทานประทีปแก่ดาวิดและแก่ลูกหลานของพระองค์เป็นนิตย์

คนเอโดมได้ก่อการกบฏ

(2 พกษ 8:20-22)

8 ในรัชกาลของพระองค์ คนเอโดมได้กับภูจากการอยู่ใต้การครอบครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์องค์หนึ่งขึ้นเหนือพวกเข้า

9 และเยโฮรัมได้เสด็จออกไปพร้อมกับบรรดาเจ้านายของพระองค์ และรถม้าศึกทั้งสิ้นของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงลูกขึ้นในกลางคืน และโจนมตีคนเอโดมซึ่งมาล้อมพระองค์ และบรรดาผู้บัญชาการรถม้าศึกไว้

10 ดังนั้นคนเอโดมจึงได้กับภูจากการอยู่ใต้มือของยูดาห์จนถึงทุกวันนี้ ในคราวเดียวกันลินนาห์ได้กับภูจากการอยู่ใต้มือของพระองค์ด้วย เพราะว่าพระองค์ได้ทรงทดสอบทั้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์

11 ยิ่งกว่านั้นพระองค์ได้ทรงสร้างบรรดา

สถานบูชาบนที่สูงในภูเขاهั้งหลายของยูดาห์ และทรงเป็นเหตุให้ชาวกรุงเยรูชาเล็ມทำการล่วงประเวณี และทรงบังคับยูดาห์ให้ทำเช่นนั้น

ก่อนเอเลียห์ขึ้นสวรรค์

ท่านได้เขียนคำพยากรณ์ถึงเยโฮรัม

12 และเมื่อจดหมายฉบับหนึ่งมาถึงพระองค์จากเอเลียห์ผู้พยากรณ์ โดยทูลว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ ตรัสดังนี้ว่า ‘พระเจ้าไม่ได้ดำเนินในทางเหล่านั้นของเยโซชาฟัทบิดาของเจ้า หรือในบรรดาทางของอาสากาษตริย์แห่งยูดาห์’

13 แต่ได้ดำเนินในทางของบรรดา กษัตริย์แห่งอิสราเอล และได้นำยูดาห์กับชาวกกรุงเยรูชาเล็ມในการแพศยา เมื่อ онอย่างการแพศยาแห่งราชวงศ์ของอาหัน และได้ฝ่าพากน้องชายแห่งราชวงศ์บิดาของเจ้าเสียด้วย ซึ่งพวกเขารู้ว่าเจ้าเอง

14 ดูแลดี ด้วยภัยพิบัติใหญ่โดยพระเยโฮวาห์จะทรงประหารชนชาติของเจ้า และลูกหลานของเจ้า และบรรดาทั้งหลายของเจ้า และข้าของทั้งสิ้นของเจ้า

15 และตัวเจ้าเองจะมีความเจ็บป่วยอย่างสาหัสโดยโรคลำไส้ของเจ้า จนกว่าลำไส้ของเจ้าจะหลุดออกมาระเหตุโรคนั้น วันแล้ววันเล่า”

16 ยิ่งกว่านั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงเร้าให้ความโกรธของคนฟิลิสเติมีต่อเยโฮรัม และของคนอะเบีย ผู้อยู่ใกล้กับคนเออิโอเบีย

(6) 2 พศด 22:2 (7) 2 ซมอ 7:8; 1 พกษ 11:36; 2 พกษ 8:19 (8) 2 พกษ 8:20; 14:7; 2 พศด 25:14

(11) ลนต 20:5 (13) อพย 34:15; พบญ 31:16; 1 พกษ 2:32; 16:31; 2 พกษ 9:22

(15) ปฐก 47:13; 2 พศด 21:18-19 (16) 1 พกษ 11:14, 23; 2 พศด 17:11; 33:11

17 และพวกเข้าได้ยกขึ้นมาถึงยอดเขา และบุกรุกเข้าไปในนั้น และขนข้าวของทั้งสิ้น ที่ถูกพบในพระราชวังของกษัตริย์ และบรรดาโหรสของพระองค์ด้วย และเมื่อเสียทั้งหลายของพระองค์ไป จนไม่มีโหรสเหลือไว้ให้แก่พระองค์ นอกจากเยื้อยา-หาลสโหรสองคู่สุดท้องของพระองค์

เยื้อยรัมเป็นโรค

ซึ่งรักษาไม่ได้

18 และหลังจากเรื่องเหล่านี้ทั้งสิ้น พระเยื้อยาห์ได้ทรงโจนติเยื้อยรัมในลำไส้ของพระองค์เป็นโรคซึ่งรักษาไม่ได้

19 และต่อมา เป็นเวลาสิบสองปี ลำไส้ของพระองค์ก็หลุดออกมาระเพราเหตุโรคของพระองค์นั้น แล้วพระองค์จึงลิ้นพระชนม์ด้วยความทุรนทุรายอย่างยิ่ง และประชากรของพระองค์ไม่ได้ก่อเพลิงให้พระองค์ เนื่องจากอย่างก่อเพลิงให้กับบรรพนธุรุษของพระองค์

20 พระองค์มีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรู-ชาเล็มแปดปี และทรงจากไปโดยไม่มีใครอาลัย ถึงกระนั้นพวกเขาก็ฝังพระองค์ไว้ในครองด้าวด แต่ไม่ใช่ในอุโมงค์เหล่านั้นของบรรดา กษัตริย์

บทที่ 22

อาหสยาห์เป็นกษัตริย์เหนือยอดเขา

(2 พกษ 8:24-27)

1 และชาวกรุงเยรูชาเล็มได้สถาปนาอาหสยาห์โหรสองคู่สุดท้องของพระองค์

เป็นกษัตริย์แทนพระองค์ เพราะคนหมู่นั้นที่มายังค่ายพร้อมกับคนอะเบียได้ผ่าโกรสัญญาที่ทั้งหมด ดังนั้นาหสยาห์โหรสองเยื้อยรัมกษัตริย์แห่งยอดเขาจึงขึ้นครองบดครอง

2 อาหสยาห์มีพระชนมายุสิบสองพรรษา เมื่อพระองค์ได้ทรงเริ่มครอบครองนั้น และพระองค์ได้ทรงครอบครองหนึ่งปีในกรุงเยรูชาเล็ม และพระนามพระราชมารดาของพระองค์ก็คือ อาราลิยาห์ ชิตาของอมรี

3 พระองค์ได้ดำเนินในทางทั้งหลายแห่งราชวงศ์ของอาหันด้วย เพราะว่าพระราชมารดาของพระองค์เป็นที่ปรึกษาของพระองค์ในการกระทำการบุญชั่ว

4 จะนั้นพระองค์จึงทรงกระทำการบุญชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยื้อยาห์ เมื่อน้อยกว่าราชวงศ์ของอาหัน เพราะว่าพวกเข้าเป็นที่ปรึกษาทั้งหลายของพระองค์ หลังจากการลิ้นพระชนม์ของราชบิดาของพระองค์ ซึ่งนำไปสู่ความพินาศของพระองค์

อาหสยาห์เข้าร่วมกับเยื้อยรัม

ในการสู้รบที่เมืองรามเกลาด

(2 พกษ 8:28-29)

5 พระองค์ได้ดำเนินตามคำปรึกษาของพวกเข้าด้วย และเสด็จพร้อมกับเยื้อยรัม โหรสองอาหันกษัตริย์แห่งอิสราเอลไปทำสงครามกับอาชาເອົກສະຕິບິດແຫ່ງຊື່ເຣຍ ที่เมืองรามเกลาด และคนຊື່ເຣຍได้กระทำให้เยื้อยรัมบาดเจ็บ

(17) 2 พศด 22:1; 24:7 (18) 2 พศด 13:20; 21:15; กจ 12:23

(19) 2 พศด 16:14 (1) 2 พศด 21:16-17; 22:6

(2) 2 พกษ 8:26; 2 พศด 21:6 (5) 2 พกษ 8:16, 28

6 และพระองค์ได้ทรงกลับมาเพื่อจะรับการรักษาให้หายในยิสเรอเลพระราษฎร บัดແລດเหล่านี้ซึ่งคนซึ่รีบได้ฝ่ากิ่ว กับพระองค์ที่รำมาห์ เมื่อพระองค์ได้ทรงต่อสู้กับชาชาเออกษัตริย์แห่งซีเรีย และอาชาริยาห์ โกรสของเยอรมัน กษัตริย์แห่งยูดาห์ ได้เสด็จลงไปเพื่อยุทธ์เมืองเยอรมัน โกรสของอาหับในเมืองยิสเรอเล พระร่วงว่าพระองค์เป็นชาว

7 และการทำลายอาหสยาห์เป็นมาจากพระเจ้าโดยการเสด็จมาเยี่ยมโยรัม เพราะเมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว พระองค์ได้เสด็จออกไปพร้อมกับเยอรมันเพื่อต่อสู้กับเยสูบุตรชายของนิมซี ผู้ที่พระเยอวาห์ได้ทรงเจิมตั้งไว้ให้ตัดราชวงศ์ของอาหับออกเสีย

8 และต่อมาเมื่อยิสูทำลังกระทำการลงโทษต่อราชวงศ์ของอาหับ และได้พบเจ้านายทั้งหลายของยูดาห์ และบรรดาโกรสของพี่น้องของอาหสยาห์ ผู้มาปรนนิบัติอาหสยาห์ ท่านได้ประหารพวกเขากลับ

9 และท่านได้ค้นหาอาหสยาห์ และพวกเขางับพระองค์ (ด้วยว่าพระองค์ถูกซ่อนตัวอยู่ในสำมะเรียง) และพาระองค์มาหาเยสู และเมื่อพวกเขากลับมาได้ประหารชีวิตพระองค์เสียแล้ว พวกเขาก็ฟังพระองค์ไว้ “พระร่วงว่า” พวกเขากล่าวว่า “พระองค์ทรงเป็นโกรสของเยอชาฟิท ผู้แสวงหาพระเยอวาห์ด้วยลิ้นสุดพระทัยของพระองค์” ดังนั้นราชวงศ์ของอาหสยาห์จึงไม่มีอำนาจที่รักษาราชอาณาจักรไว้ได้

เชื้อพระวงศ์แห่งยูดาห์ ถูกทำลายเสียสิ้นเว้นแต่โยอาช

(2 พกษ 11:1-3)

10 แต่เมื่ออาരาลิยาห์พระราชามารดาของอาหสยาห์ทรงเห็นว่าโกรสของพระนางสิ้นพระชนม์แล้ว พระนางก็ลูกชิ้นและทรงทำลายเชื้อพระวงศ์แห่งราชวงศ์แห่งยูดาห์ เสียลิ้น

11 แต่เยอชาเบอาท อิดาของกษัตริย์ได้นำโยอาชโกรสของอาหสยาห์ และลอบลักเรอไปจากท่ามกลางบรรดาโกรสของกษัตริย์ผู้ที่ถูกประหารชีวิต และเก็บเรอและพี่เลี้ยงของเรอไว้ในห้องบรรทม ดังนั้นเยอชาเบอาท อิดาของกษัตริย์เยอรมัน ภรรยาของเยอชาดาผู้เป็นปุโรหิต (พระร่วงว่าพระนางเป็นพระน้องนางของอาหสยาห์) จึงช้อนเรอเสียจากอาരาลิยาห์เพื่อมให้พระนางประหารชีวิตเรอได้

12 และเรอได้อยู่กับพวกเขากชาช่อนอยู่ในพระนิเวศน์ของพระเจ้าหกปี และอาരาลิยาห์ได้ครอบครองเห็นอ่อนแผ่นดิน

บทที่ 23

โยอาชเป็น

กษัตริย์แห่งยูดาห์

(2 พกษ 11:4-12)

1 และในปีที่เจ็ด เยอชาดาทรงทำให้ตนเองเข้มแข็ง และให้พากนายนร้อย คืออาชาริยาห์บุตรชายของเยอรมัน และอาชาริยาห์บุตรชายของโยเบด และมาอาเสอาห์บุตรชายของอาดายาห์ และเอลีชาฟิท

(6) 2 พกษ 9:15 (7) วนฉ 14:4; 1 พกษ 12:15; 2 พกษ 9:6-7 (8) 2 พกษ 9:22-24; 10:10-11, 13-14

(9) 1 พกษ 15:24; 2 พกษ 9:27; 2 พศด 17:4; 20:3-4 (10) 2 พกษ 11:1-3

(11) 2 พกษ 11:2; 12:18 (1) 2 พกษ 11:4; 12:2; 1 พศด 2:37-38

บุตรชายของศิครี กระทำพันธสัญญากับท่าน

2 และพวกเขาเที่ยวไปทั่วญด้าห์ และรวมคนเลี้ยงจากทุกนครแห่งญด้าห์ และหัวหน้าของบรรพบุรุษแห่งอิสราเอล และพวกเขามายังกรุงเยรูชาเล็ม

3 และชุมชนทั้งล้านก๊กทำพันธสัญญา กับ กษัตริย์ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “ดูเดิด ออรส ของกษัตริย์จะครอบครอง ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับบรรดาอิหรสของดาวิด

4 นี่เป็นสิ่งที่พวกท่านจะกระทำ คือหนึ่ง ในสามของพวกท่าน ผู้เข้าเเรวันละบานໂtopic ซึ่งเป็นของพวกปูโรหิตและของคนเลี้ยง ต้องให้เป็นพวกคนฝ่าประตุ

5 และอีกหนึ่งในสามต้องประจำอยู่ที่พระราชวังของกษัตริย์ และอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตุเชิงราก และประชากร ทั้งล้านต้องอยู่ในลานทั้งหลายแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

6 แต่อย่าให้สักคนหนึ่งเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ ยกเว้นพวกปูโรหิตและคนทั้งหลายที่ปรนนิบติอยู่ ของคนเลี้ยง พวกเขางจะเข้าไป เพาะพวง เช็บริสุทธิ์ แต่ประชากรทั้งล้านจะฝ่าพระเยโฮวาห์

7 และคนเลี้ยงต้องล้อมกษัตริย์ไว้รอบ ทุก คนพร้อมกับอาชุดทั้งหลายของตนในเมือง ของตน และผู้ใดก็ตามที่เข้ามาในพระนิเวศน์ ผู้นั้นจะต้องถูกประหารชีวิต แต่

พวกท่านจะอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์ เสด็จเข้ามา และเมื่อพระองค์เสด็จออกไป”

8 ดังนั้นคนเลี้ยงและคนญด้าห์ทั้งล้านก๊กกระทำตามที่เยโฮยาดาผู้เป็นปูโรหิตสั่งทุกประการ และได้นำคนของตนทุกคนที่จะเข้าเเรวันละบานໂtopic พร้อมกับคนเหล่านั้นที่จะออกเเรวันละบานໂtopicนั้น เพราะเยโฮยาดาผู้เป็นปูโรหิตไม่ได้ปล่อยกองเรต่าง ๆ

9 ยิ่งกว่านั้นเยโฮยาดาผู้เป็นปูโรหิตได้มอบให้แก่พวกนายร้อย คือพวกหอก และพวกดั้ง และพวกโล่ที่เป็นของกษัตริย์ ดาวิดนั้น ซึ่งอยู่ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า 10 และท่านได้ตั้งประชากรทั้งล้าน ทุกคน ถืออาชุดของตนไว้ในมือของตน ตั้งแต่ ด้านขวาของพระวิหารไปถึงด้านซ้ายของพระวิหาร ตลอดแนวแท่นบูชาและพระวิหาร ให้ประจำอยู่ร่องกษัตริย์

11 และพวกเข้าได้นำอิหรสของกษัตริย์ ออกมาน และสวมมงกุฎไว้บนท่าน และมอบพระโภวทัยให้แก่ท่าน และตั้งท่านไว้เป็นกษัตริย์ และเยโฮยาดา กับบุตรชาย ทั้งหลายของท่านก็เงินท่าน และกล่าวว่า “ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองกษัตริย์เถิด”

การประหารชีวิตของ พระนางอาฮาลิยาห์ผู้ชั่วร้าย

(2 พกษ 11:13-16)

12 บัดนี้เมื่ออาฮาลิยาห์ทรงสตับเสียงของ ประชากรวิ่งและสรรเสริญกษัตริย์ พระนางก็เสด็จเข้ามาหาประชากรในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

(2) อส 1:5 (3) 2 ซมอ 7:12; 1 พกษ 2:4; 9:5; 2 พศด 6:16; 7:18; 21:7

(4) 1 พศด 9:25 (6) 1 พศด 23:28-32 (8) 1 พศด 24:1-31

(9) 2 ซมอ 8:7 (11) อพย 25:16; 31:18; พบญ 17:18 (12) 2 พศด 22:10

13 และพระนางทอดพระเนตร และดูเดิດ กษัตริย์ประทับยืนอยู่ที่เสารของพระองค์ ตรงที่ทางเข้า และมีบรรดาเจ้านายและ แตรทั้งหลายอยู่ข้างกษัตริย์ และประชา- กกรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินก็ปีติยินดี และเป่า ด้วยแตรทั้งหลาย พากนกรกรงพร้อมกับ เครื่องดนตรีต่าง ๆ ของพากเข้าด้วย และ คนเหล่านั้นที่สอนให้ร้องเพลงสรรเสริญ แล้วพระนางอาชาลิยาห์ได้ฉีกฉลองพระ องค์ของพระองค์และตรัสว่า “กบฏ กบฏ”

14 แล้วเยโซยาดาผู้เป็นปูโรหิตได้นำ บรรดานายร้อยที่ตั้งไว้ให้อยู่เหนือพลโย- ราชอกมา และกล่าวแก่พากเขาว่า “จงคุณ พระนางอุกการะหว่างແຄಥหาร และผู้ ได้ก็ตามที่ติดตามพระนางไปก็จะประหาร ชีวิตของผู้นั้นเสียด้วยดาบ” เพราะปูโร- หิตได้กล่าวว่า “อย่าประหารพระนางใน พระนิเวศน์ของพระเยโซวาห์”

15 ดังนั้นพากเข้าได้ลงมือจับพระนาง และเมื่อพระนางเด็จมายังทางเข้าประตู ม้า ณ พระราชวังของกษัตริย์ พากเข้าได้ ประหารพระนางเสียที่นั่น

เยโซยาดาตั้ง โยอาชเป็นกษัตริย์ (2 พกษ 11:17-20)

16 และเยโซยาดาได้กระทำพันธสัญญา ระหว่างท่านเอง และระหว่างประชากรทั้ง สิ้น และระหว่างกษัตริย์ว่า พากเข้าจะเป็น ประชากรของพระเยโซวาห์

17 แล้วประชากรทั้งสิ้นได้ไปที่นิเวศน์

ของพระบ้าอัล และพังนิเวศน์เสีย และทุบ บรรดาแท่นบูชาของพระบ้าอัลและรูปเคารพทั้งหลายของพระบ้าอัลให้แตกละเอียด เป็นชิ้น ๆ และประหารชีวิตมัททานผู้เป็น ปูโรหิตของพระบ้าอัลเสียตรงหน้าแท่น บูชาเหล่านั้น

18 เยโซยาดาได้ตั้งพากเจ้าหน้าที่ไว้ให้ดู และพระนิเวศน์ของพระเยโซวาห์ โดยมีอ ของพากปูโรหิตซึ่งเป็นคนเลวิตด้วย ผู้ที่ ดาวิดได้ทรงจัดตั้งให้ดูและพระนิเวศน์ของ พระเยโซวาห์ เพื่อให้ถวายเครื่องเผาบูชา ทั้งหลายของพระเยโซวาห์ ตามที่ถูกบัน- ทึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส ด้วย ความประมปรีด และด้วยการร้องเพลง ตามพระราชดำรัสสั่งของดาวิด

19 และท่านได้ตั้งพากผู้เฝ้าประตูไว้ที่ ประตูรั้วทั้งหลายแห่งพระนิเวศน์ของพระ เยโซวาห์ เพื่อมให้ผู้ซึ่งเป็นมลทินในประ การนั้นประการใดจะเข้าไปได้

20 และท่านได้นำพากนายร้อย และพาก ชุนนาง และพากเจ้าเมืองของประชากร และประชากรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน และได้ นำกษัตริย์ลงมาจากพระนิเวศน์ของพระ เยโซวาห์ และพากเข้าได้เข้ามาข้างในพระ ราชวังของกษัตริย์ทางประตูสูง และตั้ง กษัตริย์ให้ประทับบนพระที่นั่งของราช- อาณาจักร

21 และประชากรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินก็ ปีติยินดี และนครก็สบเงียง หลังจาก ที่พากเข้าได้ประหารอาชาลิยาห์เสียด้วย ดาบแล้ว

(13) 2 พกษ 9:23; 1 พศด 25:8 (15) นหมวด 3:28; ยหมวด 31:40 (16) ยก 24:24-25; 2 พศด 15:12-15

(17) พบญ 13:6-9 ; 1 พกษ 18:40 (18) กดว 28:2; 1 พศด 23:6, 30-31; 24:1

(19) 1 พศด 26:1-9 (20) 1 พกษ 9:22; 2 พกษ 11:19

บทที่ 24**โยอาช (เยโซอาช)****ครอบครองเห็นอยุคห์**

(2 พกษ 12:1-3)

1 โยอาชมีพระชนมายุเจ็ดพระยาเมื่อพระองค์ได้เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองสี่สิบปีในกรุงเยรูซาเล็ม พระนามพระราชมารดาของพระองค์ก็คือคินียาห์แห่งเมืองเบเนอเรชba

2 และโยอาชได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตลอดวันทั้งหลายของเยอยาดาผู้เป็นปู่โหรทิต

3 และเยอยาดาได้หามเหลือให้พระองค์สององค์ และพระองค์ให้กำเนิดโอลรัสและธิดาหลายองค์

**พวกปู่โหรทิตที่ไม่มีประสิทธิภาพ
และไม่เอาใจใส่งานของพระเจ้า**

(2 พกษ 12:4-8)

4 และต่อมาหลังจากเหตุการณ์นี้ โยอาชทรงตั้งพระทัยที่จะซ้อมแซมพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

5 และพระองค์ได้ทรงรวมพวกปู่โหรทิตและคนเลว และตรัสรักบพวกเขาว่า “จงออกไปตามบรรданครแห่งยุคห์ และเก็บเงินจากอิสราเอลทั้งสิ้น เพื่อซ้อมแซมพระนิเวศน์ของพระเจ้าของพวกเจ้า เป็นปี ๆ ไป และพวกเจ้าจะรีบทำการนั้น” แต่คนเลวไม่รีบทำการนั้น

6 และกษัตริย์ทรงเรียกเยอยาดาผู้เป็นหัวหน้า และตรัสรักบพวกเขาว่า “ทำไมท่านไม่เรียกร้องให้คนเลวนำเงินถวายเข้ามา

จากยุคห์และจากกรุงเยรูซาเล็ม ตามคำบัญชาของโมเสสผู้รับใช้ของพระเย霍วาห์ และจากชุมชนอิสราเอล เพื่อพลับพลาแห่งพระโยวาห์”

7 เพราะบรรดาโ/or สของพระนางอา-ราลิยาห์ หญิงชั่วคนนี้ ได้ทำลายพระนิเวศน์ของพระเจ้า และของมองถวายอันบริสุทธิ์ทั้งสิ้นแห่งพระนิเวศน์ของพระเย霍วาห์นั้น พวกเข้าได้มอบให้แก่พระบaalด้วย

การซ้อมแซมพระวิหาร

(2 พกษ 12:9-16)

8 และตามคำบัญชาของกษัตริย์ พวกเข้าได้ทำทีบใบหนึ่ง และวางทีบนั้นไว้ข้างนอกประตูแห่งพระนิเวศน์ของพระเย霍วาห์

9 และพวกเข้าได้ประกาศไปทั่วยุคห์และกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อให้นำเงินถวาย ที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้าได้กำหนดไว้แก่ อิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร เข้ามาถวายแด่พระเย霍วาห์

10 และบรรดาเจ้านายและประชาชนทั้งสิ้นก็ปฏิยนตี และได้นำเงินถวายมา และหย่อนลงในทีบ จนกว่าพวกเข้าถวายครบถ้วน

11 บัดนี้ต่อมา เวลาได้ทีบถูกนำเข้ามา ยังเจ้านักงานของกษัตริย์โดยมือของคนเลว และเมื่อพวกเข้าเห็นว่ามีเงินมาก ราชเลขาของกษัตริย์และเจ้าหน้าที่ของมหา-ปู่โหรทิตได้มาระเทห์บออก และรับทีบ และนำทีบกลับไปยังสถานที่เดิมของทีบ

(1) 2 พกษ 11:21; 12:1-15 (2) 2 พศด 26:4-5 (5) 2 พกษ 12:4

(6) อพย 30:12-16; กดาว 1:50; พนญ 34:5 (7) 2 พกษ 12:4; 2 พศด 21:17

(8) 2 พกษ 12:9; 2 พศด 30:12 (9) 2 พศด 24:6 (11) 2 พกษ 12:10

นั้น พากษาทำอย่างนี้วันแล้ววันเล่า และเก็บเงินได้เป็นอันมาก

12 และกษัตริย์และเยโฮยาดาได้มอบเงินนั้นแก่บรรดาผู้ดูแลกิจการแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และจ้างพากช่างก่อและพากช่างไม้ให้ซ่อมแซมพระนิเวศน์ของพระเย霍วาห์ และคนที่เป็นช่างเหล็กและช่างทองเหลืองด้วย เพื่อให้ซ่อมแซมพระนิเวศน์ของพระเย霍วาห์

13 ดังนั้นบรรดาคนที่รับจ้างทำงานจึงทำงาน และงานซ่อมแซมก็ดำเนินก้าวหน้าโดยพากษา และพากษาได้ซ่อมแซมพระนิเวศน์ของพระเจ้าตามขนาดเดิม และเสริมให้พระนิเวศน์นั้นแข็งแรงขึ้น

14 และเมื่อพากษาได้กระทำการนั้นเสร็จแล้ว พากษาได้นำเงินที่เหลืออยู่มาหน้าพระพักตร์กษัตริย์และเยโฮยาดา ซึ่งได้ใช้เงินนั้นเพื่อทำภานะต่าง ๆ สำหรับพระนิเวศน์ของพระเย霍วาห์ คือภานะสำหรับการบริการปฐนบัตติ และสำหรับการถวายเครื่องบูชา และพากช้อน และพากภานะทองคำและเงิน และพากษาถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาในพระนิเวศน์ของพระเย霍วาห์เสมอตลอดช่วงอายุของเย-

โยยาดา

เยโฮยาดาปุโรหิตที่ได้เสียชีวิต

15 แต่เยโฮยาดา กีรชารังและแห่งอ่อนมาก เมื่อท่านสิ้นชีวิต เมื่อท่านสิ้นชีวิตนั้น ท่านมีอายุหนึ่งร้อยสามสิบปี

16 และพากษาฝังท่านไว้ในครของดาวิดท่ามกลางบรรดา กษัตริย์ เพราะท่าน

ได้กระทำการดีในอิสราเอล ทั้งต่อพระเจ้า และต่อพระนิเวศน์ของพระองค์

17 บัดนี้หลังจากการสิ้นชีวิตของเยโฮยาดา บรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ได้มา และถวายบังคมต่อ กษัตริย์ และ กษัตริย์ทรงตั้งใจฟังพากษา

18 และพากษาได้ทอกดทิ้งพระนิเวศน์ของพระเย霍วาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพากษา และปรนนิบัติบรรดาสารูปเคารพและรูปเคารพทั้งหลาย และพระพิโรดได้ลงมาเหนือยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็มเพระเหตุการละเมิดนั้นของพากษา

19 แต่พระองค์ยังทรงส่งพากผู้พยากรณ์มายังพากษา เพื่อนำพากษาให้กลับมา ยังพระเย霍วาห์อีก และคนเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำพากษา แต่พากษาไม่ยอมเงี่ยหูฟัง

ประชาราบทินขว้างเศкарิยะห์ ผู้เป็นบุปโตรหิตที่ดี

20 และพระวิญญาณของพระเจ้าได้สั่งทับเศкарิยะห์บุตรชายของเยโฮยาดาผู้เป็นบุปโตรหิต ผู้ซึ่งยืนอยู่เหนือประชาราและกล่าวแก่พากษาว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ‘ทำไมพากท่านจึงละเมิดพระบัญญัติทั้งหลายของพระเย霍วาห์ อันเป็นเหตุให้พากท่านเจริญขึ้นไม่ได้’ เพราะพากท่านได้ทอกดทิ้งพระเย霍วาห์ พระองค์จึงทรงทอดทิ้งพากท่านเสียแล้วด้วย”

21 และพากษาสมคบคิดกันต่อต้านเขา และได้อ Eraทินหลายก้อนขว้างเขาเสีย ตามพระบัญชาของ กษัตริย์ ในланนแห่งพระ

(12) 2 พศด 30:12 (14) 2 พกษ 12:13

(18) อพย 34:12-14; วนฉ 5:8; 1 พกษ 14:23 (19) 2 พกษ 17:13; 21:10-15

(20) กตว 14:41; 2 พศด 15:2 (21) นทม 9:26; มธ 23:35; กจ 7:58

นิเวศน์ของพระเยซูว่า

22 ดังนั้นกษัตริย์โยอาชจึงไม่ได้ทรงระลึกถึงความกรุณาซึ่งเยโซยาดาบิดาของเขามาก่อน ได้กระทำแก่พระองค์ แต่ได้ทรงประหารบุตรชายของท่านเสีย และเมื่อเขากำลังจะตาย เขากล่าวว่า “ขอพระเยซูว่าห์ทอดพระเนตรเรื่องนี้และแก้แค้นเรื่องนี้เด็ด”

23 และต่อมาพอปลายปี กองทัพของคนซึ่เรียได้มาต่อสู้กับพระองค์ และพวกเขามายังยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็ม และได้ทำการล้อมราชธานีของพระเจ้าฯ ดูเดิล สิงห์แล่นนั่งถูกบันทึกไว้ในหนังสือเรื่องราวของบรรดาภัตติริย์ และอาชาชียาห์โกรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

24 ด้วยว่ากองทัพของคนซึ่เรียได้มาแต่น้อยคน และพระเยซูว่าห์ได้ทรงมอบกองทัพใหญ่ไว้ในมือของพวกเขา เพราะคนเหล่านี้ได้ทอดทิ้งพระเยซูว่าห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน ดังนั้นคนซึ่เรียจึงทำการพิพากษาลงโทษต่อโยอาช

โยอาชลินพระชนม์

(2 พกษ 12:19-21)

25 และเมื่อพวกเขาระบุพระองค์ไปแล้ว (เพราะพวกเขาระบุพระองค์ไว้พร้อมด้วยโรคครุณแรงต่าง ๆ) พวกผู้รับใช้ของพระองค์เองก็ร่วมก่อการกบฏต่อพระองค์ เพราะเหตุใดที่ต้องบุตรชายทงหล่ายของเยโซยาดาผู้เป็นบุตรหิด และได้ประหารพระองค์เสียบนแท่นบรรทมของพระองค์ และพระองค์ก็ลิ้นพระชนม์ และพวกเขางานพระองค์ไว้ในนครของดาวิด แต่พวกเขามิได้ฝังพระองค์ไว้ในอุโมงค์ของบรร

ดาภัตติริย์

26 และคนเหล่านี้คือผู้ที่ร่วมก่อการกบฎต่อพระองค์คือ ศาบาดบุตรชายของนางชิเมอทคนอัมโนน และเยโซชาบดบุตรชายของนางชิมิริทคนโน้มอับ

27 บัดนี้เกี่ยวกับบรรดาโกรสของพระองค์ และภาระหนักมากมายที่ตกอยู่บนพระองค์ และการซ้อมแซมพระนิเวศน์ของพระเจ้า ดูเดิล สิงห์แล่นนั่งถูกบันทึกไว้ในหนังสือเรื่องราวของบรรดาภัตติริย์ และอาชาชียาห์โกรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

บทที่ 25

อาชาชียาห์ครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พกษ 14:1-6)

1 อาชาชียาห์มีพระชนมายุสิบห้าพรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองยี่สิบเก้าปีในกรุงเยรูซาเล็ม และพระนามพระราชมารดาของพระองค์คือ เยโซอัดดาน ชาวกรุงเยรูซาเล็ม

2 และพระองค์ได้ทรงกระทำลิ้งชั่งถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยซูว่าห์ แต่ไม่ใช่ด้วยพระทัยที่เพียบพร้อม

3 บัดนี้ต่อมา เมื่อราชอาณาจักรได้รับการสถาปนาไว้ต่อพระองค์แล้ว พระองค์ได้ทรงประหารชีวิตพวกผู้รับใช้ของพระองค์ผู้ที่ได้ฝ่าภัตติริย์คือพระราชบิดาของพระองค์เสีย

4 แต่พระองค์ไม่ได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของพวกเข้า แต่ได้ทรงกระทำตาม

(22) ปฐก 9:5 (23) 2 พกษ 12:17; อสย 7:2 (24) ลนต 26:8, 25; พบญ 28:25 (25) 2 พกษ 12:20

(27) 2 พกษ 12:18, 21 (1) 2 พกษ 14:1-6 (2) 2 พกษ 14:4; 2 พศด 25:14

(3) 2 พกษ 14:5; 2 พศด 24:25 (4) พบญ 24:16; 2 พกษ 14:6; ยรม 31:30

ที่มีบันทึกไว้ในพระราชบัญญัติในหนังสือของโมเนส ที่พระเยอว่าทรงบัญชา โดยตรัสว่า “บิดาทั้งหลายต้องไม่รับโทษถึงตายเพระบุตรทั้งหลาย และบุตรทั้งหลายต้องไม่รับโทษถึงตายเพระบิดาทั้งหลาย แต่ทุกคนต้องรับโทษถึงตายเพระบิดาของคนนั้นเอง”

ยูด้าห์บุกรุกเอโดม

5 ยิ่งกว่านั้นอาชาชญาตได้รับรวมคนยูด้าห์มาพร้อมกัน และทรงตั้งพวกรเข้าให้เป็นพวกรนายพันและพวกรนายร้อย ตามบรรดาครัวเรือนแห่งบรรพบุรุษของพวกรเข้า ทั่วยูด้าห์และเบนยา悯ทั้งสิ้น และพระองค์ได้ทรงนับคนเหล่านั้นที่มีอายุยีสิบปีขึ้นไป และพบว่าในพวกรเขามีชายที่ถูกเลือกสรรไว้แล้วสามแสนคน ซึ่งสามารถเข้าทำสงคราม ที่สามารถถือหอกและโล่

6 พระองค์ได้ทรงจ้างชายฉกรรจ์ผู้กล้าหาญจากอิสราเอลหนึ่งแสนคนด้วย เป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์

7 แต่คนของพระเจ้าคนหนึ่งมาเข้าเฝ้าพระองค์ โดยทูลว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขออย่าให้กองทัพของอิสราเอลไปพร้อมกับพระองค์ เพราะพระเยอว่าห์ไม่ได้ทรงสัตออยู่กับอิสราเอล คือกับคนอื่นร่วมกัน แต่กับคนของพระเจ้าเท่านั้น”

8 แต่ถ้าพระองค์จะไป ก็จงทำเลย จงเข้าเมืองสำหรับการสู้รบหนึ่น พระเจ้าจะทรงทำให้พระองค์ล้มลงต่อหน้าศัตรู ด้วยว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์ที่จะช่วยไว้และที่จะทำลาย

ลงเสียได้”

9 และอาชาชญาตตรัสกับคนของพระเจ้าว่า “แต่พวกรเราจะกระทำการได้เรื่องเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ ซึ่งเราได้ให้แก่กองทัพของอิสราเอลไปแล้วนั้น” และคนของพระเจ้าทูลตอบว่า “พระเยอว่าห์ทรงสามารถที่จะประทานแก่พระองค์ยิ่งกว่านี้อีกมาก”

10 และอาชาชญาตได้ทรงแยกพวกรเข้าออก คือกองทัพที่มายังพระองค์จากเอฟราอิมให้กลับไปบ้านอีก ดังนั้นความโกรธของพวกรเขาก็พลุ่งขึ้นต่อ>yudaah ying nakk และพวกรเขากลับบ้านไปในความโกรธอย่างรุนแรง

11 และอาชาชญาตได้ทรงทำให้ตนเองเข้มแข็ง และทรงนำพลของพระองค์ และออกไปยังทุบทุบเขาแห่งเกลือ และโจรตีคนเสือเป็นจำนวนหนึ่งหมื่นคน

12 และอีกหนึ่งหมื่นคนที่ยังมีชีวิตอยู่ คนยูด้าห์ได้จับและพาพวกรเข้าไปที่ยอดทิbin และทิ้งพวกรเขลงมาจากยอดทิbin จนพวกรเขากลับมาแหลกเป็นชิ้น ๆ

13 แต่พวกรหารของกองทัพซึ่งอาชาชญาตทรงส่งกลับไปนั้น เพื่อไม่ให้พวกรเข้าไปสู้รบด้วยกันกับพระองค์ ก็เข้าโจรตีนครต่าง ๆ ของยูด้าห์ ตั้งแต่ละมาเรียนถึงเบอร์โอลัน และฝ่าชwert เมืองนั้นเลียสามพันคน และรับชwert ของไปเป็นอันมาก

14 บัดนี้ต่อมา หลังจากอาชาชญาตเสด็จกลับจากการผ่าฟันคนเอโดมแล้ว พระองค์ได้ทรงนำบรรดาพระของคนเส-

(5) กดาว 1:3 (7) 2 พศด 11:2

(8) 2 พศด 14:11; 20:6 (9) พนญ 8:18; สกษ 10:22

(11) 2 พกษ 14:7 (14) อพย 20:3, 5; 2 พศด 28:23

อีร์มา และตั้งพระเหล่านั้นเป็นพระของพระองค์ และพระองค์ทรงกราบลงต่อหน้าพระเหล่านั้น และทรงเผาเครื่องหอมถวายพระเหล่านั้น

15 ดังนั้นความกริ่วของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่ออาชาיה และพระองค์ได้ทรงส่งผู้พยากรณ์คนหนึ่งไปหาพระองค์ซึ่งทูลพระองค์ว่า “ทำไมเจ้าจึงแสวงหาบรรดาพระของชนชาติหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถช่วยชนชาติของตนเองให้พ้นจากมือของเจ้าได้”

16 และต่อมา ขณะที่เขากำลังพูดกับพระองค์อยู่ กษัตริย์ตรัสกับเขาว่า “เจ้าถูกตั้งให้เป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์หรือ หยุดเสิด ทำไมเจ้าจะต้องตายเสียเล่า” แล้วผู้พยากรณ์นั้นจึงหยุด และทูลว่า “ข้าพระองค์ทราบว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งพระทัยที่จะทำลายพระองค์เสีย เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งนี้ และไม่ได้ทรงตั้งใจฟังคำปรึกษาของข้าพระองค์”

สังคրามระหว่างยูดาห์กับอิสราเอล (2 พกษ 14:8-14)

17 แล้วอาชาיהกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงรับคำปรึกษา และได้ทรงไปยังโยอาชิอรลสองเยโฮอาฮาส ออรลสองเยสู กษัตริย์แห่งอิสราเอล โดยทูลว่า “มาเดินให้เราทั้งสองมาเผชิญหน้ากัน”

18 และโยอาชา กษัตริย์แห่งอิสราเอล ทรงส่งไปยังอาชาיהกษัตริย์แห่งยูดาห์ โดยตรัสว่า “ต้นผักหวานที่อยู่ในเลบานอนได้ส่งไปยังต้นสนซีดาร์ที่อยู่ใน

เลบานอน โดยกล่าวว่า ‘จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา’ และสัตว์ป่าทุ่งตัวหนึ่งที่อยู่ในเลบานอนได้ผ่านมา และย่าตันผักหวานนั้นลงเลี้ย

19 ท่านว่า ‘ดูเสิด ท่านได้โงมตีคนເອ-ໂດມ’ และใจของท่านก็ทำให้ท่านผยองขึ้นเพื่อจะอ้าวด บัดนี้จงอาศัยอยู่ที่บ้านเสิด ทำไมท่านควรเข้าไปแล้วเรื่องที่จะทำให้ท่านเจ็บตัว เพื่อท่านจะล้มลง คือตัวท่านและยูดาห์พร้อมกับท่านแล้ว”

20 แต่ออาชาיהที่ไม่ทรงยอมฟัง เพราะเรื่องนี้มาจากพระเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบพวากษาไว้ในมือของบรรดาศัตรูของพวากษา เพราะพวากษาได้แสวงหาบรรดาพระแห่งເອໂດມ

21 ดังนั้นโยอาชา กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ยกขึ้นไป และพระองค์ทั้งสองทรงเผชิญหน้ากัน ทั้งพระองค์กับอาชาיה กษัตริย์แห่งยูดาห์ ที่เบธเซเมช ซึ่งเป็นของยูดาห์

22 และยูดาห์ก็พ่ายแพ้ต่อหน้าอิสราเอล และพวากษาหนีไปยังเต็นท์ของตนทุกคน

23 และโยอาชา กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงจับอาชาיהกษัตริย์แห่งยูดาห์/or ส ของโยอาชิ ออรลสองเยโฮอาฮาส ที่เมืองเบธเซเมช และนำพระองค์มายังกรุงเยรูซาเล็ม และทลายกำแพงแห่งกรุงเยรูซาเล็มลงเสีย ตั้งแต่ประตูเอฟราอิม จนถึงประตูมุม ระยะสี่ร้อยศอก

24 และพระองค์ได้ทรงริบทองคำและเงิน ทั้งหมด และภาชนะทั้งหมดที่ถูกพบใน

(15) 2 พศด 25:11; สดด 96:5 (16) 1 ชมอ 2:25 (17) 2 พกษ 14:8-14

(19) 2 พศด 26:16; 32:25; สกษ 16:18 (20) 1 พกษ 12:15; 2 พศด 22:7; 25:14

(21) ยชา 19:38 (23) 2 พศด 21:17; 22:1, 6 (24) 1 พศด 26:15

พระนิเวศน์ของพระเจ้า ซึ่งอยู่ในความ
อารักขาของโอบเดอโอดม และคลังแห่ง⁽²⁵⁾
พระราชวังของกษัตริย์ เหล่าตัวประกัน
ด้วย และเต็จกลับไปยังกรุงสมามาเรีย⁽²⁶⁾
และอาณาชิยาห์ โอรสของโยอาช
กษัตริย์แห่งยูดาห์ ทรงพระชนม์อยู่หลัง
จากการลื่นพระชนม์ของโยอาช โอรสของ
เยโฮอาหาส กษัตริย์แห่งอิสราเอล อีกเลบ
ห้าปี

การลื่นพระชนม์ของอาณาชิยาห์ (2 พกษ 14:17-20)

26 บัดนี้พระราชกิจจนอกนั้นของอาณา-
ชิยาห์ ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย ดูเดิม สิ่ง
เหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือของบรร-
ดา กษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล มิใช่
หรือ

27 บัดนี้หลังจากเวลานั้นที่อาณาชิยาห์
ได้ทรงหันไปเลี้ยงจากการติดตามพระเยโฮ-
วาห์ พากษาได้ร่วมกันคิดกันว่าต่อพระ
องค์ในกรุงเยรูชาเล็ม และพระองค์ได้ทรง
หนีไปยังลาคีช แต่พากษาส่งตามพระ
องค์ไปที่ลาคีช และฝ่าพระองค์เสียที่นั่น

28 และพากษาได้บรรทุกพระองค์ขึ้นบน
พากษา และฝังพระองค์ไว้กับบรรพบุรุษ
ของพระองค์ในนครแห่งยูดาห์

บทที่ 26

อุสเซียห์เป็นกษัตริย์แทนอาณาชิยาห์ (2 พกษ 14:21-22)

1 แล้วประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ก็เอา
อุสเซียห์ ผู้ที่มีพระชนมายุสิบหกพรรษา⁽²⁷⁾
และตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์แทนอาณาชิ-

ยาห์พระราชบิดาของพระองค์

2 พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองเอโลห์ และ
ดินเมืองนั้นให้แก่ยูดาห์ หลังจากที่
กษัตริย์ทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษ
ของพระองค์

3 อุสเซียห์ทรงมีพระชนมายุสิบหก
พรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครองราช位⁽²⁸⁾
และพระองค์ทรงครองราชบัลลังก์มาสิบสองปี
ในกรุงเยรูชาเล็ม พระนามพระราชนารดา
ของพระองค์ก็คือ เยโคลียาห์ ชาวกรุง
เยรูชาเล็ม

4 และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้อง⁽²⁹⁾
ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตาม
ทุกสิ่งที่อาณาชิยาห์ราชบิดาของพระองค์
ได้ทรงกระทำ

5 และพระองค์ได้ทรงแสวงหาพระเจ้าใน
สมัยของเศคาเรียห์ ผู้มีความเข้าใจใน
นิมิตต่าง ๆ จากพระเจ้า และทราบได้ที่
พระองค์ทรงแสวงหาพระเยโฮวาห์ พระ
เจ้าได้ทรงกระทำให้พระองค์เจริญ
อุสเซียห์รับพระพรทั้งด้าน

สังคมและพระราชนิจ

6 และพระองค์ได้เสด็จออกไปและทำ
สังคมต่อสู้กับคนฟิลิสเตีย และทลาย
กำแพงแห่งเมืองกัทลง และกำแพงแห่ง⁽³⁰⁾
เมืองยับเนห์ และกำแพงแห่งเมืองอัชโดยด
และได้ทรงสร้างนครต่าง ๆ ทั่วเขตแดน
อัชโดยด และท่ามกลางคนฟิลิสเตีย

7 และพระเจ้าได้ทรงช่วยพระองค์ต่อสู้
กับคนฟิลิสเตีย และต่อสู้กับคนอา拉เบีย
ที่อาศัยอยู่ในกรุงบารอัล และกับคนเมอรุนิม

(25) 2 พกษ 14:17-22 (1) 2 พกษ 14:21-22; 15:1 (4) 2 พศด 24:2

(26) ปฐก 41:15; 2 พศด 15:2; 20:20; 24:2; 31:21; ตนล 1:17; 10:1

(27) อสย 14:29 (7) 2 พศด 21:16

- 8 และคนอัมโนนได้ถวายบรรดาเครื่องบรรณาการแก่อุสชียาห์ และพระนามของพระองค์ก็แผ่แพร่ออกไปจนถึงทางเข้าประเทศอียิปต์ เพราะพระองค์ได้ทรงทำให้ตัวเองเข้มแข็งยิ่งนัก
- 9 ยิ่งกว่านั้นอุสชียาห์ได้ทรงสร้างบรรดาป้อมในกรุงเยรูชาเล็มที่ประตูมุน และที่ประตูหุบเขา และที่หัวเลี้ยวของกำแพงและเสริมป้อมเหล่านั้นให้แข็งแกร่ง
- 10 และพระองค์ได้ทรงสร้างบรรดาป้อมในถิ่นทุรกันดารด้วย และได้ทรงชุดบ่อน้ำหลายแห่ง เพราะพระองค์ทรงมีผู้สัตว์จำนวนมาก ทึ่งในหุบเขาและในที่ราบทั้งหลาย ทรงมีชานาหั้งปวงด้วย และพวกรคนแต่งต้นอุ่นในภูเขาทั้งหลาย และในความเมล เพราะพระองค์ทรงรักษาทรัพย์กรรม
- 11 ยิ่งกว่านั้นอุสชียาห์ทรงมีกองทหาร ที่ออกไปทำสงครามเป็นกอง ๆ ตามจำนวนที่ได้รวบรวมไว้ด้วยกันโดยมีข้อของเยอีเอล ราชเลขาภิบาลอาเสอาห์เจ้าหน้าที่ ภายใต้การควบคุมของขันนยาห์ ผู้บังคับกองพลคนหนึ่งของกษัตริย์
- 12 จำนวนหัวหน้าของบรรพบุรุษทั้งหมดแห่งบรรดาชายจกรรัฐผู้กล้าหาญคือ ส่องพันธุกร้อยคน
- 13 และได้บังคับบัญชาของคนเหล่านี้ มีกองทัพพลจำนวนสามแสนเจ็ดพันห้าร้อยคน ผู้ทำสงครามได้ด้วยกำลังมาก เพื่อช่วยกษัตริย์ต่อสู้กับศัตรู
- 14 และอุสชียาห์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับ

พวกรเข้าทั่วกองทัพทั้งหมด คือพวกลो และพวกรอก และพวกรมาเกล็ก และพวกรสีอิเกราะ และพวกรนู และพวกรสิงเพื่อยกอันทินทั้งหลาย

15 และในกรุงเยรูชาเล็มพระองค์ได้ทรงทำบรรดาเครื่องกลไก ที่ถูกประดิษฐ์โดยพวกรผู้ชำนาญ เพื่อไว้บนบรรดาป้อมและตามมุนทั้งหลาย เพื่อยิงพวกรลูกธนูและโยนเหล่าก้อนหินใหญ่ ๆ และพระนามของพระองค์ก็เลื่องลือไปไกล เพราะพระองค์ได้ทรงรับความช่วยเหลืออย่างมหาศาล จารย์จันพระองค์เข้มแข็ง

อุสชียาห์ทรงกระทำหน้าที่ ของปูโรหิตแล้วถูกลงโทษ

16 แต่เมื่อพระองค์ทรงเข้มแข็งแล้วพระทัยของพระองค์ก็ผิดองขึ้นจนนำไปสู่ความพินาศของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ และเข้าไปในพระวิหารของพระเยโฮวาห์เพื่อเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชาแห่งเครื่องหอม

17 และอาจาริยาห์ผู้เป็นปูโรหิตตามพระองค์เข้าไป และพร้อมกับตัวท่านมีปูโรหิตของพระเยโฮวาห์แปดสิบคนผู้เป็นชายกล้าหาญ

18 และพวกรเข้าได้ด้วยความกษัตริย์อุสชียาห์ และทูลพระองค์ว่า “มิใช่หน้าที่ของพระองค์ ข้าแต่อุสชียาห์ ที่จะเผาเครื่องหอมถวายแด่พระเยโฮวาห์ แต่เป็นหน้าที่ของพวกรปูโรหิตลูกหลวงของอาโรม ผู้ที่ได้รับการถวายตัวไว้เพื่อเผาเครื่องหอม

(8) 2 ซมอ 8:2; 2 พศด 17:11 (9) 2 พกษ 14:13; 2 พศด 25:23; นหม 3:13, 19, 32; ศคย 14:10

(15) อพย 39:3, 8 (16) พบญ 8:14; 32:15; 1 พกษ 13:1-4; 2 พกษ 16:12-13; 2 พศด 25:19

(17) 1 พศด 6:10 (18) อพย 30:7-8; กดาว 3:10; 16:39-40; 18:7; ษบ 7:14

ขอเชิญเลต์จอกไปจากสถานบริสุทธิ์ เพราะพระองค์ได้ทรงละเอียดแล้ว และสิ่งนี้จะไม่เป็นเพื่อเกียรติยศของพระองค์ จากพระเยโฮวาห์พระเจ้าเลย”

19 แล้วอุสชียาห์ทรงกริ๊ว และมีกระถางไฟอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์เพื่อจะทรงเผาเครื่องหอม และขณะที่พระองค์ทรงกริ๊วต่อพวกปูโรหิต โรคเรื้อนก็เกิดขึ้นมาที่หน้าผากของพระองค์ต่อหน้าพวกปูโรหิตในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ จากข้างแห่นเผาเครื่องหอม

20 และอาชาธิราชหัวผู้เป็นปูโรหิตใหญ่ และพวกปูโรหิตทั้งสิ้นมองดูพระองค์และดูเดิม พระองค์ทรงเป็นโรคเรื้อนในหน้าผากของพระองค์ และพวกเข้าได้ผลักพระองค์ออกไปจากที่นั้น ใช้แล้วพระองค์เองได้ทรงรับเสต์จอกไปด้วย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงลงทัณฑ์พระองค์แล้ว

21 และกษัตริย์อุสชียาห์ก็ทรงเป็นคนโรคเรื้อนจนถึงวันแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และประทับในวังต่างหาก เพราะเป็นคนโรคเรื้อน เพราะพระองค์ทรงถูกตัดขาดจากพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และโยรามมอรสของพระองค์ทรงอยู่เหนือพระราชวังของกษัตริย์ ทรงวินิจฉัยประชากรแห่งแผ่นดินนั้น

การสิ้นพระชนม์ของอุสชียาห์ โยรามมอรสของพระองค์

(2 พกษ 15:6-7)

22 บัดนี้ พระราชกิจจนอกนั้นของอุสชียาห์

ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย อิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายของอาโมลได้บันทึกไว้

23 ดังนั้นอุสชียาห์ทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และพวกเข้าฝังพระองค์ไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ ในนาที่ฝังศพอันเป็นของบรรดา กษัตริย์ เพราะพวกเขากล่าวว่า “พระองค์ทรงเป็นคนโรคเรื้อน” และโยรามมอรสของพระองค์ขึ้นครองครองแทนพระองค์

บทที่ 27

โยรามมอรสครอบครองเหนื้อยูดาห์

(2 พกษ 15:32-38)

1 โยรามมีพระชนมายุสี่สิบห้าพรรษาเมื่อพระองค์ได้ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองสิบหกปีในกรุงเยรูซาเล姆 พระนามพระราชนารดาของพระองค์ก็คือ เยรูชาห์ บุตรสาวของศา朵ก

2 และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่อุสชียาห์พระราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ แต่พระองค์ไม่ได้เข้าไปในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ และประชาชนได้กระทำการอย่างเลวทราม

3 พระองค์ได้ทรงสร้างประตูสูงแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ได้ทรงกระทำการก่อสร้างมากบนกำแพงแห่งโอลเฟล

4 ยิ่งกว่านั้นพระองค์ได้ทรงสร้างนครต่าง ๆ ในภูเขาทั้งหลายแห่งยูดาห์ และในป่าไม้ทั้งหลายพระองค์ได้ทรงสร้างบรรดาปราสาทและหอคอยทั้งหลาย

(19) ลนต 13:42; กดาว 12:10; 2 พกษ 5:25-27 (20) อสธ 6:12

(21) ลนต 13:46; กดาว 5:2; 2 พกษ 15:5 (22) 2 พกษ 20:1; 2 พศด 32:20; อสย 1:1

(23) 2 พกษ 15:7; 2 พศด 21:20 (1) 2 พกษ 15:5, 32-35 (2) 2 พกษ 15:35 (3) 2 พศด 33:14; นหม 3:26

5 พระองค์ได้ทรงต่อสู้กับกษัตริย์ของคนอัมโมนด้วย และทรงชนะพากษา และในปีนี้คนอัมโมนได้ถวายเงินแด่พระองค์หนึ่งร้อยตันต์ และข้าวสาลีหนึ่งหมื่นโครabe และข้าวบาร์เลย์หนึ่งหมื่นโครabe คนอัมโมนได้ถวายเท่ากันแด่พระองค์ทั้งในปีที่สองและในปีที่สาม

6 ดังนั้นโโยหามจึงทรงมีกำลังมาก เพราะพระองค์ได้ทรงเตรียมทางทั้งหลายของพระองค์ไว้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์

7 บัดนี้พระราชกิจกันอันนี้ของโโยหามและการส่งครามทั้งล้านของพระองค์ และบรรดาภิชีการของพระองค์ ดูแลดี สิ่งเหล่านี้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือของบรรดาภัตติย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์

8 พระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองสิบหกปีในกรุงเยรูชาเล็ม

9 และโโยหามทรงล่วงหลบไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และพากษาฝั่งพระองค์ไว้ในนครของดาวิด และอาหัสโ/or/s ของพระองค์ซึ่งครอบครองแทนพระองค์

บทที่ 28

อาหัสครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พกษ 16:1-4)

1 อาหัสเมื่อพระชนมายุยี่สิบพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ได้ทรงครอบครองสิบหกปีในกรุงเยรูชาเล็ม แต่พระองค์ไม่ได้ทรงกระทำลิ่งซึ่งถูก-

ต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ เมื่อตอนอย่างดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์

2 ด้วยว่าพระองค์ได้ดำเนินในทางทั้งหลายของบรรดาภัตติย์แห่งอิสราเอล และได้ทรงสร้างบรรดาaruปเคารพล่อสำหรับพระบ้าอัลด้วย

3 ยิ่งกว่านั้นพระองค์ได้ทรงเผาเครื่องหอมในบุหเขาแห่งบุตรชายของอิมโนน และได้ทรงเผาโอรสองที่งหลายของพระองค์ ในไฟ ตามบรรดาการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของพวกคนต่างชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงขับไล่ออกไปเสียต่อหน้าถูกหลานของอิสราเอล

4 พระองค์ได้ทรงถวายด้วย และเผาเครื่องหอมในสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลาย และบนเนินสูงทั้งหลาย และได้ต้นไม้สีเขียวทุกต้น

อาหัสกับเปคาห์

สู้รบกัน

(2 พกษ 16:5-6)

5 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ได้ทรงมอบพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งซีเรีย และพากษาโจมตีพระองค์ และจับประชากจำนวนมากไปเป็นพวกเชลย และนำพากษามา ยังเมืองدامสกัส และพระองค์ทรงถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอิสราเอลด้วย ผู้ทรงชนะพระองค์ด้วยการฟันอย่างใหญ่หลวง

6 เพราะว่าเปคาห์บุตรชายของเรมาลิยาห์

(5) 2 พศด 26:8 (6) 2 พศด 26:5 (9) 2 พกษ 15:38; อสย 1:1; มดา 1:1; แซช 1:1

(1) 2 พกษ 16:2-4, 10-11 (2) อพย 34:17; ลนต 19:4; วนจ 2:11 (3) ลนต 18:21; ยชว 15:8; 2 พกษ 16:3

(5) 2 พกษ 16:5-6; 2 พศด 24:24; อสย 7:1, 17 (6) 2 พกษ 15:27; 2 พศด 29:8

ได้ฝ่าเสียงนึงแสวงหมื่นคนในยุค大夫 ในวันเดียว ซึ่งเป็นทหารกล้าหาญทั้งสิ้น เพราะพวกเข้าได้ทออดทึ้งพระเยื้อราห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเข้า

7 และคิครี ชาญฉกรรจ์คนหนึ่งของ เอฟราอิม ได้ลังหารมาอาสาห์โหรสของ กษัตริย์ และอัลรีคัมอิบดีกิรมพระราชวงศ์ และเอลคานาห์ที่มีตำแหน่งรองกษัตริย์ 8 และลูกหลวงของอิสราเอลได้จับญาติ ที่น้องของตนเป็นพวกเชลยสองแสวงคน มีพวกผู้หญิง บรรดาบุตรชาย และบุตรสาวทั้งหลาย และได้รับของเป็นอันมากมา จากพวกเข้า และได้นำของที่รับได้นั่นมา ยังกรุงสะมาเรีย

9 แต่ผู้พยากรณ์คนหนึ่งของพระเยื้อราห์ อุยที่นั่น ผู้ซึ่งชื่อว่าโอลเดต และท่านได้ออกไปพบกองทัพที่มายังกรุงสะมาเรีย และกล่าวแก่พวกเขาว่า “ดูเอยิเด พราะ พระเยื้อราห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของ พวกท่านทรงกริ๊วต่ออยุค大夫 พระองค์จึงได้ทรงมอบพวกเข้าไว้ในมือของพวกท่าน และพวกท่านได้ลังหารพวกเข้าเสียใน ความเกรี้ยวกราดซึ่งขึ้นไปถึงสวรรค์ 10 และบัดนี้พวกท่านตั้งใจจะให้ประชารากรแห่งยุค大夫และกรุงเยรูซาเล็มเป็นพวก ทางสายและพวกทางหญิงของพวกท่าน แต่มิอยู่กับพวกท่าน คือกับพวกท่านเอง บางทั้งหลายต่อพระเยื้อราห์พระเจ้าของ พวกท่านมิใช่หรือ

11 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอฟังข้าพเจ้า และ ขอปล่อยพวกเชลยซึ่งพวกท่านได้จับมา

จากญาติพี่น้องของพวกท่านให้กลับไปอีก เพราะว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระเยื้อราห์อยู่เหนือนี้พวกท่าน”

12 แล้วบ้างคนแห่งพวกทัวหน้าของคน เอฟราอิมคือ อชาติยาห์บุตรชายของ โยธานน เบเรคีย์บุตรชายของเมชิล- เลโมห์ และเยอสีคีย์บุตรชายของชัลลูม และอามาสาบุตรชายของหัดลัย ได้ยืนขึ้น ขัดขวางบรรดาผู้ที่กลับมาจากสังคม

13 และกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเจ้าย่า นำพวกเชลยเข้ามาที่นี่ ด้วยว่าขณะที่พวก เราได้ล้มเมิดต่อพระเยื้อราห์แล้ว พวก เจ้าก็ตั้งใจจะเพิ่มเข้ากับบรรดาปักษ์ของ พวกเราระและการล้มเมิดทั้งหลายของพวก เรา เพราะว่าการล้มเมิดของพวกเราก็ใหญ่ โตอยู่ และมีพระพิโรธอันแรงกล้าต่ออิส- ราเอลอยู่แล้ว”

14 ดังนั้นบรรดาคนที่ถืออาวุธจึงทิ้งพวก เชลยและของที่รับไว้ต่อหน้าพวกเจ้านาย และชุมนุมชนทั้งสิ้น

15 และพวกผู้ชายซึ่งถูกระบุช่อนนี้ได้ลุก ขึ้น และเอาพวกเชลย และด้วยของที่รับ มาณนี้ได้เอาเสือผ้าให้แก่ทุกคนที่เปลือยก กายอยู่ในท่ามกลางพวกเข้า และนุ่งห่ม พวกเข้าไว้ และให้รองเท้าแก่พวกเข้า และจัดอาหารและเครื่องดื่มให้พวกเข้า และชโลมพวกเข้า และนำคนในพวกเข้าที่ อ่อนเปลี้ยขึ้นมา พวกกลา และนำพวกเขามา ยังเมืองเยรีโค คือนครแห่งต้นอินพลัม น้ำยังญาติพี่น้องของพวกเข้า และพวกเข้า ก็กลับไปยังกรุงสะมาเรีย

(8) พนญ 28:25, 41; 2 พศด 11:4 (9) 2 พศด 25:15; อส 9:6; สด 69:26

(10) ลนต 25:39, 42-43, 46 (11) สด 78:49; ยก 2:13

(15) พนญ 34:3; วนจ 1:16; 1 พพช 6:22; 2 พศด 28:12; สกษ 25:21-22; ลก 6:27

**คนເຄົດມກັບຄນີຟິລິສເຕີຍບຸກຮູກຢາຫ໌
(2 ພກຊ 16:7-18)**

- 16 ในເວລານັ້ນ ກົມຕຣີຍໍອາຫັສໄດ້ທຽງສ່າງ
ໄປຢັງເຫຼັກຜົມຕຣີຍໍແໜ່ງອັສື່ເຮີຍໃຫ້ມາຂ່າຍ
ເຫຼືອພຣອງຄໍ
- 17 ເພຣະຄນເຄົດໄດ້ມາແລະໂຈມຕີຢູ່ຢາຫ໌
ອີກ ແລະຈັບໄປເປັນພວກເໜຍບ້າງ
- 18 ແລະຄນີຟິລິສເຕີຍໄດ້ມາບຸກຮູກນຄຣ
ຕ່າງ ຈ ແ່ງທຸນເຫັດວ່າ ແລະທີ່ກັກໄດ້ຂອງ
ຢາຫ໌ ແລະໄດ້ຢືດເມືອງເບຣເຊເມື່ ແລະ
ອັຍຍາໂລນ ແລະເກເດໂຣທ ແລະໂສໂໂຄກັບ
ບຣດາໝູ່ບ້ານຂອງເມືອນນັ້ນ ແລະທິມນາຫ໌
ກັບບຣດາໝູ່ບ້ານຂອງເມືອນນັ້ນ ແລະກົມໂໂຈ
ດ້າຍ ກັບບຣດາໝູ່ບ້ານຂອງເມືອນນັ້ນ ແລະ
ພວກເຂາໄດ້ອາຫັຍອູ່ທີ່ນັ້ນ
- 19 ເພຣະພຣະຍໂຫວ່າທໄດ້ທຽງກະທຳໃຫ້
ຢາຫ໌ທ້ອຍຕໍ່ລົງດ້າວຍເຫດູອາຫັສົມຕຣີຍໍ
ແໜ່ງອີສຣາເອລ ເພຣະພຣອງຄໍໄດ້ທຽງທຳ
ໃຫ້ຢາຫ໌ເປີລືອຍເປົ່າ ແລະລະເມີດຕ່ອພຣະ
ຍໂຫວ່າທ໌ອ່າງຮ້າຍແຮງ
- 20 ແລະທິກລັກປີເລເສອງກົມຕຣີຍໍແໜ່ງອັສ-
ື່ເຮີຍໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາຕ່ອສູກບັນພຣອງຄໍ ແລະທຳ
ໃຫ້ພຣອງຄໍທຸກໆພຣທ້ຍ ແຕ່ໄມ່ໄດ້ທຳໃຫ້
ພຣອງຄໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ
- 21 ເພຣະອາຫັສໄດ້ທຽງເອາຂອງສ່ວນໜຶ່ງ
ອອກໄປຈາກພຣະນິເວຄນໍຂອງພຣະຍໂຫວ່າທ໌
ແລະຈາກພຣະຮວ່າງຂອງກົມຕຣີຍໍ ແລະຈາກ
ພວກເຈົ້ານາຍ ແລະຄວາຍສິ່ງນັ້ນແດ່ກົມຕຣີຍໍ
ແໜ່ງອັສື່ເຮີຍ ແຕ່ທິກລັກປີເລເສອງໄນ້ໄດ້ຂ່າຍ
ພຣອງຄໍ
- 22 ແລະໃນຄວາວທຸກໆຢ່າກຂອງພຣອງຄໍນັ້ນ

ພຣອງຄໍຍິ່ງລະເມີດຕ່ອພຣະຍໂຫວ່າທ໌ ດື່ອ
ກົມຕຣີຍໍອາຫັສອງຄໍເດີຍກັນນີ້ແລະ

23 ເພຣະພຣອງຄໍໄດ້ທຽງຄວາຍແກ່ພຣທັ້ງ
ຫລາຍຂອງເມືອງດາມສັກສ ຊຶ່ງໄດ້ໂຈມຕ່ພຣ
ອງຄໍ ແລະພຣອງຄໍຕັດສ່ວ່າ “ເພຣະວ່າບຣ
ດາພຣະຂອງກົມຕຣີຍໍແໜ່ງໜີເຮີຍໄດ້ຂ່າຍພວກ
ເຂາ ຂະນັ້ນເຮົາຈີຈະຄວາຍແກ່ພຣເຫັນນັ້ນ
ເພື່ອພຣເຫັນນັ້ນຈະໄດ້ຂ່າຍເຮົາ” ແຕ່ພຣ
ເຫັນນັ້ນເປັນເຫດູໃຫ້ພຣອງຄໍແລະອີສຣາ-
ເອລທັ້ງລື້ນໄປສ່ວ່າມີຄວາມພິນາສ

24 ແລະອາຫັສໄດ້ທຽງຮັບຮວມກາຈນະ
ຕ່າງ ຈ ແ່ງພຣະນິເວຄນໍຂອງພຣເຈົ້າ ແລະ
ຕັດບຣດາກາຈນະແໜ່ງພຣະນິເວຄນໍຂອງພຣ
ເຈົ້າເປັນຂຶ້ນ ຈ ແລະທຽງປິດປະຕູທັ້ງຫລາຍ
ແໜ່ງພຣະນິເວຄນໍຂອງພຣະຍໂຫວ່າທ໌ ແລະ
ພຣອງຄໍໄດ້ທຽງສ້າງບຣດາແຫ່ນບູ້ຫາສຳ-
ຫຮັບພຣອງຄໍໃນຖຸກມູນຂອງກຽງເຢູ່ຫາເລີ່ມ

25 ແລະໃນຄວາມທິ່ງລື້ນຂອງຢາຫ໌ ພຣອງຄໍ
ໄດ້ທຽງສ້າງບຣດາສານບູ້ຫານທີ່ສູງເພື່ອ
ເພາເຄື່ອງທອນຄວາຍພຣະອື່ນ ແລະຍ້ວຍ
ພຣະຍໂຫວ່າທ໌ພຣເຈົ້າແໜ່ງບຣພບຸຮຸ່ມຂອງ
ພຣອງຄໍໃຫ້ພຣະພິໂຮ

ກາຮັດສິ້ນພຣະນິມໍຂອງອາຫັສ

ເຢັ້ງຄືຢາຫ໌ກ່ຽວຂ້ອງຄວາມຫຼັງທີ່

(2 ພກຊ 16:19-20)

26 ບັດນີ້ພຣະກົມຕຣີຍໍອາຫັສອົງນັ້ນຂອງພຣອງຄໍ
ແລະບຣດາວິທີກາຂອງພຣອງຄໍ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ
ຈົນສຸດທ້າຍ ດູເລີດ ສິ່ງເຫັນນັ້ນຄູກບັນທຶກໄວ້
ໃນຫັນສື່ອຂອງບຣດາກົມຕຣີຍໍແໜ່ງຢາຫ໌
ແລະອີສຣາເອລ

27 ແລະອາຫັສທຽງລ່ວງໜັບໄປຢູ່ກັບ

(16) 2 ພກຊ 16:7 (17) 2 ພສດ 21:10; ອນດ 10-14 (18) 2 ພສດ 21:16; ອສດ 16:27

(19) ອພຍ 32:25; 2 ພກຊ 16:2 (20) 2 ພກຊ 15:29; 16:7-9 (23) 2 ພສດ 25:14

(24) 2 ພສດ 29:3 (26) 2 ພກຊ 16:19-20 (27) 2 ພສດ 21:20; 24:25; 28:27

บรรพบุรุษของพระองค์ และพวกราฝัง
พระองค์ไว้ในนคร คือในกรุงเยรูซา-
เล็ม แต่พวกราไม่ได้นำพระองค์ไปไว้ใน
อุโมงค์ของบรรดาภัตตริย์แห่งอิสราเอล
และเอเชคียาห์โอรสองของพระองค์ซึ่ง
ครอบครองแทนพระองค์

บทที่ 29

เอเชคียาห์ทรงครอบครองเห็นอยู่ด้วย
(2 พกษ 18:1-3; อสย 36-39)

1 เอเชคียาห์ทรงเริ่มครอบครองเมื่อพระ
องค์มีพระชนมายุสิบห้าพรรษา และ
พระองค์ทรงครอบครองยี่สิบเก้าปีในกรุง
เยรูซาเล็ม และพระนามพระราชาตรา
ของพระองค์คือ อับบิยาห์ บุตรสาวของ
เคカリยาห์

2 และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้อง
ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตาม
ทุกสิ่งที่ดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้
ทรงกระทำ

3 ในปีแรกแห่งรัชกาลของพระองค์ใน
เดือนแรก พระองค์ได้ทรงเปิดประตูทั้ง
หลายแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์
และได้ทรงซ้อมแซมประตูเหล่านี้

4 และพระองค์ได้ทรงนำพวกรูโรหิตและ
คนเลี้ยงเข้ามา และทรงให้พวกราชมนุน
กันที่ถนนด้านทิศตะวันออก

5 และตรัสกับพวกราว่า “ขอฟังเรา พวกร
ท่าน คนเลี้ยงเอี่ย บัดนี้จึงชำระตัวให้บริ-
สุทธิ และชำระพระนิเวศน์ของพระเย霍
วาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกรา
ให้บริสุทธิ และขนสิ่งสกปรกทั้งหลาย

ออกเสียจากสถานที่บริสุทธิ์

6 เพราะบรรพบุรุษของพวกราได้ทำการ
ละเมิด และได้ทำสิ่งซึ่งชั่วร้ายในสายพระ
เนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกรา
และได้ทอดทิ้งพระองค์ และหันหน้าของ
พวกราเสียจากที่ประทับของพระเย霍
วาห์ และได้หันหลังของพวกราให้

7 พวกราปิดบรรดาประตูมุขด้วย และได้
ดับไฟที่ปักหอยลายเสีย และไม่ได้เผา
เครื่องหอมหรือถวายบรรดาเครื่องเผา
บูชาในสถานที่บริสุทธิ์ แต่พระเจ้าแห่ง
อิสราเอล

8 ดังนั้นพระพิโรธของพระเย霍วาห์จึงอยู่
เห็นอยู่ด้วยและกรุงเยรูซาเล็ม และพระ
องค์ได้ทรงมองพวกราไว้แก่ความทุกข์
ยาก แก่ความแปลงປະ体质 และแก่
ความเยี้ยหยัน ตามที่พวกราทำให้กับตา
ของพวกราท่าน

9 เพราะดูแลดี บิดาทั้งหลายของพวกรา
ได้ล้มลงโดยดาว และบรรดาบุตรชายของ
พวกรา และบุตรสาวทั้งหลายของพวกร
รา และภรรยาของพวกราได้เป็นเชลย
พระเหตุนี้

10 บัดนี้ได้อยู่ในใจของเราที่จะกระทำ
พันธสัญญา กับพระเย霍วาห์พระเจ้าแห่ง
อิสราเอล เพื่อว่าพระพิโรธอันแรงกล้า
ของพระองค์จะหันไปเสียจากพวกรา

11 บุตรชายทั้งหลายของเราเอี่ย บัดนี้
อย่าเพิกเฉย เพราะพระเย霍วาห์ได้ทรง
เลือกพวกราท่านให้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระ
องค์ เพื่อรับใช้พระองค์ และเพื่อพวกร

(1) 2 พกษ 18:1; 2 พศด 26:5; 32:22 (3) 2 พศด 28:24; 29:7 (5) 1 พศด 15:12; 2 พศด 29:15, 34; 35:6

(6) อสย 1:4; ยรน 2:27; อสค 8:16 (7) 2 พศด 28:24 (8) พนญ 28:32; 1 พกษ 9:8

(9) พนญ 28:25; 2 พศด 28:5-8 (10) 2 พศด 15:12; 23:16 (11) กดา 3:6; 8:14

ท่านจะปรนนิบัติพระองค์ และเพาเครื่องห้อม”

12 แล้วคนเลวีก็ลูกขึ้น คือมาสายบุตรชายของอาสาสัย และโยเอลบุตรชายของอาชาริยาห์ จากลูกหลานของโคหาท และจากลูกหลานของเมราธีคือ คีชบุตรชายของอับดี และอาชาริยาห์บุตรชายของเยฮาลเลเลล และจากคนเกอร์ไซน์คือโยอาห์บุตรชายของคิมมาห์ และເອດเດນบุตรชายของโยอาห์

13 และจากลูกหลานของเอลีชาฟานคือชิมรีและเยอีเอล และจากลูกหลานของอาสาฟคือ เศศาริยาห์และมทธานียาห์

14 และจากลูกหลานของเขมานคือเยอีเอลและชิเมอี และจากลูกหลานของเยดูญนคือ เชไมอาห์และอุลซีเอล

15 และพวกรเข้าได้รวมรวมพื้น้องของตน และชำระตนให้บริสุทธิ์ และมาตรฐานพระบัญชาของกษัตริย์ โดยบรรดาพระawanage ของพระเยโฮวาห์ เพื่อชำระพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ให้บริสุทธิ์

16 และพวงปูโรหิตได้เข้ามาในส่วนข้างในแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ เพื่อชำระพระนิเวศน์ให้บริสุทธิ์ และได้นำสิ่งสกปรกทั้งหลายที่พวกรเขาพบในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ออกมาน้ำที่ลานแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และคนเลวีได้รับของนั้น เพื่อขนของนั้นออกไปข้างนอกมายังสำราชนิดโรม

17 บัดนี้พวกรเข้าได้เริ่มชำระในวันแรกของเดือนแรก และในวันที่แปดของเดือน

นั้นพวกรเขามายังมุขของพระเยโฮวาห์ ดังนั้นพวกรเขางึงชำระพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ในเวลาแปดวัน และในวันที่สิบหกของเดือนแรกพวกรเขาก็ทำเสร็จ

18 แล้วพวกรเข้าไปฝ่ากษัตริย์เชเชคียาห์และทูลว่า “พวกรข้าพระองค์ได้ชำระพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ทั้งสิ้นแล้ว และเท่นบูชาแห่งเครื่องเผาบูชา พร้อมกับภานะทั้งสิ้นของแท่นบูชาทั้งนั้น และโดยที่นั่นปั้งหน้าพระพักตร์ พร้อมกับภานะทั้งสิ้นของโต๊ะนั้น

19 ยิ่งกว่านั้นภานะทั้งสิ้นซึ่งกษัตริย์อาหัสในรัชสมัยของพระองค์ ได้ทิ้งเสียในการล้มเหลวของพระองค์ พวกรข้าพระองค์ได้เตรียมพร้อมและได้ชำระแล้ว และดูถูก ของเหล่านั้นก็อยู่หน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์”

เชเชคียาห์ให้ประชาร

นมัสการพระเจ้าในพระวิหารอีก

20 แล้วกษัตริย์เชเชคียาห์ได้ทรงลูกขึ้นแต่เช้า และรวบรวมบรรดาเจ้านายของนคร และเสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

21 และพวกรเข้าได้นำวัวหนุ่มเจ็ดตัว และแกะตัวผู้เจ็ดตัว และลูกแกะเจ็ดตัว และแพะตัวผู้เจ็ดตัว เพื่อเป็นเครื่องบูชาไอลบานสำหรับราชอาณาจักร และสำหรับสถานบริสุทธิ์ และสำหรับยูดาห์ และพระองค์ได้ทรงบัญชาพวงปูโรหิต ลูกหลานของอาโรน ให้ถวายของเหล่านั้นบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์

(12) กดาว 31:19-20; 2 พศด 31:13

(15) 1 พศด 23:28 (16) 2 พศด 15:16; 30:14

(19) 2 พศด 28:24 (21) ลนต 4:3-14

- 22 ดังนั้นพากเขาได้มาวันที่มุ่งเหล่านั้น และพากบุปโตรหิตกีรับเลือด และพรอมเลือด นั้นบนแท่นบูชา เช่นเดียวกันเมื่อพากเขาได้มาแกะตัวผู้เหล่านั้นแล้ว พากเขาที่พรอมเลือดบนแท่นบูชา พากเขาได้มาพากลูกแกะด้วย และพากเขาที่พรอมเลือดบนแท่นบูชา
- 23 และพากเขาได้นำพากแพะตัวผู้สำาหรับเป็นเครื่องบูชาได้บานนักอกมาอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์และต่อหน้าชุมชน ขณะ และพากเขาได้วางมือของตนบนแพะเหล่านั้น
- 24 และพากบุปโตรหิตได้มาแพะเหล่านั้น เลี้ย และพากเข้าทำการคืนดีกันด้วยเลือด ของพากมันบนแท่นบูชา เพื่อทำการบูรณะทินนาบไปให้อิสราเอลทั้งสิ้น เพราะ กษัตริย์ได้ทรงบัญชาไว้ ให้ทำเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาให้บูปสำารับอิสราเอลทั้งสิ้น
- 25 และพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งคนเลวีให้ประจำอยู่ในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ กับพากฉบับ กับพากพิณใหญ่ และกับพากพิณเขาคู่ ตามบัญญัติของดาวิด และ ของการดูแลที่ดูแลของกษัตริย์และนาอันผู้พยากรณ์ เพราะว่าพระบัญญัตินี้มาจากพระเยโฮวาห์โดยทางพากผู้พยากรณ์ของพระองค์
- 26 และคนเลวีก็ยืนอยู่พร้อมกับบรรดาเครื่องดนตรีของดาวิด และพากบุปโตรหิต พร้อมกับแทรทั้งหลาย
- 27 และเสเชคิยาห์ได้ทรงบัญชาให้ถวาย

- เครื่องเผาบูชานั้นบนแท่นบูชา และเมื่อเริ่มถวายเครื่องเผาบูชา ก็เริ่มถวายเพลง แด่พระเยโฮวาห์ด้วยแทรทั้งหลาย และด้วยบรรดาเครื่องดนตรีตามพระบัญชา ของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล
- 28 และชุมชนทั้งสิ้นได้นำมัสการ และพากนกร้องกีร้องเพลง และพากคนเป่าแทรที่ส่งเสียง และสารพัดเหล่านี้ทำอยู่จน การถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จสิ้น
- 29 และเมื่อพากเขาได้ถวายเครื่องบูชาเสร็จแล้ว กษัตริย์และคนทั้งสิ้นที่อยู่พร้อมกับพระองค์ก้มตัวลงและนั่งมัสการ
- 30 ยิ่งกว่านั้นกษัตริย์เสเชคิยาห์และบรรดาเจ้านายได้บัญชาคนเลวีให้ร้องเพลง สรรเสริญพระเยโฮวาห์ด้วยเหลาถ้อยคำ ของดาวิดและของอาสาฟผู้ท่านนาย และพากเขาได้ร้องเพลงสรรเสริญด้วยความยินดี และพากเขาได้ก้มศีรษะของตนลง และนั่งมัสการ
- 31 แล้วเสเชคิยาห์ทรงตอบและตรัสว่า “บัดนี้พากท่านได้ถวายตัวแด่พระเยโฮวาห์แล้ว จงเข้ามาใกล้ และนำบรรดาเครื่องสัตว์บูชาและเครื่องบูชาขอบพระคุณทั้งหลายเข้ามาในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ເຄີດ” และชุมชนได้นำบรรดาเครื่องสัตว์บูชาและเครื่องบูชาขอบพระคุณทั้งหลายเข้ามา และทุกคนที่มีใจสมัครได้นำเครื่องเผาบูชาทั้งหลายมา
- 32 และจำนวนเครื่องเผาบูชาซึ่งชุมชนได้นำมา คือวันที่มุ่งเจ็ดสิบตัว แกะตัวผู้หนึ่งร้อยตัว และลูกแกะสองร้อยตัว ทั้ง

(22) ลนต 8:14-15, 19, 24; สบ 9:21 (23) ลนต 4:15, 24; 2:14 (24) ลนต 14:20

(25) 2 ชมอ 24:11; 1 พศด 16:4; 23:5; 25:1, 6 (26) กดา 10:8, 10; 1 พศด 15:24; 16:6; 23:5

(27) 2 พษด 23:18 (29) 2 พศด 20:18 (31) อพย 35:5, 22; ลนต 7:12

สิ้นเหล่านี้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยอโ
วาท

33 และเครื่องบูชาที่มอบถวายไว้ มีวัตต
ผู้หกร้อยตัว และแกะสามพันตัว

34 แต่พากบุโหรทิตมีน้อยเกินไป จนพาก
เข้าไม่สามารถถอกหันนองเครื่องเผาบูชาทั้ง
หมดได้ ดังนั้นคนเลวีพื้นเมืองของพากเขา
จึงได้ช่วยพากเขาจนกว่างานนั้นเสร็จ และ
จนกว่าบุโหรทิตคนอื่นได้ชำระตนให้บริ-
สุทธิแล้ว เพราะในการชำระตนให้บริสุทธิ์
นั้นคนเลวีไม่เที่ยงตรงยิ่งกว่าพากบุโหร-
ทิต

35 และเครื่องเผาบูชา มีจำนวนมากมาย
ด้วย พร้อมกับไข้มันของบรรดาเครื่อง
สันติบูชา และบรรดาเครื่องดื่มน้ำบูชาคู่กัน
เครื่องเผาบูชาทั้งหลาย ดังนี้แหล่งงาน
ปรนนิบัติแห่งพระนิเวศน์ของพระเยอโ
วาทจึงถูกจัดตั้งให้เป็นระเบียบ

36 และเชเชคียาห์กีปติยินดี และประ
ชากรทั้งสิ้น ที่พระเจ้าได้ทรงเตรียมประ
ชากรไว้ เพราะสิ่งนี้ถูกกระทำอย่างปัจจุ-
บันทันด่วน

บทที่ 30

การตรัสรเตรียมสำหรับเทศกาลปีศา

1 และเชเชคียาห์ได้ทรงส่งไปยังอิสราเอล
และยูダห์ทั้งสิ้น และทรงพระอักษรจด-
หมายหลายฉบับถึงคน敬畏อิมกับคน
มนัสเสห์ด้วยว่า พากเขาระบายนายังพระ
นิเวศน์ของพระเยอโวาที่กรุงเยรูชาเล็ม
เพื่อจะถือเทศกาลปีศาถวายแด่พระเยอโ
วาทพระเจ้าแห่งอิสราเอล

2 เพราะว่ากษัตริย์ และพากเจ้านายของ
พระองค์ และชุมชนทั้งสิ้นในกรุงเยรู-
ชาเล็ม ได้ปรึกษากัน ที่จะถือเทศกาล
ปีศาในเดือนที่สอง

3 ด้วยว่าพากเขาไม่สามารถถือปีศาตาม
กำหนดได้ เพราะว่าพากบุโหรทิตยังไม่ได้
ชำระตนให้บริสุทธิ์เพียงพอ และประชา-
กรก็ยังไม่ได้มาชุมนุมกันที่กรุงเยรูชาเล็ม

4 และแผนงานนั้นก็เป็นที่ชอบแก่กษัตริย์
และชุมชนทั้งสิ้น

5 ดังนั้นพากเขาจึงจัดตั้งพระราชกฤษ-
ฎีกาให้ประกาศทั่วอิสราเอลทั้งสิ้น ตั้ง¹
แต่เบอэрเซบาถึงเมืองดานาว่า พากเขา
ครรมาถือเทศกาลปีศาถวายแด่พระเยอโ
วาท พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่กรุงเยรูชา-
เล็ม เพราะพากเขาไม่ได้ถือเป็นเวลาหนาน
ในแบบที่มีเขียนไว้

6 ดังนั้นพากคนส่งข่าวไปพร้อมกับจด-
หมายหลายฉบับจากกษัตริย์และบรรดา
เจ้านายของพระองค์ ไปทั่วอิสราเอล
และยูดาห์ทั้งสิ้น และตามคำบัญชาของ
กษัตริย์ โดยกล่าวว่า “พากท่าน ลูกหลาน
ของอิสราเอลเอ่ย จงกลับมาหาพระเยอโ
วาท พระเจ้าของอับร้าham อิสอัck และ
อิสราเอล และพระองค์จะหันกลับมาอัง
คงส่วนที่เหลืออยู่ของพากท่าน ที่ได้หนี
รอดจากพระหัตถ์ของบรรดา กษัตริย์แห่ง
อัสซีเรีย

7 และพากท่านอย่าเป็นเหมือนบรรพ-
บุรุษของพากท่าน และเหมือนพี่น้องของ
พากท่าน ผู้ซึ่งได้ละเมิดต่อพระเยอโวาท

(34) 2 พศด 29:5; 30:3; 35:11; สดต 7:10 (35) ลนต 3:16; กดาว 15:5-10

(2) กดาว 9:10-11; 2 พศด 30:13, 15 (3) อพย 12:6, 18; 2 พศด 19:17, 34

(6) 2 พกษ 15:19, 29; 2 พศด 28:20; อธช 8:14 (7) 2 พศด 29:8; ยรม 1:9

พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพากษา ผู้จึงได้ทรงมอบพากษาไว้แก่การกรรจា ตามที่พากท่านเองก็เห็นอยู่

8 บัดนี้พากท่านอย่าตื่อรั้นคอแข็ง เมื่อนอย่างบรรพบุรุษของพากท่าน แต่จงถวายตัวของพากท่านแด่พระเยโฮวาห์ และเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงชำระไว้ให้บริสุทธิ์เป็นนิตย์ และปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพากท่าน เพื่อความดุร้ายแห่งพระพิโรธของพระองค์จะหันไปเสียจากพากท่าน

9 เพราะถ้าพากท่านหันกลับมายังพระเยโฮวาห์ พื่น้องของพากท่านและลูกหลานของพากท่านจะประสบความกรุณาจากคนเหล่านั้นที่จับพากษาไปเป็นเชลย เพื่อพากษาจะได้กลับมายังแผ่นดินนี้อีก เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพากท่านทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาและเมตตา และจะไม่ทรงหันพระพักตร์พระองค์ไปเสียจากพากท่าน ถ้าพากท่านกลับมาหาพระองค์”

10 ดังนั้นพากคนส่งข่าวจึงไปตามนครต่าง ๆ ทั่วแผ่นดินของคนเอฟราอิมและคนมนัสเสห์จนถึงคนเศบูลุน แต่คนเหล่านี้ก็หัวเราะเยาะเยี้ยพากษา และเย็บหัยพากษา

11 แต่อย่างไรก็ตาม คนอาเซอร์ และคนมนัสเสห์ และคนเศบูลุนหลายคนได้ถ่องตัวลง และมายังกรุงเยรูชาเล็ม

12 และในยุคชาห์ด้วย พระหัตถ์ของพระ

เจ้าทำให้พากษาเป็นใจเดียวกันที่จะกระทำการคำบัญชาของกษัตริย์และของพากเจ้านาย ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ 13 และคนเป็นอันมากได้มาระชุมกันที่กรุงเยรูชาเล็มเพื่อถือเทศกาลกินชนมปัง ไว้เชื้อในเดือนที่สอง เป็นชุมนุมชนใหญ่ยิ่งนัก

14 และพากษาได้ลุกขึ้น และนำแท่นบูชาทั้งหลายที่อยู่ในกรุงเยรูชาเล็ม และบรรดาแท่นบูชาสำหรับเผาเครื่องหอมนั้นออกไปเสีย และทิ้งแท่นบูชาเหล่านั้นเสียในลำธารขิดโรม

การถือรักษาเทศกาลปีศาชา

ด้วยความยินดี

15 และพากษาได้ฝ่าแกะปีศาชาในวันที่สิบสี่ของเดือนที่สอง และพากปูโรหิตและคนเลวีรู้สึกสบาย และชำระตัวเองให้บริสุทธิ์ และได้นำบรรดาเครื่องเผาบูชาเข้ามาในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์

16 และพากษาได้ยืนอยู่ในประจำที่ของตนตามลักษณะของพากษา ตามพระราชบัญญัติของโมเสสคนของพระเจ้า พากปูโรหิตประพรเมเลือดซึ่งพากษาได้รับมาจากมือของคนเลวี

17 เพราะว่ามีหลายคนในชุมนุมชนที่ยังไม่ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นคนเลวีหน้าที่นำบรรดาแกะปีศาชาแทนทุกคนที่เป็นมลทิน เพื่อกระทำให้แกะปีศาชาเหล่านั้นบริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์

18 เพราะว่าประชากรหมู่ใหญ่ คือหลายคนที่มาจากคนเอฟราอิม และคนมนัส-

(8) อพย 32:9; พนญ 10:16; 2 พศด 29:10 (9) อพย 34:6; สด 106:46; อส 55:7 (10) 2 พศด 36:16

(11) 2 พศด 11:16 (12) 2 พศด 29:25 (13) ลนต 23:6 (14) 2 พศด 28:24; 29:16 (15) 2 พศด 29:34

(16) 2 พศด 35:10, 15 (17) 2 พศด 29:34 (18) อพย 12:43-49; กดา 9:10

เสท' คนอิสสาวก' และคนเชบุลุนยังไม่ได้ชำระตน ถึงอย่างนั้นพวกรเขาก็ยังรับประทานปีสกาไม่ตรงตามที่ได้เขียนไว้ แต่เยเชคីยาห์ทรงอธิษฐานเพื่อพวกรเข้า โดยทูลว่า “ขอพระเยโฮวาห์ผู้ประเสริฐทรงให้อภัยแก่ทุก ๆ คน”

19 ผู้เตรียมใจของตนที่จะแสวงหาพระเจ้า พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเข้า ถึงแม้ว่าเขามิ่งชำระตัวตามการชำระแห่งสถานบริสุทธิ์”

20 และพระเยโฮวาห์ได้ทรงตั้งใจฟังเยเชคីยาห์ และทรงรักษาประชากรให้หาย

21 และลูกหลวงของอิสราเอลที่อยู่ ณ กรุงเยรูชาเล็มได้ถือเทศกาลกินชนมปังไว้ เชือจีดวันด้วยความยินดียิ่ง และคนเลวี กับพวกรปูโรหิตได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์ ทุกวัน ๆ โดยการร้องเพลงด้วยบรรดาเครื่องดนตรีที่ทำเสียงดังถวายแด่พระเยโฮวาห์

22 และเยเชคីยาห์ได้ทรงกล่าววานุใจคนเลวีทั้งสิ้น ผู้สอนถึงความรู้อันประเสริฐ ของพระเยโฮวาห์ และพวกรเข้าได้รับประทานในเทศกาลนั้นตลอดเจ็ดวัน ได้ถวายเครื่องสันติบุชาทั้งหลาย และสารภาพบapaต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน

การถือรักษาเทศกาลปีสกาอีกเจ็ดวัน

23 และชุมนุมชนทั้งสิ้นกึ่งปีกษากันที่จะถือเทศกาลไปอีกเจ็ดวัน และพวกรเข้าจึงถือเทศกาลไปอีกเจ็ดวันด้วยความยินดี

24 เพราะว่าเสเชคីยาห៍กษัตรីแห่งญูดาห์ ได้ประทานวัวหนุ่มหนึ่งพันตัว และแกะเจ็ดพันตัวแก่ชุมนุมชน และพวกรเจ้า นายได้ให้วัวหนุ่มหนึ่งพันตัวและแกะหนึ่งหมื่นตัวแก่ชุมนุมชน และปูโรหิตเป็นจำนวนมากได้ชำระตนให้บริสุทธิ์

25 และชุมนุมชนทั้งสิ้นของญูดาห์ พร้อมกับพวกรปูโรหิตและคนเลวี และชุมนุมชนทั้งสิ้นที่ออกมาราบกิจสราelo และบรรดาคนแปลงหน้าที่ออกมาราบกิจสraelo และที่อาศัยอยู่ในญูดาห์ ก็เปริ่งปรีดีกัน

26 ดังนั้นมีความชื่นบานใหญ่ยิ่งในกรุงเยรูชาเล็ม เพราะตั้งแต่ราชสมัยของชาโอลมองโอรลของดาวิดกษัตรីแห่งอิสราเอล ไม่เคยมีอย่างนี้เลยในกรุงเยรูชาเล็ม

27 และพวกรปูโรหิตซึ่งเป็นคนเลวีได้ลุกขึ้นและอวยพรประชากร และเสียงของพวกรเข้าไปถึงพระกระណ และคำอธิษฐานของพวกรเข้าได้ขึ้นมาอย่างที่ประทับอันบริสุทธิ์ของพระองค์ คือไปถึงสวรรค์

บทที่ 31

การทำลายรูปเคารพ

(2 พกษ 18:4)

1 บัดนี้เมื่อสำเร็จงานนี้ทั้งสิ้นแล้ว อิสราเอลทั้งปวงผู้อยู่ที่นี่นั้นได้ออกไปยังนครต่าง ๆ แห่งญูดาห์ และทุนบรรดาเสนาคักดีสิทธิ์เป็นชั้น ๆ และโคนเสารูปเคารพทั้งหลายลงเลี้ย และพังบูรรดาสถานบูชาบนที่สูงและแท่นบูชาต่าง ๆ ลงทั่วญูดาห์

(19) อพย 12:15; 2 พศด 19:3 (21) อพย 12:15; 1 พกษ 8:65 (22) พบญ 33:10

(23) 1 พกษ 8:65; 2 พศด 35:17-18 (24) 2 พศด 29:34; 35:7 (25) 2 พศด 30:11

(26) 2 พศด 7:8-10 (27) กดา 6:23; พบญ 26:15; สดด 68:5 (1) 2 พกษ 18:4

และเบนยาミニทั้งสิ้น ในอีฟราอิมด้วย และมนัสเสห์ จนกระทั่งพวากเข้าได้ทำลาย สิงเหล่านั้นเสียหมดสิ้น แล้วลูกหลานของ อิสราเอลทั้งสิ้นก็กลับไป ทุกคนไปยัง กรรมสิทธิ์ของเข้า เข้าไปในนครต่าง ๆ ของตน

เชเชคียาห์นำให้มีการปฏิรูปใหม่

2 และเชเชคียาห์ได้ทรงจัดการแบ่งเรว ของพวกปูโรหิตและคนเลวีตามเรื่อง พวากเข้า ทุกคนตามการปรนนิบัติของตน พวกปูโรหิตและคนเลวีให้ถวายบรรดา เครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาทั้ง หลาย ให้ปรนนิบัติ และให้ถวายคำขอบ พระคุณ และให้สระเสริญภัยในประตูตทั้ง หลายแห่งเด็นท์ต่าง ๆ ของพระเยโฮวาห์

3 พระองค์ได้ทรงจัดการส่วนที่กษัตริย์ ทรงถวายจากทรัพย์สินของพระองค์นั้น ด้วย สำหรับเครื่องเผาบูชาทั้งหลาย คือ สำหรับบรรดาเครื่องเผาบูชาตอนเช้าและ ตอนเย็น และเครื่องเผาบูชาทั้งหลาย สำหรับบรรดาวันสะบาโต และสำหรับ บรรดาวันขึ้นหนึ่งค่ำ และสำหรับเทศกาล กำหนดทั้งหลาย ตามที่ถูกบันทึกไว้ใน พระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์

4 ยิ่งกว่านั้น พระองค์ได้ทรงบัญชาประ ชากรผู้อ้าคัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มให้ถวาย ส่วนที่ เป็นของพวกปูโรหิตและคนเลวี เพื่อเข้าเหล่านั้นจะได้เข้มแข็งขึ้นในพระ ราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์

5 และทันทีที่พระบัญชากระจากออกไป แล้ว ลูกหลานของอิสราเอลได้นำผลแรก

ของข้าวของอย่างมากนายเข้ามา คือข้าว น้ำอุ่น และน้ำมัน และน้ำผึ้ง และผลิต ผลทุกอย่างของไร่นา และพวากเข้าได้ นำสิบชักหนึ่งแห่งของทุกชนิดเข้ามาอย่าง มากมาย

6 และเกี่ยวกับลูกหลานของอิสราเอลและ ยูดาห์ผู้อ้าคัยอยู่ในนครต่าง ๆ แห่งยูดาห์ พวากเข้าได้นำสิบชักหนึ่งของวัวตัวผู้และ แกะเข้ามาด้วย และสิบชักหนึ่งของสิง บริสุทธิ์ซึ่งแยกถวายแด่พระเยโฮวาห์พระ เจ้าของพวากเข้า และ wang สิงเหล่านี้ไว้เป็น กอง ๆ

7 ในเดือนที่สามพวากเข้าเริ่มกองสุมขึ้น และทำกองเหล่านั้นให้สำเร็จในเดือนที่ เจ็ด

8 และเมื่อเชเชคียาห์และพวากเจ้านายได้ มาและเห็นกองเหล่านั้น พวากท่านก็ถวาย สารถุการแด่พระเยโฮวาห์ และอวยพรอิส- ราเอลประชากรของพระองค์

9 และเชเชคียาห์ได้ทรงได้ถวายแด่พวก

ปูโรหิตและคนเลวีถึงเรื่องกองเหล่านั้น 10 และอาชาริยาห์ผู้เป็นปูโรหิตใหญ่แห่ง วงศ์วานของศาโดยกุลตอบพระองค์ และ กราบทูลว่า “ตั้งแต่ประชากรได้เริ่มน้ำ ส่วนถวายเข้ามาในพระนิเวศน์ของพระเย โฮวาห์ พวากข้าพระองค์ก็มีพ้อที่จะรับประ ทานและมีเหลืออีกมาก เพราะพระเยโซ วาห์ได้ทรงอวยพรประชากรของพระองค์ และส่วนที่เหลือคือกองใหญ่โตนี้”

11 แล้วเชเชคียาห์ได้ทรงบัญชาให้จัด เตรียมห้องต่าง ๆ ในพระนิเวศน์ของพระ

(2) 1 พศด 23:6, 30-31; 24:1 (3) กด瓦 28:1-29:40

(4) กด瓦 18:8; 2 พกษ 12:16; นham 13:10 (5) อพย 22:29; ลนต 27:30; พบญ 14:28

(6) ลนต 27:30; พบญ 14:28 (10) อพย 36:5; 1 พศด 6:8-9; มลค 3:10 (11) 1 พกษ 6:5-8

เยโฮวาห์ และพวกเขาก็จัดเตรียมห้อง
เหล่านั้นไว้

12 และได้นำของถวายต่าง ๆ และส่วน
สิบชักหนึ่ง และบรรดาของมอบถวายอัน
บริสุทธิ์เข้ามาอย่างสัตย์ซื่อ โคนานิยาห์
คนเลวีเป็นหัวหน้าผู้ดูแลสิ่งเหล่านั้น และ
ชิเมอิน้องชายของเข้าเป็นคนรอง

13 และเยชีออล และอาชาชิยาห์ และ
นาหาท และอาสาเอล และเยริโมห์ และ
โยชาบาด และเอลีออล และอิสมามาดิยาห์
และมาشاท และเปไนยาห์ เป็นพวกผู้
ดูแลที่อยู่ใต้การควบคุมของโคนานิยาห์
และชิเมอิน้องชายของเข้า โดยคำบัญชา
ของกษัตริย์ເຊเชคីยาห์ และอาchariyah
ซึ่งเป็นผู้ปักครองแห่งพระนิเวศน์ของพระ^{เจ้า}

14 และโคเร บุตรชายของยิมนาห์คนเลวี
ผู้เฝ้าประตูด้านทิศตะวันออก เป็นผู้ดูแล
บรรดาเครื่องบูชาที่ถวายด้วยความสมัคร
ใจเดียวเจ้า เพื่อแจกบรรดาของถวาย
แด่พระเยโฮวาห์ และสิ่งต่าง ๆ ที่บริสุทธิ์
ที่สุด

15 และถัดเข้าไปคือ เอเดน และมินยา-
มิน และเยชูอา และเชไมอาห์ อาмарิยาห์
และเชกานิยาห์ ในนครต่าง ๆ ของพวก
ปูโรหิต ในตำแหน่งหน้าที่ของพวกเข้า
เพื่อให้แจกแก่พื่อน้องของพวกเข้าตามเวร
ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อยเหมือนกัน

16 นอกจากลำดับวงศ์ตระกูลของพวกผู้
ชายของพวกเข้า ตั้งแต่สามขวบขึ้นไป ให้
แจกแก่ทุกคนที่เข้าไปในพระนิเวศน์ของ

พระเยโฮวาห์ ส่วนประจำวันของแต่ละคน
สำหรับการ呈現นิบัติตามหน้าที่ของพวก
เข้าตามเวรของพวกเข้า

17 ทั้งให้แก่ลำดับวงศ์ตระกูลของพวก
ปูโรหิตตามครัวเรือนแห่งบรรพบุรุษของ
พวกเข้า และคนเลวีตั้งแต่อายุยี่สิบปี
ขึ้นไปตามหน้าที่ของพวกเข้าตามเวรของ
พวกเข้า

18 และให้แก่ลำดับวงศ์ตระกูลของลูก
เล็ก ๆ ของพวกเข้า ภรรยาของพวกเข้า¹²
และบรรดาบุตรชายของพวกเข้า และบุตร
สาวทั้งหลายของพวกเข้า ตลอดทั่วชุมชน
ชนทั้งสิ้น เพราะในตำแหน่งหน้าที่ของ
พวกเขานั้น พวกเข้าได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์¹³

19 สำหรับลูกหลานของอาโรนคือพวก
ปูโรหิตด้วย ผู้ซึ่งอยู่ในทุ่งนาแห่งชาน-
เมืองที่อยู่รอบนครต่าง ๆ ของพวกเข้า
นั้น ในนครแต่ละนคร มีพวกผู้ชายซึ่งบ่ง
ชื่อไว้ ให้แจกจ่ายส่วนแบ่งแก่ผู้ชายทุกคน
ในท่ามกลางพวกปูโรหิต และแก่ทุกคนที่
ลงทะเบียนไว้ตามลำดับวงศ์ตระกูลต่าง ๆ
ท่ามกลางคนเลวี

20 และເຊเชคីยาห์ได้ทรงกระทำดังนี้ทั่ว
ทั้งยุダห์ และทรงกระทำสิ่งซึ่งดี และลูก
ต้อง และที่เป็นความจริงต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์

21 และในงานทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรง
เริ่มกระทำในการ呈现นิบัติแห่งพระนิ-
เวศน์ของพระเจ้า และในพระราชบััญญัติ
และในพระบัญญัติต่าง ๆ เพื่อแสดงให้
พระเจ้าของพระองค์ พระองค์ได้ทรงกระ

(12) 2 พศด 35:9; นพม 13:13 (13) 1 พศด 9:11; ยรม 20:1 (14) พบญ 23:23; 2 พศด 35:8

(15) ยชว 21:1-3, 9; 1 พศด 9:26; 2 พศด 29:12 (17) 1 พศด 23:24, 27 (19) ลนต 25:34; กดาว 35:1-4

(20) 2 พกษ 20:3; 22:2 (21) 2 พศด 26:5; 32:30; สดด 1:3

ทำด้วยเต็มพระทัยของพระองค์ และทรง
จำเริญขึ้น

บทที่ 32

เช่นนาเครอิบมาบุกรุกยูดาห์

(2 พกษ 18:13-19:37)

(อสย 36:1-22)

1 หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ และการสถาปนาขึ้นนั้น เช่นนาเครอิบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกมาและเข้ามาในยูดาห์ และตั้งค่ายล้อมบรรดาคนคริสต์ที่มีป้อมไว้ และได้ทรงคำว่า “จะยึดนครเหล่านั้นไว้สำหรับท่าน

2 และเมื่อเชเชคิยาห์ทรงเห็นว่าเช่นนาเครอิบได้ยกมา และเห็นว่าท่านตั้งพระทัยที่จะต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็ม

3 พระองค์ได้ทรงปรึกษา กับพวกราชานายของพระองค์ และบรรดาชาวยูดราจ្យของพระองค์ ที่จะอุดน้ำของน้ำพุทั้งหลายซึ่งอยู่นอกนครเสีย และพวกราชานายได้ช่วยพระองค์

4 ดังนั้นเมื่อประชาชนเป็นอันมากรวบรวมกันเข้ามา ผู้ซึ่งอุดน้ำพุเหล่านั้นทั้งสิ้น และปิดลำธารที่ไหลผ่านเข้ากลางแผ่นดินนั้น โดยกล่าวว่า “ทำไมจะให้บรรดา กษัตริย์แห่งอัสซีเรียยกมาและพบนำ้าเป็นอันมากเล่า”

5 พระองค์ได้ทรงทำให้ตนเองแข็งแรงขึ้นด้วย และสร้างกำแพงที่พังลงแล้วขึ้นใหม่ ทั่วไป และสร้างกำแพงนั้นขึ้นไปถึงหอคอยต่าง ๆ และกำแพงข้างนอกอีกชั้นหนึ่ง และได้ทรงซ้อมแซมป้อมมิลโลใน

นครของดาวิด และทรงสร้างหอกและโล่ เป็นจำนวนมาก

6 และพระองค์ได้ทรงตั้งพวกรัฐบาล บัญชาการกองทัพไว้เนื้อประชาราท และทรงรวมพวกราชานายให้มายังพระองค์ ณ ถนนแห่งประตูเมือง และทรงกล่าวหనุนใจพวกราชานายให้ตระสwä

7 “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเด็ด อย่ากลัว หรือห้อถอยเลย เพราะเหตุกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย หรือพระเจ้าแห่งกรุงเยรูซาเล็มที่อยู่กับเขานั้น เพราะจำนวนที่อยู่ฝ่ายเรามีมากกว่าที่อยู่ฝ่ายเขา

8 ฝ่ายเรามีแต่กำลังของเนื้อหัง แต่ฝ่ายพวกราชานายมีพระเจ้าอิ划ว่า “พระเจ้าของพวกราชานายสักดิ์กับพวกราชานายเพื่อที่จะทรงช่วยพวกราชานายและสักดิ์กต่าง ๆ ของพวกราชานาย” และประชาราชก็วางแผนใจในพระคำรัส ทั้งหลายของเชเชคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์

การชูชี้ญอย่างหยิ่งยิ่งโยส

ของเช่นนาเครอิบ

(2 พกษ 18:17-25, 30-35)

9 หลังจากสิ่งเหล่านี้ เช่นนาเครอิบ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงส่งพวกราช การของท่านไปยังกรุงเยรูซาเล็ม (แต่ท่านเองกำลังล้อมเมืองลาดีชอยู่ และกำลังทั้งหมดของท่านก็อยู่กับท่าน) นายังเชเชคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และนายังคนยูดาห์ทั้งสิ้นที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม โดยกล่าวว่า

10 “เช่นนาเครอิบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ทรงสั่งนี้ว่า ‘พวกราชานายใจในอะไร ที่

(1) 2 พกษ 18:13-19:37; อสย 36:1-37:38 (4) 2 พกษ 20:20 (5) 2 ชมอ 5:9; 1 พกษ 9:15, 24

(6) 2 พคด 30:22; อสย 40:2 (7) พบญ 31:6; 2 พกษ 6:16 (8) อพย 14:13; 1 ชมอ 17:45

(9) ยชา 10:31 (10) 2 พกษ 18:19

พวกรเจ้ายังอาศัยอยู่ในเมืองกรุงเยรูชาเล็ม ถูกกล้อมไว้

11 เยเชคิยาห์เกลี้ยกล่อมพวกรเจ้าให้มอบตัวเจ้าเองไปสู่ความตายโดยการอดอาหาร และโดยความกระหายมิใช่หรือ โดยกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกรเราจะทรงช่วยพวกรเราให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัลซีเรีย”

12 เยเชคิยาห์คนนี้แหลมมิใช่หรือที่ได้รือทึ้งบรรดาสถานบูชาบนที่สูงของพระองค์ และแท่นบูชาทึ้งหลายของพระองค์เสีย และได้บัญชาด้วยกับกรุงเยรูชาเล็ม โดยกล่าวว่า “พวกรเจ้าจงมีสภารอยู่หน้าแท่นบูชาแท่นเดียว และเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชานั้น”

13 พวกรเจ้าไม่รู้หรือว่าเราและบรรพบุรุษของเราได้กระทำอะไรต่อประชาชนทึ้งสิ้น แห่งแผ่นดินอื่น ๆ พวกรของบรรดาประชาธิแห่งแผ่นดินอื่น ๆ ใจพวกรของบรรดาประชาธิแห่งแผ่นดินเหล่านั้นสามารถที่จะช่วยแผ่นดินของพวกรเจ้าให้พ้นจากมือของเราหรือ

14 ในบรรดาพระทั้งปวงแห่งประชาธิ เหล่านั้นที่บรรพบุรุษของเราได้ทำลายเสียอย่างล้วนเชิง ยังมีพระองค์ใดเล่าที่สามารถช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเจ้าของพวกรเจ้าจะสามารถช่วยพวกรเจ้าให้พ้นจากมือของเราได้หรือ

15 เพราะฉะนั้นบัดนี้ อย่าให้เยเชคิยาห์ล่องหลวงพวกรเจ้า หรือเกลี้ยกล่อมพวกรเจ้าในท่านองนี้ หรืออย่าเชื่อเขาเลย เพราะไม่มีพระแห่งประชาธิหรือราชอาณา-

จักรได้ที่สามารถช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเรา และจากมือของบรรพบุรุษของเราได้ พระเจ้าของพวกรเจ้าจะช่วยพวกรเจ้าให้พ้นจากมือของเราได้น้อยยิ่งกว่านั้นสักเท่าไหร่”

16 และบรรดาข้าราชการของท่านก็กล่าวต่อต้านพระเยโฮวาห์พระเจ้าและต่อต้านเยเชคิยาห์ผู้รับใช้ของพระองค์มากยิ่งกว่านั้น

เซนนาเครอริบหมื่นประมาท

พระเจ้าของเยเชคิยาห์

(2 พกษ 19:9-13)

17 และท่านได้ทรงพระอักษรจดหมายหลายฉบับเพื่อห泯ประมาทพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล และเพื่อทรงกล่าวต่อต้านพระองค์ โดยตรัสว่า “พวกรของบรรดาประชาธิแห่งแผ่นดินอื่น ๆ ไม่ได้ช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเราฉันได้ พระเจ้าของเยเชคิยาห์ก็จะไม่ช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเราฉันนั้น”

18 แล้วพวกรเจ้าก็ตะโกนด้วยเสียงอันดัง เป็นภาษาของคนยิวแก่ชาวกรุงเยรูชาเล็ม ผู้อยู่บนกำแพงนั้น เพื่อให้พวกรเขากล้าใจกล้า และให้พวกรเขารหาดหวั่น เพื่อที่พวกรเขาก็จะได้ยึดอาณครนั้น

19 และพวกรเจ้าได้พูดต่อต้านพระเจ้าแห่งกรุงเยรูชาเล็ม เมมีอนอย่างที่เคยพูดต่อต้านบรรดาพระแห่งชนชาติทั้งหลาย ของแผ่นดินโลก ซึ่งเป็นผลงานของมือมนุษย์

(11) 2 พกษ 18:30 (12) 2 พกษ 18:22; 2 พศด 31:1; 32:12 (13) 2 พกษ 18:33-35

(14) อส 10:5-11 (15) 2 พกษ 18:29 (17) 2 พกษ 19:9, 12; ดnl 3:15; 1 คร 8:5-6

(18) 2 พกษ 18:28; สด 59:6 (19) 2 พกษ 19:18; สด 96:5; 115:4-8

20 และพระเทตุนี กษัตริย์เชเชคียาห์ และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายของอา-มอสได้อิชฐานและร้องทูลต่อสวารรค์
 21 และพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งทูตสวารรค์ องค์หนึ่ง ซึ่งตัดบรรดาชายฉกรรจ์ผู้ักล้า หาย และพวกผู้นำ และพวกนายทหาร ในค่ายของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียออกเสีย ดังนั้นท่านจึงเล็งจกับไปปั่งแผ่นดินของ ท่านด้วยความอับอายขายพระพักตร์ และ เมื่อท่านเสด็จเข้าในนิเวศน์ของพระของ ท่าน คนเหล่านั้นที่อุกมาจากบันเอือของ ท่านเองได้ประหารท่านเสียด้วยดาบที่นั้น
 22 ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงช่วยเช-คียาห์และชาวกรุงเยรูชาเล็มให้รอดจาก พระหัตถ์ของเชนนาเคนอิริกษัตริย์แห่ง อัสซีเรีย และจากมือของคนอื่นทั้งหมด และได้ทรงนำพวกเขายู่ทุกด้าน
 23 และคนเป็นอันมากได้นำสิ่งของ ต่าง ๆ ที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์มายังกรุง เยรูชาเล็ม และของกันนัลต่าง ๆ มาถวาย แด่เชเชคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ดัง นั้นพระองค์จึงทรงเป็นที่ยกย่องในสายตา ของประชาชนติทั้งปวงตั้งแต่เวลาหนึ่นเป็น ตันมา

**เชเชคียาห์ประชวรและ
ทรงกลับฟื้นมาใหม่
(2 พกษ 20:1-11)**

24 ในวันเหล่านั้นเชเชคียาห์ประชวรใกล้ จะสิ้นพระชนม์ และทูลอิชฐานต่อพระเย โฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่พระองค์ และพระเยโฮวาห์ได้ประทานหมายลำดับ

อย่างหนึ่งให้แก่พระองค์
 25 แต่เชเชคียาห์ไม่ได้สนใจผลประโยชน์ ที่ได้ทรงทำต่อพระองค์นั้น เพราะพระทัย ของพระองค์อยู่ของขึ้น เพระจะนั่นพระ พิโรธจึงมาเห็นอพระองค์ และเห็นอยูด้าห์ และกรุงเยรูชาเล็ม
 26 แต่อย่างไรก็ตาม เชเชคียาห์ได้ทรง ถ่อมพระองค์ลงเนื่องด้วยความเย่อหยิ่ง แห่งพระทัยของพระองค์ ทั้งตัวพระองค์ และบรรดาชาวกรุงเยรูชาเล็ม แล้วพระ พิโรธของพระเยโฮวาห์จึงไม่ได้มาเห็นอ พวกเข้าในรัชกาลของเชเชคียาห์
 27 และเชเชคียาห์ได้ทรงมีราชทรัพย์และ เกียรติใหญ่ยิ่ง และพระองค์ได้ทรงสร้าง คลังไว้เพื่อพระองค์ สำหรับเงิน และ สำหรับทองคำ และสำหรับเพชรพลอย ต่าง ๆ และสำหรับบรรดาเครื่องเทศ และ สำหรับโล่ทั้งหลาย และสำหรับอัญมณีมี ค่าทุกชนิด
 28 มีจังหวะอย่างหนึ่งสำหรับข้าว และน้ำ อุ่น และน้ำมัน ที่ผลิตมากขึ้นด้วย และ บรรดาโรงเก็บลัตว์เลี้ยงทุกชนิดและคอก ทั้งหลายสำหรับฝูงแพะแกะ
 29 ยิ่งกว่านั้น พระองค์ได้ทรงจัดนคร ต่าง ๆ เพื่อพระองค์ และฝูงแพะแกะและ ฝูงวัวเป็นอันมาก เพราะพระเจ้าได้ประ ทานทรัพย์สินให้พระองค์มากยิ่ง
 30 เชเชคียาห์องค์นี้เองได้ทรงปิดทางน้ำ ออกระดอนบนของน้ำพุกไฮนเสียด้วย และ นำน้ำนั้นให้ไหลลงไปทางทิศตะวันตกของ นครของดาวิด และเชเชคียาห์ทรงจำเริญ

(20) 2 พกษ 16:20; 19:2, 4, 15 (21) 2 พกษ 19:35; สด 44:7 (23) 2 ซมอ 8:10

(24) 2 พกษ 20:1-11; อสย 38:1 (25) 2 พศด 24:18 (26) 2 พกษ 20:19; ยรม 26:18

(29) 1 พศด 29:12 (30) 2 พกษ 20:20; 2 พศด 31:21; อสย 22:9-11

ในพระราชกิจทั้งล้วนของพระองค์

31 แต่อ่าย่างไรก็ตาม ในเรื่องบรรดาทูต
แห่งพวกเจ้านายของกรุงบานีโน่น ผู้ได้
ทรงส่งมายังพระองค์เพื่อสอบถามถึงการ
มหัศจรรย์ที่ถูกกระทำในแผ่นดินนั้น พระ
เจ้าก็ทรงปล่อยพระองค์เพื่อจะทดลอง
พระองค์ เพื่อพระองค์จะทราบพระดำริ
ทั้งล้วนที่อยู่ในพระทัยของพระองค์

การล้วนพระชนม์ของเยเชคียาห์

(2 พกษ 20:20-21)

32 บัดนี้พระราชกิจนอกนั้นของเยเชคียาห์ และความดีของพระองค์ ดูเดิม สิ่ง
เหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในนิมิตของอิสยาห์ผู้
พยากรณ์บุตรชายของอาโมส และใน
หนังสือของบรรดาขัตติย์แห่งยูดาห์และ
อิสราเอล

33 และเยเชคียาห์ล่วงหลับไปอยู่กับ
บรรพบุรุษของพระองค์ และพวกเขาฝัง
พระองค์ไว้ในอุโมงค์สำคัญที่สุดของเหล่า
โกรสของดาวิด และคนยูดาห์และชาวกรุง
เยรูซาเล็มทั้งล้วนได้ถวายเกียรติพระองค์
เมื่อพระองค์ล้วนพระชนม์ และมัณสสेठ
โกรสของพระองค์ชั้นครอบครองแทน
พระองค์

บทที่ 33

มัณสสेठผู้ช่วย ครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พกษ 21:1-9)

1 มัณสส์ที่มีพระชนมายุสิบสองพรรษา
เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และ
พระองค์ทรงครอบครองห้าลีบห้าปีในกรุง

เยรูซาเล็ม

2 แต่ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งชั่วร้ายในสาย
พระเนตรของพระเยโฮวาห์ เมื่้อนօย่าง
บรรดาการกระทำอันน่าสะอิดสะอียนของ
พวกคนต่างชาติ ซึ่งพระเย霍วาห์ได้ทรง
ขับไล่ออกไปต่อหน้าลูกหลวงของอิสรา-

เอล
3 เพราะพระองค์ได้ทรงสร้างบรรดา
สถานบูชาบนที่สูงขึ้นใหม่ ซึ่งเยเชคียาห์
พระราชบิดาของพระองค์ได้ทรงพังลงนั้น
และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาทั้งหลาย
สำหรับพระบ้าอัล และทรงสร้างบรรดา^๑
เสาрутเปเครพ และทรงนัมสการบบริหารทั้ง
ล้วนแห่งฟ้าสวารค์ และปวนนิบติพระเหล่า
นั้น

4 พระองค์ได้ทรงสร้างแท่นบูชาทั้งหลาย
ในพระนิเวศน์ของพระเย霍วาห์ด้วย ซึ่ง
พระเย霍วาห์ได้ตรัสว่า “ในกรุงเยรูซาเล็ม
นามของเราจะอยู่เป็นนิิตย์”

5 และพระองค์ได้ทรงสร้างแท่นบูชา
ต่าง ๆ สำหรับบรรดาบริหารแห่งฟ้า
สวารค์ในลานทั้งสองแห่งพระนิเวศน์ของ
พระเย霍วาห์

6 และพระองค์ได้ทรงบังคับเหล่าโกรส
ของพระองค์ให้อยู่ไฟในหุบเขาแห่งบุตร
ชายของอิมโนน พระองค์ทรงถือถูกซ้ายมือ
ด้วย และทรงใช้เวทมนตร์ และทรงใช้
ไสยาสตร์ และทรงติดต่อกับคนทรงและ
พ่อมดแม่ด พระองค์ทรงกระทำการ
ชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของ
พระเย霍วาห์ เพื่อจะยำยุพระองค์ให้ทรง

(31) พบญ 8:2; 2 พกษ 20:12 (32) 2 พกษ 18-20 (33) 1 พกษ 1:21; 2 พกษ 20:21

(1) 1 พกษ 24:3-4; 2 พกษ 21:1-9 (2) พบญ 18:9-12 (3) พบญ 16:21; 17:3

(4) พบญ 12:11; 1 พกษ 8:29; 9:3; 2 พศด 6:6; 7:16 (5) 2 พศด 4:9 (6) ลกต 18:21; 19:31; 20:27

กริว

7 และพระองค์ได้ทรงตั้งรูปเคารพแก่ สลักอันหนึ่ง ที่เป็นรูปเคารพซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้ ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสกับดาวิดและกับชาโล-มอนโหรสของพระองค์แล้วว่า “ในนิเวศน์นี้และในกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกต่อหน้าผ่านทั้งลิ้นของอิสราเอล เราจะบรรจุนามของเราว่าเป็นนิตย์”

8 และเราจะไม่ทำให้บรรดาเท้าของคนอิสราเอลพเนจรออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้กำหนดไว้สำหรับบรรพนรุษของพวกเจ้าอีกเลย เพื่อที่พวกเขاجะระวังที่จะกระทำการทุกอย่างที่เราได้บัญชาพวกเขาว่าตามราชบัญญัติทั้งลิ้น และบรรดาภูมิทั้งหลายซึ่งได้ให้ไว้โดยมือของโมเสล”

9 ดังนั้นมันสสเสห์จึงทรงทำให้ยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มลงพิดไป และกระทำช่วงมากยิ่งกว่าพวกคนต่างชาติ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำลายเสียต่อหน้าลูกหลานของอิสราเอล

10 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับมนัสเสห์ และประชากรของพระองค์ แต่พวกเขามิ่ยยอมตั้งใจฟัง

มนัสเสห์เป็นเชลยแล้วกลับคืนมา

11 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงนำเหล่าผู้บังคับบัญชาของทัพของกษัตริย์แห่งอัลซีเรียมมาต่อสู้พวกเข้า ซึ่งจับมนัสเสห์ท่ามกลางพวกพหุหนาม และจองจำพระองค์ด้วยตรวนทั้งหลาย และนำพระ

องค์ไปยังบานิโอล

12 และเมื่อพระองค์ทรงทุกข์ยาก พระองค์ได้ทรงวิงวอนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ และถ่อมพระองค์ลงอย่างมากต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์

13 และทรงอธิฐานต่อพระเจ้า และพระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของพระองค์ และทรงสัตบพึงคำอ้อนวอนของพระองค์ และทรงนำพระองค์กลับมายังกรุงเยรูซาเล็ม ในราชอาณาจักรของพระองค์อีก แล้วมนัสเสห์ทรงทราบว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า

14 บัดนี้ต่อมากายหลัง พระองค์ได้ทรงสร้างกำแพงหนึ่ง окนนครของดาวิด ด้านทิศตะวันตกของกีโยนในหุบเขา ไปจนถึงทางเข้าประตูปลา แล้ววนรอบตำบลโอเฟล และก่อกำแพงนั้นขึ้นให้สูงมาก และทรงตั้งพวกผู้บังคับบัญชาของทัพให้อยู่ในนครทั้งลิ้นที่มีป้อมแห่งยูดาห์

15 และพระองค์ทรงเอาบรรดาพระของคนต่างชาติและรูปเคารพออกไปเสียจากพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และแทนบุชาทั้งลิ้นที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในภูเขาแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และในกรุงเยรูซาเล็ม และทรงทิ้งลิ้งเหล่านั้นออกไปนอกนคร

16 และพระองค์ได้ทรงซ้อมแซมแห่นบุชาของพระเยโฮวาห์ และทรงถวายบรรดาเครื่องสันติบุชา และเครื่องบุชาของพระคุณทั้งหลายบนแท่นบูชาหนึ่น และทรง

(7) 2 พกษ 21:7; 2 พศด 25:14; สด 132:14 (8) 2 ชมอ 7:10 (11) พบญ 28:36; 2 พศด 36:6

(12) 2 พศด 7:14; 32:26; 1 ปต 5:6 (13) 1 พกษ 20:13; 1 พศด 5:20; อสม 8:23; สด 9:16

(14) 1 พกษ 1:33 (15) 2 พศด 33:3, 5, 7 (16) ลนต 7:12

บัญชาญาดาห์ให้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งอิสราเอล

17 แต่อย่างไรก็ตาม ประชากรก็ยังถวาย
ในสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลายอยู่ เมื่อ
เดิม แต่ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
พากษาเท่านั้น

18 บัดนี้พระราชกิจจนอกนั้นของมนัสเสห์
และคำอิชฐานของพระองค์ต่อพระเจ้า
และบรรดาถ้อยคำของพากผู้ทำนาย ผู้
ทูลพระองค์ในพระนามของพระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งอิสราเอล ดูเดิม สิงเหล่านั้น
ถูกบันทึกไว้ในหนังสือของบรรดา kaztriyy
แห่งอิสราเอล

19 และคำอิชฐานของพระองค์ด้วย และ
เรื่องที่พระเจ้าทรงรับคำวิจารณ์ของพระ
องค์ และบำเพ็ญลัษณของพระองค์ และการ
ละเมิดของพระองค์ และสถานที่ต่าง ๆ
ที่พระองค์ทรงสร้างสถานบูชาบนที่สูงทั้ง
หลาย และทรงตั้งบรรดาเสารูปเคารพ
และรูปเคารพแกะสลักทั้งหลาย ก่อนที่
พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงนั้น ดูเดิม
สิงเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือคำกล่าว
ของพากผู้ทำนาย

20 และวนนัสเสห์ทรงล่วงหลบไปอยู่กับ
บรรพบุรุษของพระองค์ และพากษาฝัง
พระองค์ไว้ในพระราชวังของพระองค์เอง
และอาโมน/or ของพระองค์ขึ้นครอบ-
ครองแทนพระองค์

อาโมนครอบครองเหนือญาดาห์

(2 พกษ 21:19-22)

21 อาโมนมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษา

เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และทรง
ครอบครองสองปีในกรุงเยรูซาเล็ม

22 แต่พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่ง
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
เมื่ออย่างมนัสเสห์ราชบิดาของพระ
องค์ได้ทรงกระทำ ด้วยว่าอาโมนถวายแก่
รูปเคารพแกะสลักทั้งล้วน ซึ่งมนัสเสห์ราช
บิดาของพระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น และ
ปรนนิบัตรูปเคารพเหล่านั้น

23 และมิได้ถ่อมพระองค์ลงต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่ออย่างมนัส-
เสห์ราชบิดาของพระองค์ได้ถ่อมพระองค์
ลงนั้น แต่อาโมนจะเมิดมากขึ้นเรื่อย ๆ

การสืบพระชนม์ของอาโมน

(2 พกษ 21:23-26)

24 และพากผู้รับใช้ของพระองค์ได้ร่วม
กันคิดกบฏต่อพระองค์ และฆ่าพระองค์
ในพระราชวังของพระองค์เอง

25 แต่ประชากรแห่งแแผ่นดินนั้นได้ประ
หารทุกคนที่ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อ kaztriyy
อาโมน และประชากรแห่งแแผ่นดินดัง
โยสิยาห์/or ของพระองค์ให้เป็น kaztriyy
แทนพระองค์

บทที่ 34

โยสิยาห์ครอบครองเหนือญาดาห์

(2 พกษ 22:1-2)

1 โยสิยาห์มีพระชนมายุแปดพรรษา เมื่อ
พระองค์ได้ทรงเริ่มครอบครอง และพระ
องค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสาม
สิบเอ็ดปี

2 และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้อง

(17) 2 พศด 32:12 (18) 1 ชมอ 9:9 (20) 1 พกษ 1:21; 2 พกษ 21:18

(21) 2 พกษ 21:19-24; 1 พศด 3:14 (23) 2 พศด 33:12, 19

(24) 2 พกษ 21:23-24; 2 พศด 24:25; 25:27 (1) 2 พกษ 22:1-2; ยรม 1:2; 2:1

ในสายพระเนตรของพระเยโฮว่าห์ และดำเนินในมารดาทั้งหลายของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และไม่ได้ทรงหันไปทางขามีอหรือทางชัยมีอ

3 เพราะในปีที่แปดแห่งรัชกาลของพระองค์ ขณะเมื่อพระองค์ยังทรงพระเยาว์อยู่ พระองค์ทรงเริ่มแสวงหาพระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และในปีที่สิบสองพระองค์ทรงเริ่มชำระบูชาด้วยและกรุงเยรูซาเล็มให้พ้นจากบรรดาสถานบูชาบนที่สูง และเสารูปเคารพทั้งหลาย และรูปเคารพแกะสลักทั้งปวง และเหล่ารูปเคารพหล่อ

4 และพวกเข้าได้พังบรรดาแท่นบูชาของพระบ้าอัลลงต่อพระพักตร์พระองค์ และบรรดารูปเคารพที่ตั้งอยู่เหนือแท่นบูชาเหล่านั้น พระองค์ทรงโคงคืนลง และบรรดาเสารูปเคารพ และรูปเคารพแกะสลักทั้งหลาย และเหล่ารูปเคารพหล่อนั้น พระองค์ได้ทรงทุบเป็นชิ้น ๆ และทรงกระทำให้พวกมันเป็นผงคลี และทรงโยรยองคลีนั้นบนหลุมศพของบรรดาคนที่ได้ถวายแก่พระเหล่านั้น

5 และพระองค์ได้ทรงเผากระดูกทั้งหลายของพวกปูโรหิตบนบรรดาแท่นบูชาของพวกเข้า และทรงชำระบูชาด้วยและกรุงเยรูซาเล็มให้สะอาด

6 และพระองค์ได้ทรงกระทำแบบเดียว กันในนครต่าง ๆ ของมนัสเสห์ และอฟราอิม และสีเมโอน จนถึงน้ำพทາลี ด้วยจอบทั้งหลายของพวกเข้าโดยรอบ

7 และเมื่อพระองค์ได้ทรงทำลายบรรดาแท่นบูชาและเสารูปเคารพทั้งหลาย และได้ทรงทุบรูปเคารพแกะสลักเหล่านั้นให้เป็นผงคลี และทรงโคงคืนบรรดารูปเคารพลงทั่วแผ่นดินอิสราเอลทั้งสิ้นแล้ว พระองค์ก็เสด็จกลับยังกรุงเยรูซาเล็ม

การซ้อมแซมพระวิหาร

(2 พกษ 22:3-7)

8 บัดนี้ ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้ทรงชำระบูชาด้วยและพระนิเวศน์แล้ว พระองค์ได้ทรงส่องไฟบนบุตรชายของอาชาลิยาห์ และมาอาเสอาที่ผู้ว่าราชการนคร และโยอาห์ บุตรชายของโยอาสาสเจ้ากรรมสารบรรณไปเพื่อซ้อมแซมพระนิเวศน์ของพระเยโฮว่าห์พระเจ้าของพระองค์

9 และเมื่อพวกเขามาหาอิลคีย์ผู้เป็นมหาปูโรหิตแล้ว พวกเข้าได้มอบเงินชิ่งถูกนำเข้ามาในพระนิเวศน์ของพระเจ้า ชิ่งคนเลวผู้ฝ่าประตุทั้งหลายได้เก็บรวบรวมจากมือของมนัสเสห์และอฟราอิม และจากบรรดาคนที่เหลือของอิสราเอล และจากยูดาห์กับเบนยา悯ทั้งสิ้น และพวกเขากลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

10 และพวกเข้าได้มอบเงินนั้นไว้ในมือของบรรดาคนทำงาน ผู้ที่ดูแลพระนิเวศน์ของพระเยโฮว่าห์ และพวกเขามอบเงินนั้นให้แก่บรรดาคนทำงานผู้ทำงานอยู่ในพระนิเวศน์ของพระเยโฮว่าห์ เพื่อซ้อมแซมและแก้ไขพระนิเวศน์

11 พวกเข้าให้เงินนั้นแก่พวกช่างไม้และ

(3) 1 พกษ 13:2; 2 พศด 15:2; 33:17-19 (4) ลนต 26:30; 2 พกษ 23:4, 6

(5) 1 พกษ 13:2; 2 พกษ 23:20 (7) พบญ 9:21

(8) 2 พกษ 22:3-20; 25:22; 2 พศด 18:15 (9) 2 พกษ 12:4; 2 พศด 30:6

พวกร่างก่อสร้างเพื่อจะซื้อหินลักษณะไม่กระดานเพื่อประกับ และเพื่อเป็นพื้นสำหรับอาคารต่าง ๆ ซึ่งบรรดาภัชต์ริย์แห่งยุคที่ได้ทำลายเสีย

12 และคนทั้งหลายได้ทำงานอย่างสัญชาติ ซื้อ และพวกรู้คุณงานของพวกรเข้าคือยาหาทและโอบาดีท คนเลวีจากลูกหลานของเมารี และเศคาริยาห์กับเมชูลามาจากลูกหลานของคนโดยหาท เพื่อทำให้งานรุ่ดหน้าไป และคนเลวีคนอื่น ๆ คือทุกคนที่ชำนาญเครื่องดูดอนตระหง่านหลาย

13 พวกรเข้ายังเป็นผู้ดูแลพวกรคนยกของหนักด้วย และเป็นผู้ดูแลบรรดาคนที่ทำงานปรนนิบัติทุกอย่าง และจากคนเลวีมีบางคนเป็นพวกรอาลักษณ์ และเป็นพวกรเจ้าหน้าที่ และเป็นพวกรนายประตุ

อิลคียาห์ได้พบ

พระราชนบัญญัติของโมเสส

(2 พกษ 22:8-9)

14 และเมื่อพวกรเขานำเงินที่ได้นำเข้ามาไว้ในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ออกมายิลคียาห์ผู้เป็นปูโรหิตได้พบหนังสือแห่งพระราชนบัญญัติของพระเยโฮวาห์ม้วนหนึ่งซึ่งประทานผ่านโมเสส

15 และอิลคียาห์ตอบและกล่าวแก่ชาฟานราชเลขาฯว่า “ข้าพเจ้าได้พบหนังสือแห่งพระราชนบัญญัติในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์” และอิลคียาห์ได้มอบหนังสือนั้นให้ชาฟาน

16 และชาฟานได้นำหนังสือนั้นไปถวายกษัตริย์ และทูลรายงานต่อกษัตริย์อีก

โดยกราบทูลว่า “สิ่งทั้งปวงที่ได้ทรงมอบหมายแก่พวกรู้รับใช้ของพระองค์ พวกรเขาก็กำลังกระทำการสิ่งนั้นอยู่”

17 และพวกรเข้าได้เก็บรวมเงินที่ถูกพบในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์แล้ว และได้มอบเงินนั้นไว้ในมือของบรรดาผู้ดูแล และในมือของพวกรคนงาน

การอ่านพระราชนบัญญัติ

ได้นำการกลับใจยิ่งใหญ่มา

(2 พกษ 22:10-13)

18 แล้วชาฟานราชเลขาทูลกษัตริย์ โดยทูลว่า “อิลคียาห์ผู้เป็นปูโรหิตได้มอบหนังสือม้วนหนึ่งแก่ข้าพระองค์” และชาฟานได้อ่านหนังสือนั้นต่อพระพักตร์กษัตริย์

19 และต่อมา เมื่อ กษัตริย์ทรงได้ยินบรรดาถ้อยคำของพระราชนบัญญัตินั้น พระองค์ก็ทรงจึงกล่องพระองค์ของพระองค์

20 และกษัตริย์ทรงบัญชาอิลคียาห์ และอาทิตย์บุตรชายของชาฟาน และอับดอนบุตรชายของมีค้าห์ และชาฟานราชเลขาและอาสาหากู้รับใช้คนหนึ่งของกษัตริย์โดยตรัสว่า

21 “จะไปทูลถามพระเยโฮวาห์เพื่อเราและเพื่อบรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในอิสราเอล และในยุคที่ เกี้ยวกับบรรดาถ้อยคำของหนังสือนี้ที่ถูกคันพบ เพราะว่าพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ซึ่งเทลงเหนือพวกรเรา นั้นใหญ่หลวงนัก เพราะว่าบรรพบุรุษของพวกรเราไม่ได้รักษาพระวจนะของพระเยโฮวาห์ เพื่อกระทำการตามทุกสิ่งทุกเชิง

(13) 1 พศด 23:4-5; 2 พศด 8:10

(14) 2 พกษ 22:8 (15) พบญ 31:24, 26

(20) ยรม 26:24 (21) 2 พกษ 17:15-19

ໄວ່ໃນໜັງສືອນ໌” ຄຳພາກຮຣົມຂອງນາງຢູລດາທີ່ (2 ພກຊ 22:14-20)

22 และอิลคีย์ท์และคนเหล่านั้นที่
กษัตริย์ได้ทรงแต่งตั้งไว้ จึงไปหาสุลดาห์
หญิงผู้พยากรณ์ ภารยาของชัลลูม บุตร
ชาญของทิกวาร์ บุตรชาญของหัสร้าห์ ผู้
ดูแลตู๊เสือ (เวลานั้นนางอาศัยอยู่ในกรุง
เยรูซาเล็มในวิทยาลัย) และพากเข้าพูด
กับนางถึงเรื่องนั้น

23 และนางตอบพวกรเขาว่า “พระเยซูว่าที่พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘พวกรเจ้าจะบอกชายคนที่ได้ส่งพวกรเจ้ามาหาเรนั่นว่า

24 “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเทส្សร้ายมาเนื่องสถานที่นี้ และเนื่องชาวเมืองนี้ คือคำสาปแห่งทั้งสิ้นที่บันทึกไว้ในหนังสือชั่งพวงเข้าได้อ่านต่อพระพักตร์กษัตริย์แห่งยุคหนึ่นนั้น

25 เพราะว่าพวกเขารู้สึกดีที่หอดูทั้งเรา และ
ได้มาเครื่องห้อมถวายพระอื่น ๆ เพื่อ
พวกเขางี้ย่ำ揄เร้าให้โกรธด้วยการงานทั้ง
ล้วนแห่งมือของพวกเข้า เพราะฉะนั้นความ
พิโรธของเราจะเทลงเหนือสถานที่นี้ และ
จะไม่ถูกตับเสีย”

26 และสำหรับกษัตริย์แห่งยุค大海ที่
ล่วงพากเจ้ามาตามพระเยื้อไว้ทันนั้น พาก
เจ้าต้องกล่าวแก่เขาดังนี้ว่า “พระเยื้อไว้ที่
พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้เกี่ยวกับ
คุณที่คุณได้รับมาในวันนี้”

27 เพราะว่าใจของเจ้าได้อ่อนโยน และ

เจ้าได้ถือมติวลงต่อพระพักตร์พระเจ้า
เมื่อเจ้าได้ยินบรรดาถ้อยคำของพระองค์
ที่ต่อสู้สถานที่นี้ และต่อสู้ชาวเมืองนี้ และ
ได้ถือมติวลงต่อหน้าเรา และได้ฉีกเสื้อทั้ง
หลายของเจ้า และได้ร้องให้ต่อหน้าเรา
เราก็ได้ยินเจ้าแล้วด้วย พระเยโฮวาห์ตรัส
28 ดูเถิด เราจะรวบรวมเจ้าไปอยู่กับ
บรรพบุรุษของเจ้า และเจ้าจะถูกรวบรวม
ไปยังอุโมงค์ฝั่งศพของเจ้าอย่างลับๆ และ
ตาของเจ้าจะไม่เห็นเหตุร้ายทั้งล้านที่เราจะ
นำมาเห็นอีกสถานที่นี้ และเห็นอีกคราวเมื่อ
แห่งสถานที่นี้” “ดังนั้นพากษาจึงนำ
ถ้อยคำเหล่านั้นมาทูลกษัตริย์อีก

การอ่านพระราชนิรันดร์ ให้ประชากรทั้งปวงฟัง

(2 ພກຜ 23:1-2)

29 แล้วกษัตริย์ได้ส่งไป และรวบรวมบรรดาผู้อาวุโสของยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็ม

30 และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศน์
ของพระเยโฮวาห์ และคนญุชาทั้งสิ้น
และชาวกรุงเยรูซาเล็ม และพากบุหริหิต
และคนเลวี และประชาราททั้งสิ้น ทั้งผู้
ใหญ่และผู้น้อย และพระองค์ทรงอ่านใน
ทุกองพากเข้า ถ้อยคำทั้งหมดของหนังสือ
แห่งพันธัญญา ที่ถูกพบในพระนิเวศน์
ของพระเยโฮวาห์

กษัตริย์และประชาก
ทำพันธสัญญา กับพระเจ้า

(2 ພກຜ 23:3)

31 และกษัตริย์ประทับยืนอยู่ในสถานที่ของพระองค์ และทรงกระทำพันธสัญญา

(22) 2 ພກ່ 22:14 (24) ພບຜູ້ 28:15-68; 2 ພສດ 36:14-20

(27) 2 พกษ 22:19; 2 พศด 12:7; 30:6; 33:12-13 (29) 2 พกษ 23:1-3

(30) នអំ 8:1-3 (31) 2 ពកម 11:14; 23:3; 2 ពសុទ 6:13; 23:16; 29:10; 30:16

ต่อพระพักตร์พระเยโฮว่าห์ เพื่อจะดำเนินตามพระเยโฮว่าห์ และเพื่อจะรักษาบรรดาพระบัญญัติของพระองค์ และพระโอวาททั้งหลายของพระองค์ และกฎหมายทั้งปวงของพระองค์ ด้วยสุดใจของพระองค์ และด้วยสุดจิตของพระองค์ เพื่อจะปฏิบัติตามบรรดาถ้อยคำแห่งพันธลัญญา呢 ซึ่งลูกเขียนไว้ในหนังสือนี้

32 และพระองค์ทรงกระทำให้บรรดาผู้ที่อยู่ในกรุงเยรูชาเล็มและเบนยาaminเข้าส่วนในพันธสัญญาณนั้น และชาวกรุงเยรูชาเล็มได้กระทำการตามพันธสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกເخາ

33 และโยสิยาห์ได้อ่านบรรดาสิ่งที่นำสะอิดสะเอียนออกไปเลี้ยจากดินแดนทั้งลินที่เป็นของลูกหลานของอิสราเอล และทรงกระทำให้บรรดาผู้ที่อยู่ในอิสราเอล ปรนนิบัติ คือให้ปรนนิบัติพระเยโฮว่าห์ พระเจ้าของพวกເخາ และตลอดรัชสมัยของพระองค์ พวກເຂົ້າມາได้พราກไปจากการติดตามพระเยโฮว่าห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวກເخາ

บทที่ 35

การถือเทศาลาปีสกา

(2 พกช 23:21-23)

1 ยิ่งกว่านั้นโยสิยาห์ได้ทรงถือเทศาลาปีสกาถวายแด่พระเยโฮว่าห์ในกรุงเยรูชาเล็ม และพวກເຂົ້າມາแกะปีสกานในวันที่สิบสี่ของเดือนต้น

2 และพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งพวกปูโรหิตให้ประจำหน้าที่ของพวກເخາ และทรง

หนุนใจพวກເຂາในการปรนนิบัติแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮว่าห์

3 และตรัสกับคนเลวี ผู้สอนอิสราเอลทั้งปวง ซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮว่าห์ว่า “จงวางห์บบริสุทธิ์ไว้ในพระนิเวศน์ ซึ่งชาโโลมอนໂອຣສຂອງดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงสร้างไว้ ที่บันนี้จะไม่เป็นภาระบนบ่าของพวກເຈົ້າ บัดนี้จงปรนนิบัติพระเยโฮว่าห์พระเจ้าของพวກເຈົ້າ และอิสราเอลประชากรของพระองค์”

4 และจงเตรียมตัวของพวກເຈົ້າตามครัวเรือนแห่งบรรพบุรุษของพวກເຈົ້າ ตามเรื่องของพวກເຈົ້າ ตามการบันทึกของดาวิด กษัตริย์แห่งอิสราเอล และตามการบันทึกของชาโโลมอนໂອຣສຂອງพระองค์

5 และยืนประจำอยู่ในสถานที่บริสุทธิ์ ตามการแบ่งสรรบรรดาครอบครัวแห่งบรรพบุรุษของพี่น้องของพวກເຈົ້າ ผู้เป็นประชากរ และตามการแบ่งสรรบรรดาครอบครัวของคนเลวี

6 ดังนั้นจงฟ่ายแกะปีสกา และชำระตนให้บริสุทธิ์ และเตรียมพี่น้องของพวກເຈົ້າไว้เพื่อพวກເຂາจะกระทำการตามพระวจนะของพระเยโฮว่าห์โดยเมื่อของไม่เส่นั้น”

7 และโยสิยาห์ได้ทรงบริจาคมแก่ประชากร จำกผู้งดงามแกะ คือพวกลูกแกะและพวกลูกแพะ ทั้งลินเป็นบรรดาเครื่องปีสกาบูชา สำหรับคนทั้งลินที่อยู่ที่นั่น เป็นจำนวนสามหมื่นตัว และวันหนึ่งสามพันตัว สัตว์เหล่านี้มาจากการพยัคฆ์สินของกษัตริย์

(33) 1 พกช 11:5; 2 พศด 33:2 (1) อพย 12:6; กดา 9:3 (2) 2 พศด 23:18; 29:5-15

(3) อพย 40:21; พบญ 33:10 (4) 1 พศด 9:10-13; 23-26; 8:14

(5) สดต 134:1 (6) 2 พศด 29:5, 15 (7) 2 พศด 30:24; 31:3

- 8 และพวกเจ้านายของพระองค์บริจาด
ด้วยความเต็มใจแก่ประชาชน แก่พวก
ปูโรหิต และแก่คนเลวี คือ อิสตียาท์ และ
เศการิยาท์ และเยอีเอล พวกหัวหน้าแห่ง^๑
พระนิเวศน์ของพระเจ้า ได้ให้แก่พวก
ปูโรหิตเป็นเครื่องปั斯กาบูชาทั้งหลาย ลูก
แกะและลูกแพะสองพันหกร้อยตัว และ
วัวตัวผู้สามร้อยตัว
- 9 โคงานิยาห์ด้วย และเชไมอาห์ และ
เนธานเอล พวkn้องชายของเขารา และ
ชาชานิยาห์ และเยอีเอล และโยชาบาด
หัวหน้าของคนเลวี ได้ให้แก่คนเลวีเป็น^๒
เครื่องปัสกาบูชาทั้งหลาย ลูกแกะและลูก
แพะห้าพันตัว และวัวตัวผู้ห้าร้อยตัว
- 10 ดังนั้นงานปกรณ์บัตติได้ถูกเตรียมไว้
พร้อมแล้ว และพวกปูโรหิตก็ยืนประจำที่
ของตน และคนเลวีก็อยู่ตามกองเรื่อง^๓
ตน ตามพระบัญชาของกษัตริย์
- 11 และพวกเข้าได้ฝ่าแก่ปัสกา และพวก
ปูโรหิตประพรเมเลือดจากมือของตน และ
คนเลวีถอกหนังสัตว์เหล่านั้น
- 12 และพวกเข้ายกส่วนที่เป็นบรรดา^๔
เครื่องเผาบูชาไปต่างหาก เพื่อพวกเขารา^๕
จะได้แยกจ่ายตามการแบ่งสรรครอบครัว^๖
ต่าง ๆ ของประชาชน เพื่อถวายแด่พระเย^๗
โ呀ว่าห์ ตามที่บันทึกไว้ในหนังสือของ^๘
โนเสส และพวกเขาระทำกับวัวตัวผู้ใน^๙
ทำนองเดียวกัน
- 13 และพวกเข้าได้ปั้งแก่ปัสกาด้วยไฟ^{๑๐}
ตามกฎ แต่เครื่องบูชาบริสุทธิ์อื่น ๆ พวก
เขาต้มในพวกหม้อ และในพวกหม้อ

ขนาดใหญ่ และในพวกระยะเหล็ก และ^{๑๑}
แบ่งปันสิ่งเหล่านั้นทั่วกลางประชาชนทั้ง^{๑๒}
สิ้นโดยเร็ว

14 และภายหลัง พวกเข้าจึงเตรียมไว้^{๑๓}
สำหรับตนเอง และสำหรับพวกปูโรหิต
เพราะว่าพวกปูโรหิต ลูกหลวงของอาโรม^{๑๔}
ติดธูระในการถวายบรรดาเครื่องเผาบูชา^{๑๕}
และส่วนไข้มันจนกลางคืน ฉะนั้นคนเลวี^{๑๖}
จึงเตรียมไว้สำหรับตนเอง และสำหรับ^{๑๗}
พวกปูโรหิต ลูกหลวงของอาโรม

15 และบรรดาคนกรอง ลูกหลวงของ^{๑๘}
อาสาฟ อยู่ประจำที่ของตน ตามคำบัญชา^{๑๙}
ของดาวิด และอาสาฟ และเยมาน และ^{๒๐}
เยดูธูน ผู้ทำนายของกษัตริย์ และพวก^{๒๑}
คนเฝ้าประตูอยู่ประจำทุกประตู เพื่อพวก^{๒๒}
เขาก็จะได้ไม่ล่วงจากงานหน้าที่ของพวกเขารา^{๒๓}
เพราะคนเลวี พื่น้องของพวกเขารา เตรียม^{๒๔}
ไว้สำหรับพวกเขารา

16 ดังนั้นงานปกรณ์บัตติทั้งสิ้นแต่พระเย^{๒๕}
โซวาห์จึงถูกเตรียมไว้ในวันนั้นเอง เพื่อ^{๒๖}
ถือเทศกาลปัสกา และเพื่อถวายบรรดา^{๒๗}
เครื่องเผาบูชาบนแท่นบูชาของพระเยโซ^{๒๘}
วาห์ ตามพระบัญชาของกษัตริย์โยสิยาห์^{๒๙}

17 และลูกหลวงของอิสราเอลผู้อยู่ที่นั้น^{๓๐}
ได้ถือเทศกาลปัสกาในเวลาหนึ่น และเทศ^{๓๑}
กาลกินขนมปังไร้เชื้อเจด้วน

18 และไม่มีเทศกาลปัสกาเหมือนอย่างที่^{๓๒}
ได้ถือในอิสราเอลตั้งแต่สมัยของชามูเอล^{๓๓}
ผู้พยากรณ์ และไม่มีกษัตริย์องค์ใดแห่ง^{๓๔}
อิสราเอลที่ถือเทศกาลปัสกาอย่างที่โยสิ-^{๓๕}
ยาห์ได้ทรงถือนี้ และพวกปูโรหิต และคน

(8) กดาว 7:2 (9) 2 พศด 31:12 (10) 2 พศด 5:12; 7:6, 8, 14-15; 13:10; 29:25

(11) อพย 12:22; 2 พศด 29:22, 34 (12) ลนด 3:3; อสร 6:18 (13) อพย 12:8-9

(15) 1 พศด 9:17-18; 25:1-6; 26:14 (17) อพย 12:15; 13:6; 2 พศด 30:21 (18) 2 พกษ 23:22-23

เลวี และญาหาดกับอิสราเอลทั้งปวงซึ่งอยู่ที่นั่น และชาวกรุงเยรูซาเล็ม

19 ในปีที่ลิบ僭改แห่งรัชกาลของโยสิยาห์ได้อัญเชกกาลปัสกานี

การสืบพระชนม์ของโยสิยาห์

(2 พกษ 23:28-30)

20 หลังจากสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เมื่อโยสิยาห์ได้เตรียมพระวิหารไว้แล้ว เนโอดกษัตริย์แห่งอียิปต์ได้เดินขึ้นมาเพื่อต่อสู้กับการเดินข้างแม่น้ำเยเฟรติติส และโยสิยาห์เสด็จออกไปต่อสู้กับพระองค์

21 แต่พระองค์ส่งพวกรุดไปยังโยสิยาห์โดยทูลว่า “เรามีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับท่าน ท่าน กษัตริย์แห่งญาหาดอ่อนน้อมถ่อมตนนี้ เราไม่ได้มات่อสู้กับท่าน แต่ต่อสู้กับวงศ์วานซึ่งเราทำสิ่งความนั้น เพราะพระเจ้าได้ทรงบัญชาเราให้เร่งรีบ ขอท่านยับยั้งการขัดขวางพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่กับเรา เพื่อพระองค์จะไม่ทรงทำลายท่านเสีย”

22 แต่อย่างไรก็ตาม โยสิยาห์ไม่ยอมหันพระพักตร์ของพระองค์ไปจากพระองค์แต่ได้ทรงปลอมพระองค์ เพื่อโยสิยาห์จะต่อสู้กับพระองค์ และไม่ได้ตั้งใจฟังพระคำรัสทั้งหลายของเนโอดที่ออกมากจากพระโอฆรู้ของพระเจ้า และมาต่อสู้ในทุบเขาแห่งเมกิดโโด

23 และพวknักธนูยิงใส่กษัตริย์โยสิยาห์และกษัตริย์ตระสกับพวกร้าราชการทหารของพระองค์ว่า “จงพาราออกไป เพราะเราได้รับบาดแผลสาหัสแล้ว”

24 ฉะนั้นพวกร้าราชการทหารของพระ

องค์จึงนำพระองค์ออกจากรถม้าศึกนั้น และให้พระองค์ประทับในรถม้าศึกคันที่สองที่พระองค์ทรงมีอยู่ และพวกราชพระองค์มายังกรุงเยรูซาเล็ม และพระองค์ก็สืบพระชนม์ และทรงถูกฝังไว้ในอุโมงค์แห่งหนึ่งของบรรพบุรุษของพระองค์ และญาหาดและกรุงเยรูซาเล็มทั้งสิ้นได้ไว้ทุกชีวิโยสิยาห์

25 และเยเรมีย์กล่าวคำคร้าครวญถวายโยสิยาห์ และบรรดาనักร้องชาดและนักร้องหญิงทั้งปวงกล่าวถึงโยสิยาห์ในบรรดาคำคร้าครวญของพวกราชเจนถึงทุกวันนี้ และกระทำให้คำคร้าครวญเหล่านี้เป็นกฎในอิสราเอล และดูเเดด คำคร้าครวญเหล่านี้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือคร้าครวญ

26 บัดนี้พระราชกิจกันนั้นของโยสิยาห์และความดีของพระองค์ ตามที่ถูกบันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์

27 และบรรดาพระราชกิจของพระองค์ ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย ดูเเดด สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือของบรรดา กษัตริย์แห่งอิสราเอลและญาหาด

บทที่ 36

เยโซอาหานักรอบครอง

แต่ถูกก่อตัวจากราชสมบัติ

(2 พกษ 23:30-37)

1 ดังนั้นประชาชนแห่งแผ่นดินจึงเอาเยโซอาหานักรอสของโยสิยาห์ และตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของท่านในกรุงเยรูซาเล็ม

2 เยโซอาหานักราชมน้อยยี่สิบสาม

(20) 2 พกษ 23:29; อสม 10:9; ยรม 25:11-14; 46:1-12

(22) 2 พศด 18:29 (24) 1 พกษ 14:18; 2 พกษ 23:30; ศศ 12:11

(25) ยรม 22:10-11, 20; มต 9:23 (1) 2 พกษ 23:30-34

พระราเมี่ยมพระราชทานเริ่มครอบครอง
และพระองค์ทรงครอบครองสามเดือนใน
กรุงเยรูซาเล็ม

3 และกษัตริย์แห่งอียิปต์ทรงถอดพระ
องค์ที่กรุงเยรูซาเล็ม และกำหนดบรรณา
การจากแผ่นดินนั้นเป็นเงินหนึ่งร้อยตระ-
ลันต์ และทองคำหนึ่งตระลันต์

4 และกษัตริย์แห่งอียิปต์ทรงตั้งเอลียา-
คิมน้องชายของท่านให้เป็นกษัตริย์เหนือ
ยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็ม และทรงเปลี่ยน
ชื่อของท่านเป็นเยโซยาคิม และเนโดยทรง
จับเยโซอาหาสพี่ชายของพระองค์ และนำ
ท่านไปยังอียิปต์

5 เยโซยาคิมมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา
เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระ
องค์ทรงครอบครองสิบเอ็ดปีในกรุงเยรู-
ซาเล็ม และพระองค์ทรงกระทำสิ่งซึ่ง
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของพระองค์

6 เนบุคัดเนสชาร์กษัตริย์แห่งบานิโลนได้
ยกขึ้นมาต่อสู้กับพระองค์ และจองจำพระ
องค์ในตруนทั้งหลาย เพื่อพำนองค์ไป
ยังบานิโลน

7 เนบุคัดเนสชาร์ได้ทรงนำภากชนะบาง
ส่วนแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ไป
ยังบานิโลนด้วย และทรงเก็บภากชนะเหล่า
นั้นไว้ในวิหารของพระองค์ที่บานิโลน

เยโซยาคิมครอบครองสามเดือน

(2 พกษ 24:5-17)

8 บัดนี้พระราชนิจนอกนั้นของเยโซยาคิม
และบรรดาลิงอันน่าสะอิดสะเยียนซึ่งพระ

องค์ทรงกระทำ และสิ่งอื่น ๆ ซึ่งถูกพบ
ในพระองค์ ดูเเกิด สิ่งเหล่านั้นถูกบันทึก
ไว้ในหนังสือของบรรดาภัตtriy์แห่งอิส-
ราเอลและยูดาห์ และเยโซยาคิมโปรดสของ
พระองค์ได้ขึ้นครองแทนพระองค์

9 เยโซยาคิมมีพระชนมายุแปดพระยา
เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระ
องค์ทรงครอบครองสามเดือนกับบวัน
ในกรุงเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงกระทำ
สิ่งซึ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮ
วาห์

10 และเมื่อถึงสิ้นปีแล้ว กษัตริย์เนบุคัด-
เนสชาร์ทรงส่งไปและให้นำพระองค์มายัง
บานิโลน พร้อมกับบรรดาภากชนะอันประ
เสริฐแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์
และตั้งเศเดคียาห์ปิตุลาของพระองค์ให้
เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็ม

เศเดคียาห์ครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พกษ 24:18-20)

11 **เศเดคียาห์มีพระชนมายุยี่สิบเอ็ด**
พระยาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง
และทรงครอบครองสิบเอ็ดปีในกรุงเยรู-
ซาเล็ม

12 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งซึ่งชั่วร้าย
ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของพระองค์ และไม่ได้ออมพระองค์ลง
ต่อหน้ายาเรนี่ผู้พยากรณ์ ผู้กล่าวจาก
พระโอะษูของพระเยโฮวาห์

13 และพระองค์ได้ทรงกบฏต่อกษัตริย์
เนบุคัดเนสชาร์ด้วย ผู้ได้ทรงให้พระองค์
ปฏิญาณโดยพระเจ้า แต่พระองค์ทรงทำ

(5) 2 พกษ 23:36-37; 1 พศด 3:15; ยรม 22:13-19 (6) พบญ 29:22-29; 2 พกษ 24:1; 2 พศด 33:11

(7) 2 พกษ 24:13; ตนล 1:1-2 (9) 2 พกษ 24:8-17 (10) 2 พกษ 24:10-17; ยรม 37:1

(11) 2 พกษ 24:18-20; ยรม 27:1; 28:1; 52:1 (12) ยรม 21:3-7; 44:10 (13) 2 พกษ 17:14; 2 พศด 30:8

คงของพระองค์ให้แข็งดีอร้น และทำพระทัยของพระองค์ให้แข็งกระด้าง ไม่หันไปหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล 14 ยิ่งกว่านั้นบรรดาพากปูโรติใหญ่ และประชากรก็ทำการละเมิดมากมายจึงนัก ตามอย่างบรรดาสิ่งที่นำสะอิตสาเอียนของพวกคนต่างชาติ และกระทำให้พระนิเคน์ของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ได้ทรงชำระให้บริสุทธิ์ในกรุงเยรูซาเล็ม นั้นเป็นมลทินไป

คนญูดาห์ถูกกด倒在地เป็นเหลย (2 พกษ 25:1-17)

15 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเข้าได้ทรงล่งพากทูตของพระองค์มายังพวกเข้า อย่างไม่หยุดยั้ง เพราะพระองค์ทรงมีพระทัยกรุณាត่อประชากรของพระองค์ และต่อที่ประทับของพระองค์

16 แต่พวกเขายาวย้ายพากทูตของพระเจ้า และดูเหมือนพระวจนะทั้งหลายของพระองค์ และกระทำต่อพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์ในทางที่ผิด จนพระพิรอดของพระเยโฮวาห์ปลุ่งขึ้นต่อประชากรของพระองค์ จนไม่มีทางแก้

17 เพราะฉะนั้นพระองค์ได้ทรงนำกษัตริย์ของชนเคลเดียมต่อสู้พวกเข้า ผู้ได้ฝ่าชายหนุ่มทั้งหลายของพวกเขาด้วยดาบในพระนิเวศน์แห่งสถานบริสุทธิ์ของพวกเข้า และไม่มีความกรุณាត่อชายหนุ่มหรือหญิงพรหมจารี คนชาห์รือคนที่ค้อมลงเพราะรา พระองค์ได้ทรงมอบ

พวกเข้าทั้งหมดไว้ในมือของพระองค์

18 และภារณะทั้งสิ้นแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า ทั้งใหญ่และเล็ก และทรัพย์สมบัติทั้งหลายแห่งพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติทั้งหลายของกษัตริย์และของพวกเจ้านายของพระองค์ สิ้นเหล่านี้ทั้งสิ้นพระองค์ได้ทรงนำมายังบานีโลน

19 และพวกเขาเพาพระนิเวศน์ของพระเจ้า และทลายกำแพงแห่งกรุงเยรูซาเล็มลง และเพาพระราชวงศ์ทั้งปวงของเมืองนั้นด้วยไฟ และทำลายภารณะอันประเสริฐทั้งสิ้นในนั้น

20 และบรรดาผู้ที่ได้หนีรอดจากด่านนั้นพระองค์ได้ทรงนำไปยังบานีโลน ที่นั่นพวกเขาเป็นพวกผู้รับใช้ของพระองค์และแก่เหล่าโอลรัสของพระองค์ จนถึงการครอบครองของราชอาณาจักรแห่งเบอร์เชีย

21 เพื่อทำให้พระวจนะของพระเยโฮวาห์ทางปากของเยเรมีย์สำเร็จ จนกว่าแผ่นดินนั้นได้ชื่นชมกับஸบაโตทั้งหลายของมันแล้ว เพราะทราบเท่าที่มันยังว่างเปล่าอยู่ มันก็รักษาสบაโต เพื่อให้ครบเจ็ดสิบปี กษัตริย์ไซรัสทรงประกาศให้สร้าง

พระวิหารของพระเจ้าขึ้นใหม่

(อสร 1:1-2)

22 บัดนี้ ในปีแรกแห่งรัชกาลของไซรัส กษัตริย์แห่งเบอร์เชีย เพื่อพระวจนะของพระเยโฮวาห์ที่พุดทางปากของเยเรมีย์จะสำเร็จ พระเยโฮวาห์ทรงรับเร้าจิตใจของ

(15) ยรม 7:13; 25:3-4 (16) 2 พศด 30:10; สดด 79:5 (17) พบญ 28:49; 2 พกษ 25:1 (18) 2 พกษ 25:13

(19) 1 พกษ 9:8; 2 พกษ 25:8; สดด 79:1, 7; ยรม 52:13 (20) 2 พกษ 25:11

(21) ลนต 25:4-5; 26:34-43; ยรม 25:9, 12; 27:6-8; 29:10 (22) อสร 1:1-3; อสย 44:28; 45:1

หน้า 953

2 พงศาวดาร 36

ไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย จนพระองค์ทรงมีการประกาศท้วรราชอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรลงด้วย โดยตรัสว่า

23 “ไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซียตรัสดังนี้ว่า ‘บรรดาราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งสวรรค์

ได้ประทานแก่เราแล้ว และพระองค์ได้ทรงกำชับเราให้สร้างพระนิเวศน์หลังหนึ่ง ถวายพระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในเมืองดาห์ มีผู้ได้ในท่ามกลางพากท่านที่เป็นประชากรของพระองค์ ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาสถิตอยู่กับเขา และขอให้เขามีชัยไปเด็ด”

---

(23) อสธ 1:2-3